

४१ गणयोगपातर्गतेः शम्भुप्रेतशिलायां एकां ब्रह्महत्यां व्यपोह्य अविंदोः लोभो यत्र तस्मिन्मुखगंधहीने प्रेतपर्वते द्वितीया ब्रह्महत्यां निरस्य क्रौंचादीति सर्वेषां विष्णुपदादीनामुपचरति पुनः

मत्तंगवाप्यां यः स्नायादेकं त्रेण सिध्यति विगाहति ह्यनालं वमं धकवै सनातनं ३१ नैमिषे स्वर्गतीर्थे च उपविश्य जितेन्द्रियः फले पुरुषमे
व सलभेन्मासं कृतोदकः ३२ गंगाहृद उपसृश्य तत्राचैवोत्पलावने अश्वमेधमवाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३४ गंगायमुनयोस्तीर्थे
तथा कालंजरी गिरौ दशश्वमेधानां प्रोति तत्र मासं कृतोदकः ३५ षड्विहृद उपसृश्य चान्नदानादि शिष्येण दशतीर्थसहस्रारिणित्स्रः
कौघस्तथापणः ३६ समागच्छति माघ्यां तु प्रयागे भरतर्षभ माघमासं प्रयागे तु नियतं संसितव्रतः ३७ स्नात्वा तु भरतप्रेष्ठनिर्मलः स्वर्ग
माप्नुयात् मरुद्गण उपसृश्य पितृणामाश्रमेषु चिः ३८ वैवस्वतस्तीर्थे च तीर्थभूतो भवेन्नरः तथा ब्रह्मसंगत्वा भागीरण्यां कृतोदकः
३९ एकमासं तिग्महारः सोमलोकमवाप्नुयात् उत्पातके नरः स्नात्वा अष्टावक्रे कृतोदकः द्वादशाहं तिग्महारं नरमेधफले लभेत् ४१
अश्वपृष्ठे गणपांच निरविंदे च पर्वते तृतीयां क्रौंचपद्मां च ब्रह्महत्यां विष्णुभूते ४२ कलविंक उपसृश्य विप्राञ्च वहुशोजले अग्नेः पुरे न
रः स्नात्वा अग्नि कन्यापुरे वसेत् ४३ कारवीरपुरे स्नात्वा विशालायां कृतोदकः देवदेवहृद उपसृश्य ब्रह्मभूतो विराजते ४४ पुनरुवर्त्त
नंदां च महानंदां च सेव्यै नंदे सेव्ये ते दातुं स्वर्गो भिरहिंसकः ४५ उर्वशी कृतिका योगे गत्वा चैव समाहितः लौहित्ये विधिवत् स्नात्वा
पुंडरीकफले लभेत् ४६ ॥

तीयां ब्रह्महत्यां सकृदुपागत एव विष्णुभूते हत्वा नाशफित्वा पूतो भवति ४५ उर्वशी उर्वशी तीर्थं कृतिका योगे कार्तिकां पौर्णिमायां ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

निर्जीवश्चैतनं प्रपञ्चात्मा परं जीवनः अचेतनस्यापि देहादेश्चैतन्यप्रदानं परं मंत्रः प्रणवादिर्मन्त्रसंजीवनी वा ६० शुभाक्षः शान्तदोष्टः ६१ बहुकर्कशः संहर्तृत्वा
न ६२ रत्नप्रभतः प्रभतानिवद्भानि रत्नानि उत्तमवस्तुन्यस्मिन् रत्नप्रभतः अहिताग्नादिवत् सर्वनिपातः ६३ रक्तांगः ६४ महार्णव निपातवित निपातं कृपादहिः
पश्यन्तो पातार्थं कृतं कुंडं महार्णवा एव सर्वे यस्मिन् निपातप्रभतान् शोभणीया त्विदं तिलमने इति ६५ २३ मूलं संसारतरो रधिष्ठानं ६६ विशालः असंतं शोभमानः ६७
अमृतः सुधारूपः ६८ व्यक्ताव्यक्तः कार्यकारणात्मा ६९ तयोनिधिर्महामुनिः ७० आरोहणः परंपदं आरुरुक्षुः ७१ अधिरोहः तदेव अधिरुहः ७२ शी

निर्जीवो जीवो मंत्रः शुभाक्षो बहुकर्कशः रत्नप्रभतो रक्तांगो महार्णव निपातवित २३ मूलं विशालो व्यमृतो व्यक्ताव्यक्त रूपो
निधिः आरोहणो अधिरोहश्च शीलधारी महायशः २४ सेनाकल्पो महाकल्पो योगो युगकरो हृदि युगरूपो महारूपो महानाग
हृत्नो वधः २५ न्यायनिर्वपणः पादः पंडितो स्वचलोपमः बहुमालो महामालः शरीरो हारमलोचनः २६ ॥ ॥

३:१
सर्वा महाचारः ७३ महायशः प्रणकीर्तिः ७४ सेनाकल्पः सेनार्थं आकल्पो अलंकारः परक्रम इत्यर्थः ७५ महाकल्पः दिव्यभूषणः २६ योगः चित्तवृत्तिनिरोधः ७७
युगानिकल्पादीनि कोरेयस्य कल्पादिषु ७८ हरति शरीरं देशादेशांतरं प्रतिनयतीति हरीः पादाभिमानिनी देवता त्रिविक्रम इत्यर्थः २७ युगरूपः धर्मधर्मतत्त्वरूपः
पः ८० महारूपः महोच्चासौ अरूपश्चेति तथा ८१ महानागहनः गतांतरघ्नः ८२ वधः मृत्युः ८३ २५ न्यायनिर्वपणः न्याययुक्तं निर्वपणं दानं यस्य यथा धर्ममनो
रथप्रदः ८४ पादः पद्यत इति गम्यः ८५ पंडितः पण्डितज्ञानी ८६ अवलोपमो निश्चलः तत्त्वज्ञानी इत्यर्थः ८७ बहुनिखिलमालतेशो भने इति अनंतलीलः ८८ म
हामालः महती आयादलविनी अन्तान्तरादिगुणयुक्ता वामालापस्य शरीचंद्रः स एव हारमलोचनः महादेवस्य शान्तदृष्टिरूपः ७७ २६ तान्

रा०
६७

विस्तारोलवणः कूपः विशिष्टतारश्चाद्यादनयस्य सोतिविस्तीर्णः लवणः क्षारसः तादृशः कूपद्वकूपः महाकूपतल्पः क्षारसमुद्ररूपी सार्थः विपदमेकं नाम १७१ त्रिगुणः
कलिवहिर्भूतः ४२ अतस्वसफलोदयः १७३ १२७ त्रिनेत्रः श्रीगिशास्त्राचार्यध्यानानिलोचनानीलोचनानिदर्शनसाधनानियस्यत्रिलोचनः १७४ विष्वक्कांगः विशेष
वैराग्यसन्नाशः चयमुच्छिन्नाः अंगाख्यामस्यादयोः श्रौमर्तयोयस्यमर्तैरिहसङ्गत्पेणामर्तौनामचयोल्लिखेनोपयमंतांगः शुद्धोभमेत्यर्थः १७५ मणिविदः मणिपिधा
नार्थकारोदशेविदः कृतच्छिदः कुंरलीत्यर्थः १७६ जराधरः १७७ विंदुरानुसारः १७८ विसर्गः विसर्जनीयः १७९ समुखः व्यक्तवर्णः २०० शरः वाणः १ सर्वायु
धः २ सहः सर्वसहतेमर्षयतिसहः ३ १२८ निवेदाः निहीनसर्ववृत्त्यपरमेणावेदनंज्ञानंयस्य ४ सखाजीतः सखरूपेणाज्जातवृत्तिविलम्बे **मतिविशेषः** सतिञ्चा वि

विस्तारोलवणः कूपस्त्रिगुणः सफलोदयः २७ त्रिनेत्रश्चविषकांगोमणिविदोजराधरः विंदुर्विसर्गः समुखः शरः सर्वायुधः स
हः १२८ निवेदनः सखाजातः संगंधोमहाधनुः गंधपालीवभगवानुत्थानः सर्वकर्मणां २१० मथानोवहुलोवायुः स
कतः सर्वलोचनः तलस्तालः करस्थालीकुर्ध्वसंहननोमहान १३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्था १

भूतः ५ संगंधारः शोभनोमंधारदेशोद्वः ६ महाधनुः पिनाकधनुः ७ गंधपालीगंधीः लेशः सूक्ष्मांघ्रपंचवापनाः ताः पालयतीतिगंधपालीसर्वप्राणिधीवासनाम
परसर्षीः सखभगवानर्षधुरः सकंताम ८ उन्नतः सर्वकर्मणोत्तिष्ठेत्सम्मादित्युत्थानः १० १२१ मथानोविश्वविलोडनः समर्थोवहुः लोतिरवधिवीयुः स
हाम्बलयानिलइतेकंतामत्रिपदं १० सकलः घृणाः ११ सर्वलोचनः सर्वदृष्ट १२ तलस्तालः काललोत्थस्वतालनानायविशेषः २३ करवेस्थालाभोज
नमीजवंतदस्थालीतिकरस्थाली ५ कुर्ध्वसहननो श्रेष्ठोदृष्टागोरश्चेत्यर्थः १५ महानत्र्यस्रः १६ ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ तम०

६७

छत्रं ७ सच्चलः १८ विख्यातो लोकः प्राणिमन्मात्रप्रतिद्वः प्रकाशः १९ सर्वश्रयः क्रमः सर्वस्याश्रयः आधारभूतः क्रमः पारविज्ञेयः त्रि
विक्रमेणारूपेण पादांकोत्तमात्रयैत्यर्थः २० मुंडः मुंडः मुंडितशिरः २१ अतएववित्तः विकटरूपः २२ विहृतः सर्वोविक्रियां प्राप्तः २३ दंदि २४

छन्नसच्चलो विख्यातो लोकः सर्वश्रयः क्रमः मुंडो विहृतो विहृतो दंडी कुंडी विकुर्वीगाः १३१ हर्षकः ककु
भोवज्जी शतजिह्वः सहस्रपात सहस्रमूर्द्धा देवेन्द्रः सर्वदेवमयोगुरुः १३२ सहस्रबाहुः संवीगाः शरणः सर्वलोक
कृत ॥ ॥

दंदि २४ कुंडि २५ विकुर्वीगाः कणेति कुर्वी विगतः कुर्वी यस्मात् विकुर्वीगाः कर्मप्राप्य इत्यर्थः २६ १३२ हर्षकः सिंहा २७ ककुभः सर्वद्विश्रपः २८ वज्जी २९ श
तजिह्वः ३० सहपात ३१ सहस्रमूर्द्धा ३२ देवेन्द्रः ३३ सर्वदेवमयः ३४ गुरुः ३५ १३२ सहस्रबाहुः ३६ संवीगः सर्वोऽंगति प्राप्नोतीति सर्वद्विः
३७ शरणः शरणाय साधुः ३८ सर्वलोककृत ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०

६८

पवित्रं पावनस्त्रीदीप्तिरूपः त्रिककुम्भः त्रीणि ककुम्भीव ककुम्भिरुजस्थानानि वीजशक्तिकीलकानियमतादृशो मंत्रः ४१ कनिष्ठः अदितिपत्राणां मध्येयः कनिष्ठो वामनरूपी विष्णुः
 स्तद्वपः ४२ कृष्णपिंगलः हरिहरमूर्तिः विष्णुर्नागयगाः कृष्णरत्नकृष्णशङ्खसहस्रो निधिभेदे कपोतद्वीपिंगलः कपिलेयवदिति नानार्थकोशपिंगलशङ्खसहस्रो वप्रसिद्धिदर्शनात् ७
 सखं कृष्णपिंगलं हरिं त्रिनीललोहिते त्वादिश्रुतेऽप्ययमेवार्थः नीलग्रीवो विलोहितरत्निलोहिता रत्निलोहितयदेन सद्रस्मापि ग्रहणात् यदितनीललोहितत्वं सद्रस्मै वैहितः पञ्चनी ८
 लरत्निकालभेदेन चाकंठे नीलः सर्वो गेलोहित इति वा मागे नीलो दक्षिणां गेलोहित इति देशभेदेन वा आवरकप्रकृत्यंशे नीलस्तत्त्ववर्त्तकप्रसङ्गं नीलोहित इति गुणभे
 देन वा मत्स्येते तदाशावाविना शङ्ख इत्यवाचिन्तुं तद्वत्त्वावतदेकदेशवाचित्वमिति विप्रकृत्यार्थक्यता आस्माकं त्विलोहितकृष्णपदयोः मुख्यद्वयैव शिवकेशवत्वावि
 नां १ ही १

पवित्रं त्रिककुम्भः कनिष्ठः कृष्णपिंगलः १३३ ॥

त्वं हर्षेतेन तत्परीयय नीलपिंगलपरयोरपि हरिहरवचित्वं वक्तुं युज्यते तथा च कृष्णपिंगलद्वये नीललोहितपदेन वा हरिहरवैवशासौ निर्णीतार्थकपदान्तरसमभिव्याहारसाम
 र्थादनिर्णीतार्थकस्यापि यदस्यार्थो व्यवस्थाययितुं शक्य एवेति युक्तमुत्पश्यामः परमपि सर्ववायुक्रैष्यर्थेषु कृष्णकाशावलंबनेन किंचित्त्वमाशो उन्नैतुं शक्यं तथा पित्रुत्तमा
 गेण सिद्धयर्थे वैकेण साधुना योगात् शिवविष्णुनाम्नामन्या न्यस्मिन् योगदर्शना नूनयोरेकस्यैव रूपद्वयान्मात्वा त्रयमेव व्याख्यातमिष्टं न चैवमिन्द्राग्निपदवत् द्विवचने भो
 यं न तत्सुखादिपदे विवक्ष्यमाणौ पिंगलश्चेत्यभेदेनैव पदयोरन्वयो यपत्तीभेदे सच कद्विवचनायोगात् हरिहायोरभेदमावशागेव प्रतिपादितत्वादिति कुतश्च संशयं १३३ ॥

रा०

६८

ब्रह्मदेवनिर्माता ४३ शतघ्नीपाशशक्तिमान् ४४ पद्मगर्भो ब्रह्मा ४५ महागर्भो महानगर्भोऽतरवकाशो यस्य ४६ ब्रह्मगर्भो वेदगर्भितः ४७ जलोद्भवः जले सलिल
 लयकोऽद्वैतिरेकार्णवेऽद्वैतविर्भावो यस्य मायावीत्यर्थः ४८ १३४ गभस्तिः रश्मिमान् ४९ ब्रह्मकृतवेदकेर्ता ५० ब्रह्मीवेदाध्यायी ५१ ब्रह्मवितवेदा
 र्यवित ५२ ब्राह्मणाः ब्रह्मिष्ठः ५३ गतिः ब्रह्मीष्टानामेव परायां अतन्तं रूपमस्मिन्नेतद्रूपः ५४ अतएव नैकात्म्यं अनेकशरीरधारी ५५ निम्नमेतेजाः स्वयंभुः
 ब्रह्मणो दृष्ट्वातिगमतेजाः ३ः सहपराक्रमः स्वशिरोऽदकत्वात् ५७ १३५ अर्धगात्मा अपाधित्रयाऽपि गत आत्मा स्वहृत्स्य सभूमिं सर्वतो दृष्ट्वाऽत्यतिष्ठेत्

ब्रह्मदेवनिर्माता शतघ्नीपाशशक्तिमान् पद्मगर्भो महागर्भो ब्रह्मगर्भो जलोद्भवः ३४ गभस्तिर्व्रह्मकृद्ब्रह्मविद्ब्राह्मणोगतिः अ
 नन्तरूपो नैकात्मातिगमतेजाः स्वयंभुवः ३५ अर्धगात्मा पशुपतिर्वीतरं होमनोजवः चंदनीपद्मनालाग्रः सरभ्यन्तरागोतरः ३६ ॥

एतन्मिनिषुतेः ५८ पशुपतिः जीवानामीश्वरः ५९ वातांहाः ६० मनोजवः ६१ चंदनीचंदनालिङ्गाग्रः ६२ पद्मनालाग्रः पद्मनालमस्याग्रे लीजिततथा कदाचि
 द्ब्रह्माश्च यस्तद्गनालस्यांतं दृष्ट्वा निबुद्ध्या नालमार्गेणा हनतदादिन प्राप्नवान् अतोर्वाचीनस्यापि नालस्यांतो न दृष्टः तिस्रस्तालहेत्रस्य मस्थानीयस्येति भावः ६३
 सरभ्यन्तराः कदाचिद्विष्णुस्पर्द्धया ब्रह्माशिवस्य शिरोदेशे मया दृष्टं तत्र त्रयसाहस्रं देवमिति कामधेनुमुक्तवान् सा च ब्रह्मभया दन्तमसाहस्रं दत्तेव ततो महादेवेन शस्त्राश्च
 मेध्याशिनो जिते संततिर्भविष्यतीति दिदमुक्तं सरभिकामधेनुं कुर्वपरादधुनारपनीति सरभ्यन्तराः ६४ एवमर्धेन्द्रियस्येति तोपेन न दृष्टः सोऽयमेवेत्याह न रदतिनाति आ
 दत्तेषां सोऽयं तमिति नरः आतोनुपसर्गकः ६५ १३६ ॥

हा०
६४

कर्णिकारमहामयीमहतीमालातहानकर्णिकारमहामयी ६६ नीलमौलिः नीलम्रीणामयंकिरीटमौलौयस्य ६७ पिनाकधृक्पित्तः प्रासः नाकोधै यनमपिनाकः पिगतावित्तो
तिष्ठतमलोयः त्रिपुणसुरोराहतः स्वर्गदेवैर्यदृत्तात्प्राप्तमहादेवमशैलेन्द्रसंधनः पिनाकस्तम्भधर्तापिनाकधृक् युथानमुचिकोनैतनिघ्नतद्रसफेनेयथावन्नप्रवेशएवंश
शैलेपिपिनाकप्रवेशात्तपिपिनीकइत्यर्थः ६८ उमाव्रह्मविधातस्याः पतिर्यद्येष्टविनियोगात्तामी ६९ उमयातयेवह्रविद्ययाकांतः कामितः प्रकाशीकृतः ७० नाद्रवी

कर्णिकारमहासुखीनीलमौलिः पिनाकधृक् उमापतिरुमाकांतोनाद्रवीभृशुमाधवः ३७ वरेवरहोवरहो
वरेणः समहासुखः महाप्रसादोदमनः शत्रुहाश्वेतपिंगलः १३८ ॥ ॥ ॥ ॥

धृक् ७४ उमायाः शैलः पत्न्याः धवोभर्ताउमाधवः ७२ १३७ वरोवाहः अयोभसेरुद्रपितृरूपीवाहः ७२ वौश्रेष्ठैरुपैः दयतेनीवतारैर्गन्तव्यतीतिवादः ७४ अ
तएववरेणः वराणीयः ७५ समहासुखः वेदगार्जितोहयग्रीवः ७६ महाप्रसादः ७७ मदतश्चस्त्रमित्वाहमनः तत्पूज्यत्वाद्वा ७८ शत्रुनकामादीनहंतीतिशत्रुहा
७६ श्वेतपिंगलः अह्ननारीनरेष्टोदक्षिणाईकर्षणैः वामाईकनकपिंगलः पेतश्चैतपिंगलपदसार्थकृष्णपिंगलदेनवुवतेतेष्टुतमपिकृष्णीकर्तसमर्थमहांतोभवन्ति १३८ राम०

६४

पीतात्मासर्वावर्णाशरीः यस्योन्नरादितोहिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यं शुद्धिरेणकेश आघातः स्वात्मैव स सर्वा इति श्रुत्यक्तः २१ परमात्मा नमय प्राणमय
नोप विज्ञानमयानंदमयेभ्यः पंचभ्योः प्रथमेभ्य आत्मभ्योः च षष्ठ्या नंदमात्रस्वरूपः २५ अथात्मा अद्विचित्रः २३ प्रधानधनुः त्रिगुणपात्मकं जगत्कारणं प्रधानं त्वाम
ज्ञानं तदधिष्ठानभूतः २४ सर्वार्थमुखाः चतसृदिह उर्ध्वं च मुखे यस्या इति पंचवक्त्रउक्तः २५ अक्षः त्रीणि सोमसूर्याः सिन्धुपाणिश्चाङ्गाणि नेत्राणि यस्य २६ वर्मसाधा
रणो धुरः पुष्पांतरूपप्रसारिता २७ १३० चराचरमायोरैक्यानवल्लावलात्मा दिवि यथा मुला चल इति श्रुत्यक्तौ यो आहत्य नादृति मार्गस्तदप्यश्वाचारमा

पीतात्मा परमात्मा वषयतात्मा प्रधानश्च सर्वपाश्वर्मुखस्य ह्यो धर्मसाधारणो वाः ३५ चराचरात्मा मूह्यमाश्च मृतो गो
वृषेश्वाः साध्यर्षिर्ब्रह्मराक्षसो विवस्वानमविता मृतः ४० ४० ४० ४० ४०

कर्मनिरूपः प्रसर्दः नुरुपोभागेय्ययमेवेति नामद्वयार्थः ८८ सूक्ष्मात्मा मार्गद्वयार्गो वारस्वरूपः ८९ अमृतो मणावर्जितो निष्कामः गोहयः पृथिवीपतिर्धर्मः तस्य
 श्वः निष्कामधर्मस्यामृतं मोक्षरूपं फलं स तं समर्थः ९० साध्या र्देवानामपि देवाः तेषामपि त्रयिः आचार्यः साध्यर्षिः ९१ वसुः देवा ताविशेषः उपोष्य
 एतौ व्याहृत्यर्थे तस्यैव विशेषाणां आदित्यश्चिदित्येः पञ्चो वसुनां मेमर्थः ९२ विवस्वानविशेषाणावते आद्यादयत्पनेन भुवनमिति विवः अंशुजालं तद्दानस्य ते इति
 सविता कृतो बहुलमिति वार्त्तिकं कात्कर्मणि तव बाहुलकात् यज्ञे भिक्त्यमाणाः अमृतः सोमः अश्वपृष्टे देवसोमेति मेत्रं निगात आयासो मम मत्ता अमृतेति अमृतत्वमाधनत्वं
 श्रुते अमृतस्य विवस्वत्वममृतत्वं च ज्ञेयं तेन त्रिपदमेवं ज्ञाप ९३ १४० ॥ ॥

दा०
७०

व्यासः प्राणोतिहासदेः सप्त ए०४ सर्गः ॥ तमेवमजं प्राणादि अस्मिन्नेषोसंकेपोविस्तार इति च मन्त्रादिहोमाद्यादिरूप इत्यर्थः इदमपि विपदं नाम पर्वसति होमे एकं नाम
जपेव एवंमंत्रजत्यः ॥ सर्गाय संकेपाय स्वाहेति ॥ ३० नमः सर्गाय संकेपाय विलसयेति च मन्त्रयपेष्टि व्यैचमहते च स्वाहेति वदने कमहवतोप्येकनामत्वं हेयं ए०५ पर्ययो नरः प
तितः अयने व्यासोतीति पर्ययः सचनो जीवः समष्टि जात्ये वैश्वाना इत्यर्थः ए०६ आतः ए०७ संवत्सरः ए०८ मासः ए०९ पक्षः ए०१० इति नामानवमं गतं संख्या

व्यासः सर्गः स संकेपो विस्तारः पर्ययो नरः आतः संवत्सरो नामः पक्षः संख्या समायनः ४१ काला काष्ठा लवामात्रा
मुहूर्त्ताहः कृणाः कृणाः विश्वके वं प्रजावीजं लिङ्गमायत्त निर्गमः ४२ सदसद्यत्तमव्यक्तं पिता माता पितामहः
स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टयं ४३ ॥ ॥ ॥ ॥

समायनः अत्वादिसंख्या समासिरूपः संक्रांतिदर्शपूर्णमासादिरूपः १ ४१ काला २ काष्ठा ३ लवाः ४ मात्रा ५ मुहूर्त्ताहः कृणाः अत्वाद्या
ः कालावयवाः स्पष्टार्थाः ७ विश्वके वं प्रजावीजं लिङ्गमायत्तं ८ प्रजावीजं माविशिष्टचेतन्यरूपव्यक्तं ए० लिङ्गमहत्तत्वं १० आद्यो निर्गमः अंकुररूपी अह
मिति प्रथमोऽध्यायः ११ १४२ सतकार्यं १२ असतकाराणां १३ व्यक्तं इंद्रिययात्वं १४ अव्यक्तं अहं न जानामीत्यनुभवे कथमज्ञानं १५ पिता १६ माता १७ पि
तामहः १८ स्वर्गद्वारं त्रिविष्टयं १९ प्रजाद्वारं रागः २० मोक्षद्वारं वैराग्यं २१ त्रिविष्टयं स्वर्गं २२ ॥ ॥ ॥

राम
७०

निर्वाणामोहः २३ द्वाहनः आनंदपितामहसुवानंदय तीतिष्ठतेः २४ ब्रह्मलोकः सत्यलोकः २५ परागतिः ततोऽप्यधिकगतिर्गतिः २६ देवास्त्रविनिर्माता २७ देवास्त्रपरा
 पराः पुस्त्यमार्ग २८ १४४ देवास्त्रसुतः दहसतिष्ठकल्पः २९ देवोविनिर्गीयुः ३० देवास्त्रनमस्ततः ३१ देवास्त्रमहामात्रः मात्रः श्रेष्ठः ३२ देवास्त्रगणाश्रयः आश्र
 यणीयः ३३ १४५ देवास्त्रगणाध्वहउद्रविरोचनादिरूपः ३४ देवास्त्रगणाग्रणीः स्वामिकार्तिकेय दिदैसरूपः ३५ देवातिदेवः इन्द्रियाण्यतिक्रमस्वयमेव प्रकाशमान

निर्वाणाम् द्वाहनश्चैव ब्रह्मलोकः परागतिः देवास्त्रविनिर्माता देवास्त्रपरायणाः ४४ देवास्त्रगुह्यदेवो देवास्त्रनम
 स्ततः देवास्त्रमहामात्रो देवास्त्रगणाश्रयः ४५ देवास्त्रगणाध्वहो देवास्त्रगणाग्रणीः देवातिदेवो देववर्षिदैवा
 स्त्रवाप्रदः ४६ देवास्त्रेश्वरो विश्वो देवास्त्रमहेश्वरः सर्वदेवमयो चिंत्यो देवतात्मा संभवः ४७

॥

३६ देवर्षिर्नारादिरूपः ३७ देवास्त्रवरदो ब्रह्मसुतादिरूपेण ३८ १४६ देवास्त्रेश्वरलेखामंतर्यामी ३९ विश्वः विश्वस्मिन्निति विश्वः जागन्नभैशयः ४० देवास्त्रमहे
 श्वरः अंतर्पामिर्गद्वैश्वर्यापिष्ठानं अतो महेश्वरः ४१ सर्वदेवमयः अमिर्नः हविर्हृषीवंदसूर्यावित्यादिश्रुतेः ४२ अचिंत्यः नास्ति चिंत्योऽन्यो यस्य यस्माद्वा ४३ देवतात्मा
 देवतानामंतर्गता प्रत्यक्षः ४४ आत्मसंभवः स्वतः सिद्धः ४५ १५७ ॥ ॥ ॥ ॥

उदितुद्विष्याविर्भवतीतिवाफलंउदितुतीतिवास्याप्यारूपेयावा ४६ त्रिविक्रमः त्रीणिभुवनादिक्रमनश्चिदामनः ४७ वैद्योवियावान् ४८ विजः निमलः ४९ नीरजः
रजोर्गुनिहीनः ५० अमरः विनाशहीनः ५१ इन्द्रः कृतः ५२ हस्तीश्वरः कालहस्तीश्वराद्योवायव्यलिङ्गरूपः ५३ व्याघ्रोव्याघ्रेश्वरनामकलिङ्गरूपः ५४ देवसिंहः देवेषु
पराक्रमी ५५ नरर्षभः नरेष्वपिष्ठः ५६ १५८ विबुधः विशेषेणप्राज्ञः ५७ अथवाः अथैवगोतिपतृभागादिकमित्ययीः ५८ सूक्ष्मः दुर्लभः ५९ सर्व
देवः तत्रदेवतासकात्मनेपीसमास्तः ६० तपोमयः तपःप्रधानः ६१ सुयुक्तः सततयुक्तः सत्तद्वः ६२ शोभनः कल्याणः ६३ वज्रीवज्रायुधः ६४ प्रामाणांश्च

उद्वित्रिविक्रमोवैद्योविरजोनीरजोमरः इन्द्रोहस्तीश्वरोव्याघ्रोदेवसिंहो नरर्षभः ४८ विबुधोयवः सूक्ष्मः सर्वदेवस्तपो
मयः सुयुक्तः शोभनोवज्रीप्राप्तानां प्रभवोऽयः ४९ गृहः कांतो निजः सर्गः पवित्रं सर्वपावनः शृङ्गीशृङ्गप्रियोवभू
जराजो निर्णयः ५० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उधविशेषाणां प्रभवोऽन्यतिस्थानं ६५ अययः नविविधेन रूपेण प्रतिप्राप्तोऽमेन साक्षिः तययः एकाग्रचित्ते प्राप्यः परवंप्रत्ययं तोयं ६६ ४९ गृहः कुमाः ६७ कां
तः कस्य सखस्य अंतः सीमा आनंदस्य पराकाष्ठस्यर्थः ६८ निजः सर्गः सज्जनश्चिदसर्गः सविशेषाणां निजः तस्मात्प्रत्ययः ६९ पवित्रं पवित्रं तद्वलं सत्तद्वः त्वं
तस्मात्प्रापतश्चिदपवित्रं ७० अतएव सर्वपावनः सर्वेषां ब्रह्मादीनां अपि अधिकः ७१ शृङ्गीशृङ्गप्रियोवभूः ७२ शृङ्गप्रियः पर्वतशिखराश्रयः ७३ वभुः शनैश्च ७४
राजराजः कुवरः ७५ निरामयः निर्दोषः ७६ ॥

अभिरामः प्रीतिजनकः ७७ सरगगाः देवसंघरूपः ७८ विरामः सर्वोपरमरूपः ७९ सर्वसाधनः सर्वाणि आश्रमकर्मणि पदवासपेसाधनानि यस्मिन्निति ८० ललाटाक्षः ८१ विश्वदेवः
 विश्वेश्वरसंज्ञिकोऽस्मिन्निति क्रीडत इति ८२ हरिणः मगरूपः ८३ ब्रह्मवर्चसविद्यातपः सप्तद्वन्द्वेन तद्गान्धर्वश्रेष्ठायुधप्रपातोऽयं ८४ १५१ स्यावराणां पतिः हिमाचलादिरूपः ८५ नि
 यमैर्द्रिपवर्द्धनः नियमैर्निग्रहेः कृती इन्द्रियाणां समनस्कानां वर्द्धनो हिंसकः क्षीणानामालम्ब्य समाधिरित्यर्थः ८६ सिद्धार्यः नित्यसिद्धसुखमोक्षोऽज्ञानापगममात्रेण कंदगतविस्मृत

अभिरामः सरगगा विरामः सर्वसाधनः ललाटाक्षो विश्वदेवो हरिणो ब्रह्मवर्चसः ५१ स्यावराणां
 पतिश्चैव नियमैर्द्रिपवर्द्धनः सिद्धार्यः सिद्धमन्तार्यो चित्तः सत्प्रव्रतः अचिः ५२ ॥ ॥ ॥

वामीकरवर्धनः नीपोपससिद्धार्यः तत्त्वज्ञानार्थी ८७ अतस्त्वसिद्धमन्तार्यः पूर्वसिद्धः पश्चात्तत्त्वसाधितः सिद्धमन्तः पूर्वकालैकेतिसमाप्तः सवासोऽर्थश्च सिद्धमन्तार्थः उक्तवि
 धो मोक्षः ८८ अतएव अचित्तः चित्पादुपात्तादत्यप्रत्यगात्मत्वात् तदेव ब्रह्मसंविदिनेहं पदिसुपासते इति श्रुतेषु ८९ सत्प्रव्रतः सत्प्रव्रतदर्थं निवृत्तानि पाप्मणिषा ९०
 अचिः निर्मलचित्तः ९१ १५२ १५३ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
७२

वि२

ब्रताधिपः तत्तद्वत्फलप्रदः ए०२ परं विष्णुतेजसप्राप्तेभ्योः परब्रह्मस्यः परं गरीयं शिवात्मं शिवमहैतं चतुर्थं मन्त्रं तदतिशक्तिप्रसिद्धं ए०३ अतएव ब्रह्मदेशतः कालतो वत्ततश्च परि
छेदभूतं नेह नाना किंचनेति श्रुतेः श्वादीनामन्तत्वेन स्वगतभेदस्याप्यभीवादेकरसं वक्तव्यत्वात् ए०४ भक्तानां परमागतिः भंजोऽमर्दनः स्वरूपभक्तानां विश्वादिषु सर्वेषु
वैष्णवगुणैस्मन्त्रस्मिन्विलापनलक्षणां आमर्दनं सैवं विलम्बमलिलन्यायेन कुंतां परमानिरतिशयागति कैवल्यरूपा विप्रांतिः ए०५ विमुक्तः देहांते विशेषेण मुक्तः ए०६
कुंतो विमुक्तत्वमत आह मुक्तेनाह ति तेजः पदेनात्र लिंगशरीरमुच्यते तमुक्तेनेनेनेनेति तथा ए०७ मुक्तेन स्त्वमपि कुतः पतः श्रीमानयोगैश्चर्यवान् तस्याहियोनी
तिरस्यपथाकामंभीषवदिहैवतिष्ठति ब्रह्मलोके वा मर्दयेन्नाश्यागच्छति इहैवल्लिंगशरीरं स्ववैष्णव्यात् विमुक्तकैवल्यमाप्नोति ए०८ श्रीयत्नमपि कुतः पतः श्रीवर्द्धनः अ

ब्रताधिपः परब्रह्मभक्तानां परमागतिः विमुक्तो मुक्तेनाश्च श्रीमान् श्रीवर्द्धनो जगत् १५३ १०००

वः सामानिपत्तं पि सा हि श्रीरमतासतामिति श्रुतेः ब्रह्मयहूपांश्चियं कर्मोपातिज्ञानकांशमिकां वर्द्धयति तत्तदुक्तार्थेनुशनेन सम्पत्कारिणोयतिमश्रीवर्द्धनः ए०९ जगत्तत्र
व्याकृतादिद्युतांतं नश्चरवत्तत्तुः गच्छति नित्यं रूपांतरं प्राप्नोतीति तदिति सुत्यतेः प्रथानादीनामपि जगत्तुल्यं वत्तं गुणं हतमिति कापिलसिद्धांतश्च एवं वय आदौ स्थिरउक्तः स
एव जगदित्येते स्थिरेभूमात्मनि जगत्कल्पितमित्युक्तं भवति तद्वा तैवेदं सर्वं ब्रह्मेवेदं सर्वं तत्त्वमसि हं ब्रह्मास्म्ययमात्मेत्यादिशब्दमिदं ब्रह्माहै संप्रति पादितं भवतीति शिव
म १०० १५३ नास्मादशमं शतं संपूर्णं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्र

तम०

७२

सद्योर्ध्वग्रंथशेषः १८१ इति श्रीदानधर्मेश्वरशिवसहस्रनामार्थविकाशः महायोगी पदस्वामिनिशेषः हेपुत्रपुष्टिश्च १ ४ आलंवापनआलंवागोजः ६ हेपुत्रशतंपत्रा

नाचिकेताय भगवानाह वैवस्वतो यमः मार्कंडेयाय वार्हस्पत्याय नाचिकेतो भभाषत ७ ए मां कर्तुं यान्मया प्राप्नोति यमेन जनाहृतं तवाप्यहं
ममित्रं द्रुमं वंद्यां च विष्कतं ८० स्वर्गपारोपमापुष्पं धर्मं वेदेन संमितं नास्पृष्टं विकुर्वन्ति दावापह्नाः ८१ पिशाचायातव्यानावागुत्य
काभुजगात्रपि यः परेतश्च विः पार्थवस्त्रचारी जितेन्द्रियः अभययोगोर्वर्तमानो मेधफलं लभेत् ८२ इति दानधर्ममहादेवसहस्रनाम १७
वैशं ० महायोगीततः प्राह कृत्स्नद्वैपायनो मुनिः पदस्वपुत्रभट्टे श्रीयज्ञांते महेश्वरः १ पुराणत्रयमयामेरोतप्यतापरमंतपः पुत्रहेतोर्महारा
जस्तवयुषो नुकीर्तितः २ लब्धवानोऽपि तान्कामानहं वैपांडुनंदन तथा त्वमपि शर्वाद्विसर्वाङ्कामानवाप्स्यसि ३ कपिलश्च ततः प्राह
सांस्वर्ग्यैर्देवसंमतः मया जन्मान्ते कानि भक्त्या चारुधितो भवः श्रीतश्च भगवानज्ञानंदो मम भवांतकं ४ चाक्षुशीर्यस्ततः प्राह शक्र
सदपितः सखा आलंवापन इत्येवं विष्कतः करुणात्मकः ५ मया गोकर्णमासाद्य तपस्तत्त्वांशतं प्रमाः अपो निजानां शंतानां धर्म
ज्ञानां सर्व्वसां ६ अजरगामदुःखानां शतवर्षसहस्रिणां लब्धं पुत्रशतं सर्वात्पुण्यपांडुनृपात्मज ७ वाल्मीकिश्चाह भगवांस्तु धिष्ठिर
मिदं वचः विवादे सानि मुनिभिर्व्रह्मघ्नो वै भवानिति ८ उक्तः हसो न च विष्टुजेनाधर्मराभारत सोहमी ज्ञानमनघममोघं शरणं गतः ९

राममिति शेषः ७ विवादे वेदविपीतवादे अग्नि सहितैर्मनिभिरुक्तः इति संबंधः ८ तेन वेदविरोधजेन १० ॥ ॥ ॥ ॥

११ पितृत्वाविधाः ज्येष्ठोभ्रातापितः समश्तिस्मृतेः ज्येष्ठाः धातरस्तेषां वधेन १४ शिवं शीकपदी शिवविग्रहः कल्याणशरीरः १७ शक्रस्य धर्मशास्त्रे कविदस्यथा करणात् कुपि

वि४

मुक्तिश्चास्मिन्नतः पापैस्ततोऽः स्वविनाशनः आहमां विपरशो वैयशस्तेऽंभविष्यति १० नामदग्धश्चकौतेयमिदं धर्मभतां वरः अवि
मधोस्थितः प्राह जलन्निवदिवाकरः १२ पितृविषयवधेनाहमां ज्येष्ठं वैयां डवायत अविर्भत्ता महादेवं गतोऽस्मि शरणं नृप १२ नामभिः
सुवेदेवं जतस्तथैव भवद्वयः परं भवततो देवो दिव्या रपस्त्राणि चैव मे १३ पापं च तेन भविता अनेयश्च भविष्यति न तेन भविता मत्पुत्रश्च
भविष्यति १४ आहमां भगवानेवं वै शिवविग्रहः तदवाप्तं च मे सर्वेषां साक्षात् सधीमतः १५ विश्वामित्रस्तदेवाच सत्रिपो हंत राभवं ब्रा
ह्मणो हं भवानीति यथाचारधितो भवः १६ तत्त्वासाद्यन्मया प्राप्तं ब्राह्मणं दुर्लभं महत् अमितो देव लक्ष्म्यैव प्राह पांडुस्तं नृप १७
शायास्तु कस्य कौतेय विभोधमौ न शतदा तन्मे धर्मं यशश्चाग्रमायुश्चैवा ददस्व मे १८ अयिर्गत्समदोनाम शक्रस्य दपितः सखा
प्राहाजमीदं भगवान् हसति समधुतिः १९ वरिष्ठो नाम भवमांश्चाह्वयस्ममनोः सतः शतकतोरविं सप्तमे वर्षे सहस्रिके २० वरुमा
नेत्रं वीहा कंसा म्रियुश्चरिते मया रथं तरुं द्विजं प्रेक्षत समगिति वर्तते २१ समीक्ष्य त्वपुनर्वध्यायापं सत्काद्विजोत्तम अयज्ञावाहिनं पा
पमकार्थी तं स दुर्मते २२ श्रीरामायनम् ॥

तस्य १८ वसुः प्रायितः सन्निति शेषः २० उच्चागिजेऽग्रमथेति शेषः २१ पापं वितथा मिनिवेशोत्तममीहृत्स्वविचारपुत्रयज्ञवाहिनं नयं वृहत्तितपायं अवरं पाठ्यममराधं २३

॥ राम०

१५ निधनेऽन्ते सद्य एवेत्यर्थः २६ साम्प्रादयैषम् युवयोः गत्समदशतक्रत्वोः २७ परंउत्तरंयथास्मान्नद्या २८ नमैमयासमः पंडितोक्तिविधयाहेतना ३० अर्थात्

एवमुक्तामहाक्रोधः प्राहशंभुपुनर्वचः प्रज्ञपारहितोदुः खीनित्यभीतोवनेवरः २३ दशवर्षसहस्रांश्चैवशतानिच नष्टपातीयपवनेमगैरस्यै
श्ववर्जिते अयाज्ञीयद्रुमेदेशेस्तसिंहनिधेविते भवितात्तमृगः क्रूरोमहदुः खसमन्वितः २४ तसावाक्यमनिधनेपार्थजातोस्यहंमृगः
ततोमांशरगां प्रासंप्राहयोगीमहेश्वरः २६ अजरश्चापरश्चैवभवितादुः खवर्जितः साम्प्रासमाकृतेसौख्यंयुवयोर्वद्धंतांक्रतः २७ अत
ग्रहानेवमेषकरोतिभगवान्विभुः परंधाताविधाताचक्षुः खेचसर्वदा २८ अचिंत्यएषभगवान्कर्मणामनसागिरा नमेतातपुष्टिश्रेष्ठ
विद्ययापंडितः समः २९ वास्तवेवस्तुदोवाचपुनर्मतिमतांवरः सवर्णाहोमहादेवस्तपसातोषितोमया ३० ततोयभगवानाहृषीतोमांवे
युधिष्ठिरः अर्थात्पितरः कृष्णमत्पसादाइविष्मि ३१ अपराजितश्चपदेयुतेजश्चैवानलोपमं एवंसहस्रशश्चात्मासहदेवोवरंदहो
३२ मणिमंथेशैलेवैपरासंपूजितोमया वर्षायुतसहस्राणांसहस्रशतमेवच ३३ ततोमांभगवान्प्रीतरं वचनमब्रवीत् वरंरणीश्वभद्रं
तेयस्तेमनसिवर्जते ततः प्रणम्यशिरसां देवचनमब्रुवं पदिप्रीतोमहादेवोभक्त्यापरमयायमुः ३४ नित्यकालंतवेशानभक्तिमेवत
धर्मफलं कामसमूलंनार्थः सर्वस्मात्स्वियः ततोपिपुत्रियः अंतैत्यातत्तत्त्वस्सर्वेषांप्रविष्मसीत्यर्थी ३२ प्राहृषी
मेस्थिरा एवमलित्तिभगवांतत्रोत्कांतरधीयत ३६

वतारे ३६ ॥

दा०
७५

३७ चतःषष्टिः अंगानि अथवा यस्यां कलासमूहान् सततमनोपज्ञेन मानसेन पूजनेन ४१ इति मम हृदि स्थितं मन्त्रं मत्वा ज्ञात्वा सरस्वतीं मां प्राह पातवमपि संभावना एतस्मात्

नैगीषव्य उवाच ममामष्टगुणमैश्वर्यं दत्तं भगवातापरा पत्नेन मेव वलिता वाराणां यद्विष्टिः ३७ गान्ति० चतःषष्टिः अंगमहत्कलाज्ञा
नेममादुत सरस्वती स्तरेतष्टो मनोयज्ञे न पांरव ३८ तत्प्रेममसहस्रं तस्य तानां ब्रह्मवादिनां आयुश्चैव स पत्रस्य संवत्सराशतापुन ६९
पराशर उवाच प्रसाधाहं पराशरं वं ममां चित्तयन्त्य महातपा महातेजा महायोगी महाशशाः ४० वेदव्यासः श्रिया वा सो ब्राह्मणाः कुरुणा
चित्तः अथाप्रावीक्षितः पुत्रो मम स्याद्वै महेश्वरात् ४१ इति मत्वा हृदि मन्त्रं प्राह मां सरस्वती मः मपि संभावनाया सा फलात्कुरु
भविष्यति ४२ सावर्णास्य मनोः सगौ सप्तर्षिभ्यो भविष्यति वेदानां च सर्वैव क्ता कुरुवंशकारतया ४३ इति हास्य कर्त्ता वृषं ते जगतो हि त्र ४
तः भविष्यति महेंद्रमदयितः समहामुनिः ८ ४४ अजरश्चामरश्चैव पराशरस्तत्तव एव मुक्तासभगवांस्तवांतराधीयत युधिष्ठि त्रै ३
रमहायोगी वीर्यवान् कृपयो व्ययः ४५ मां उवाच अचोरश्चौरशंकायां भूले भिन्नोत्पहंतस्य तत्र स्थेन हृतो देवः प्राह मां वै न रेभ्य
२ ४६ मोहं प्राप्तामि भूलावृत्ती विषयसिमावृद्धं रुताभूलकृता चैव न ते मेष भविष्यति ४७ आदिभिर्वाधिभिश्चैव वर्जितस्तं
भविष्यति पादचतुर्थी तं भूतो आत्मा यस्मात्सुतेतव ४८

स्तलमहं प्राप्तेति अस्याः फलात् परापात्रवत्कुरुमोनामपुत्रो भविष्यति ४९ पादचतुर्थी तपः शौचं दया सत्यामिति चत्वारो धर्मस्पादा ते यो चतुर्थी तस्यात्मा देवतवात्मा शरीरं ४८ राम०

७५

५२ पितृदेवदत्तवृद्धोऽहमागतः उः खितावैव्यदः खेतः ५३ ह्येग्रेहविश ५४ शरणाकृतं वास्वाघातेनवास्वपंवापकृतयाफलानामधः पतनेनविशरणांशरणा तस्य

लंभविष्यन्नुपमोजन्मवैसफलंकुसुतीर्याभिषेकंसकलंत्वमविद्येनचास्यसि ४९ स्वर्गं चैवाक्यविषयविदधामितवोर्जितं एवमुक्तातभगवानवरोणे
हयवाहनः ५० महेश्वरोमहाराजकृतिवासामहाधुतिः सगणोदैवतश्रेष्ठतत्रैवांतरधीयत ५१ मालवः ० विष्णुमित्रामनुज्ञातोत्यहंपितरमा
गतः अम्वीन्मांततोमातादुःखिताहृदतीमशं ५२ कौशिकेनाभ्यतज्ञानं पत्रं वेदविभूयितं नताततरुणं दंतं पितात्वां पश्यते नद्य ५३ त्वाज्जशु
व्यावचनं निराशोगुहृदशने नियतात्मा महादेवमपश्यं सोऽब्रवीच्चमो ५४ पितामाता च ते त्वंच पत्रं त्वविर्जितः भविष्यथ विशक्तिपंद्रेष्टमि
पितरं ह्ये ५५ अनुज्ञातो भगवता गृहंगत्वा पुषिष्ठिर अपश्यं पितरं तात इष्टिं कृत्वा विनिः सतं ५६ उपसृष्ट्य गृहीत्वा कुशांश्च शरणा
कृतं ताचिसम्यचमां प्राह पितामासा विलेहृणाः ५७ प्रणमंते परिष्वजसुर्धुपाघ्रां पांडव दिष्टादृष्टो मिमे पत्रं कृतं विष्णुः हागतं ५८ वैशं ०
एतात्पुत्रद्वुतायेव कर्मण्यमहात्मनः प्रोक्तानि मुनिभिः श्रुत्वा विस्मयामास पांडवः ५९ ततः कृष्णोऽब्रवीद्वा कंथनर्मतिमतां वरः पुषिष्ठि
रंधर्मनिधिं पुरुहूतमिवेश्वरः ५९ वासुदेव उः उपमत्सर्मपि प्राह तपस्वि वदिवाकरः अश्रुमैः पापकर्माणो ये नराः कलुषीकृताः ६०
चानाः कुरवोऽन्तानि शरणा कुरवस्तान ६१ ईशानं न प्रपद्यंते तमो राजसद्व्रजयः ईश्वरं सं प्रपद्यंते हि जाभा वितमावनाः ६१ ६१ ६१
वेत्यः कुरुर्न पातो भक्तेरिति मेहिनी भक्ता बोहनः ५६ सास्त्रत्वा विलेहृणां यस्म ५८ ईश्वरो विष्णुः ६१ ॥ ॥ ॥ ॥

प ४

हा.
७६

६४ कूलानि ग्रहतडागादीनि ग्रहेकूलंतरेकूपैसैत्यष्टतडाकोपेतिमेदिनी ६५ आत्मनाचितेन ६६ आदित्यचंद्रावित्यादिसंवेशकोजातंविद्वीतिसप्तमस्ये नान्ययः ७०
सत्पुत्रस्यतत्वंवेदकोवेदपुनियतप्राधान्यातथैकीर्त्तनं वेदवाहः वेदपाठकाः ह्यंरतिदेवोभागः ७२ अग्रासूत्राव्रताकाराधीवृत्तिः ७३ धर्म्याः धर्मेनैवतप्यंतः वाचा

सर्वथावर्त्तमानोपियोभक्तः परमेश्वरे सदशोराणवासीनांमुनीनांभावितात्मनां ६२ ब्रह्मत्वंकेशवत्वंवाशक्तत्वंवासुरैः सह त्रैलोक्यस्या
धिपत्वंवातशेखरः प्रयच्छति ६३ मनसापिशिवंतातयेप्रपद्यंतिमानवाः विधुपसर्वपापानिदेवैः हवसेतिते ६४ भित्वाभित्वाचकूला
निहत्वासर्वमिदंजगत यजेदेवंविरूपाङ्गनसपायेनलिप्यते ६५ सर्वलङ्काराहीनोपियुक्तोवासर्वपातकैः सर्वदृष्टितत्पायंभावयंछिव
मात्मना ६६ कीटपक्षिपतंगानांतिरश्चासपिकेशव महादेवप्रयन्तातांनभयंविद्यतेकचित् ६७ एकमेवमहादेवंभक्तोयमानवाभुवि नते
संसारवशागाइतिमेनिश्चितामतिः ततः कृष्णोब्रवीद्वाक्यंधर्मपत्रंपुषिष्ठिरं ६८ विष्णुर्वाच आदित्यचंद्रवनिलानलौचयौभेमिरापो
वसवोथविश्वे धातार्यमाश्रुक्वहस्पतीचरुद्राः समाध्यावसवोथविश्वे ७० ब्रह्माशक्तोमास्ततोब्रह्मसत्त्वंवेदापज्ञादहिणावेदवाहाः सो
मोयष्टायवहव्यंहविश्वरक्षादीक्षासंयमायेवकेचित् ७१ स्वाहावौषट्ब्राह्मणाः सौरभेयीधर्मचाग्रं कालचक्रंवलंच यशोदमोबुद्धिमतां
स्थितिश्चभ्राष्ट्रभंयेमुनयश्चसत ७२ आग्राबुद्धिर्मनसादृशतेचस्पर्शश्चाग्रः कर्मणांयावसिद्धिः गणादेवानामृषपाः सोमपाश्चले
त्वाः सयापास्तपिताब्रह्मकायाः ७३ आभासगंधपादृष्टिपाश्चवाचाविस्तृष्टाश्चमनोविस्तृष्टाः शुद्धश्चनिर्माणारताश्चदेवास्पर्शशनादर्श
पाश्चात्पपाश्च ७४ चिंत्योतायेवदेवमुत्पायेचाप्यन्येदेवताश्चाजमीठ सपर्णमंधर्वपिशाचदानवायक्षाक्षयचारणायलग्नाश्च स्थूलसूक्ष्म
मनुष्याप्यसहस्रैः खंसखंडः खमनंतरंच सांख्ययोगंयत्प्राणापांचशर्वाजातंविद्विर्कीर्त्तितमे ७५
पितृहृद्याङ्गिः यमनशीलाः निर्माणंअनेकवाभवनेपोनेनानेका शीरधारणांतत्रताः ७४ चिंत्योताः संकल्पितमात्रंवल्लयेषांप्रपन्नः प्रकाशते तादृशाः ७६ ॥ ॥ ॥ राम
७६

वि

तत्संभूता इति भूमेः सकाशाद्देवतावीत्याकृताकाशाख्यादेश्वरः भूतकृतो विपुलादिस्वधारत्तनयवानंदमात्रशरीराच्चतुर्थीसंभूताः ते च वरेणाः उपासकैः श्रद्धा
तपेभ्यश्च भिर्वराणीयाः पूर्ववीजाहीजांतामिवानादौ सृष्टिप्रवाहे पूर्वस्माद्देशादुत्तरदेशो मसममौ उत्पद्यते इत्याशयेनोक्तपुरातनीमिति यथा बीजशक्ताश्च द्वायांमदि
अथ मानयामतद्वृत्ताक्रियतस्त्वं सर्वशक्त्या आनंदविन्मात्रं वस्तुविश्वाकारं क्रियत इति तेन शक्तिविना कथं केवलादुत्पत्तिरित्यपासकशक्त्यानादित्यस्याप्युपगमात्
एतेन बीजशक्तेर्भजेनेनैव जीवगतः वद्याशक्तैर्विद्यामितादाहेमिति मुक्तानां पुनरुत्पत्तिः केवलीभावश्च आख्यातः ७७ पाततपसा ध्यानेन विचिन्तनं विचिन्तित्या

तत्संभूता भूतकृतो वरेणाः सर्वदेवा भूवनस्यास्य गोपाः आविशेषमांधरणीयेभ्यः कृत्वा पुरातनीतस्य देवस्य सृष्टिं ७७ विचि
चिन्तनतपसा तस्य वीयः किंचित्तत्त्वाणां हेतोर्नोस्मि दद्यात् देवः संवर्णति हेतुन भिष्टुतो नः प्रभुः अयः सदा १८ इमं लवं संनि
यते इति श्रुत्वा श्रुचिर्यः प्रहसः पठेत् अभययोगो नियतो मासमेकं संप्राप्तुं पादश्च मेधेफलं यत् ७८ वेदान् कृत्वा नवास्त्राणाः
प्राप्नुयात्तु जयेन्नयः पार्थमं ही च कृत्वा वैश्या लभं प्राप्नुयात्तैः प्राणं च शूद्रो गतिं वेत्ततथा सखं च ८० लवराजमिमं कृत्वा हृद्रापद
धिरेमनः सर्वदोषापहं पुराणं पवित्रं च यः शक्तिः ८१ यावंतस्य शरीरे तोमकूपाणि भारत तावंतस्य सहस्रहस्त्राणि स्वर्गे वसति मानवः
लोचयंति ईश्वरं सत्तुं विराजं वा तत्सर्वं तस्य वीयः स्थूलतरमेव अन्तः ८२ इत्यनुशासनपर्वणि दानधर्ममेघवाहनपर्वसमाप्तं १८ ॥
एतत्प्रातः प्राणाहेतोः जीवनार्थं मोक्षार्थं किंचिदायनसंयोगो वरं तत्त्वेन तोस्मि शरणीभूय प्रसासो म् सर्वेश्वरो भूत्वा वरान् ददातु ममिदं वीजाधीश्वरं नां गत्वा जंभानां लपं
पतितहृत् ७८ इमं भीष्मवाक्यादारभ्य तावत्पर्यं ते ८२ नामूर्त्तमूर्त्तिभेदः कस्मिन् वलिपि मिद्वेत्तमीष्टं कथं विद्वां जं चामूर्त्तभेदो ध्वनिमिव कस्मिन् जं काम्यत्वजन्मा को मि
याहीजवीजं त्वमिव लिपिभिर्दामूर्त्तिभेदेन मेदस्तेनाद्वैतं च त्वर्थं शिवमुपनिषदि ज्ञातमात्मानमीहे १ इति भारत भावदीपे नैलकंठीये दानधर्मसु मेघवाहनपर्वार्थप्रकाशः

तमेवशाखां ब्रजेत्यर्थं तमेववाधं परं प्रवर्तितं विवृतवान्निः प्ररुषं अथैतदुपलब्धं विविधधर्मजातं वदन् विकृत्यतिपोषितः परविरक्ततावधिमे १ ज्ञेयं वक्तुं श्रुत्या तज्ज्ञानसा
धर्मशुश्रूषुः सहोभौ वरां धर्मज्ञौ मिवसानौ जायायता अग्निमाहवीयातामिति धर्मयन्त्री साहित्यं शास्त्रे दृश्यमानमाह्वयति यदि मिति पाणिग्रहणात् साहित्याभावात् सहोभा विति
वाक्याकुप्येति भावः १ धर्मविशेषेण साहित्यमपेक्ष्यते न सर्वत्रेति आशंक्य धर्मैकिकल्पयति आशंरति अपि धर्मैत्रैः प्रकाशितः श्रोतस्मार्तक्रियारूपार्थः केवलं वेदवि
हितत्वाद्वा प्राजायत्यप्रजापतिना संतानकर्मणा र्षेपितः नाप्रवस्य लोकोत्तीति श्रुतत्वाद्दकारो निष्टदर्शनाद्वा आसः असपरमं तेतेः सरालेषामासः केवलं इंद्रियप्रीतिद

भारत १

पुष्टिश्च उवाच यदि देसहधर्ममिति पोच्यते धर्म पाणिग्रहणाकाले तस्त्रीणामेतत्कथं स्मृतं १ आर्येषामेव धर्मः प्राजापत्योयवासाः पदे
तत्सहधर्ममिति एवं मुक्तं महर्षिभिः २ संदेहः समहानेन विरुद्धरतिमेमतिः इहयः सहधर्मो वैषेसायं तेहि तः कृत ३ स्वर्गमत्तानां भ
वति सहधर्मः पितामह पूर्वमेकस्मिन् प्रियते क्वचैकसिष्टतेवद ४ नानाधर्मफलोपेतो नानाकर्मनिवासिताः नानानिरयमेषां ता
मानयावहवोयदा ५ अन्तताद्वियस्तेवं सत्त्वकारोयवपति यदन्तताः स्त्रियतातसहधर्मः कुतः स्मृतः ६ ६ ६ ६ ॥

शनाद्वा साहित्यमुक्तमित्यर्थः २ आद्यामाह्निकसंदेहमाहाह्नं न संदेहति अवरोधमेव स्पष्टयति रहेति इहैव साहित्यं दंपत्यो दृश्यते परलोके तयोः साहित्यं कृतं न ह्युपीत्यर्थः
३ एतदेवोययादयति एवं मिति साह्नं सत्यपि कर्मणि साहित्ये दंपत्योः ससावाप्तनाभेदकतो धर्मभेदो दुर्वार इत्यर्थप्रमाणं निर्युक्तिवामित्यर्थः ४ प्रजायसाहित्ये
पितो हितियं पद्महयति अन्तताः स्त्रियरति सत्त्वकारो धर्मप्रवक्तान् तं साहसं माणसं सर्वत्वमति लोभनेति स्त्रीधर्मो नाह सवप्रजायसाहित्यमप्यतपयन्त कुं रगोलकादीनामप्य
सति दर्शनात् ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शर्वे का शर्ववती गोगा धर्मसंज्ञा पत्यविधौ यथा भिक्षुकाराणामपंधर्मो धर्माः परगृहादीति वदधर्मेषु धर्मपदः प्रयोग इत्यर्थः तत्र तत्र या गीयहणादेवैदं विहितत्वमपि शेषेनादिशतत्वे
 छामनुस्त्वैव न तवत्तत्तस्य धर्मवमित्याह उपचारक्रियाविधिरिति ७ गङ्गां गहनं दुर्गो वौ धर्मित्यर्थः कामुकयोः रागतः प्राप्नोमि शुनिभाव इति न तत्र विधिरित्याख्यपिकामुखेना
 ह अत्रेत्यादिना अयं भावः यथा दर्शपूर्णमासापूर्वप्रपन्नमयां प्रापयनं आश्रित्य गीतो हनेन यमुकामस्य प्रापयेत्यादि विविधयः प्रवर्तन्ते एवागप्रयुक्तं रासं ग्रहमाश्रित्य धर्मप्रतवि

अनृताः स्त्रियश्चेवंवेषपिहिष्यते धर्मोऽयं पृथ्वीकासंज्ञा उपचारः क्रियाविधिः ७ गङ्गां पतिभाते तन्मम चिंतयतो निशंनिः संदेहमिमं सद्दीपिताम
हयथाश्रुति ८ यदैतद्यादृशं चैतद्यथाचैतत्त्ववर्तितं निखिलेन महाप्राज्ञभवानेतद्वीर्यमे ९ भीष्म ३० अत्राप्युदाहरंतीममिति ह्यसंभवा
तनं अष्टावक्रस्य संवाहं दिश्यामह भारत १० निवेष्टुकामस्तपुः पुरा अष्टावक्रो महातपाः १० अथैश्वर्यान्मस्य वने कन्यां महात्मनः सप्तभा
न्नाम वैनाम्नारूपेणाप्रतिमां भुवि गुणाप्रभावशालेन वारित्रेणावशोभनां ११ सातसहस्रैव मनोजहार शुभलोचना वनराजीयथावित्रा
वसंते कुसमाचिता १२ अविस्तमाह देयामे सतातमं हितं ह्यग गच्छतावद्विशंपुण्यमुत्तमं दृश्यसे ततः १३ अष्टावक्र उवाच किं द्रष्टव्यं
मया तत्र वक्तुमर्हति मे भवत तथेहानीमया कार्ययथावद्व्यतिमां भवान् १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ययः प्रवर्त्तते नीरागस्य तनयारसंयहो विधीयते नतरांतदुक्ताः कालीनाधर्मप्रज्ञादिविषयउत्तिष्ठिनादिगमिमानिदेवतः पा १७ निवेष्टकामः दारसंयसार्थी ११ मनोजहोस्त्वेन

१७५ तालैः कांस्यमयैर्वाद्यमोदेः शंपातालैः विष्णु इति च पलैर्ममणादिघटितैः नृत्यक्रियामातविशेषैः समैर्धमणादिघटितैस्तैरेव १८ महापाण्डुपर्वत २५ उज्ज्वलांशु ३० प्रधा

वहात्मन् ० धनदं समीतिरम्पहिमवंतं च पर्वतं रुद्रस्यापतनं दृष्ट्वा सिद्धाचारणसेवितं १४ संतुष्टैः पार्थदैर्जुष्टं नृत्यद्विविधानैः दिव्यांगारैः
पेशावैर्मन्त्राविधैः प्रभो १५ पाणितालसतालैश्च शम्पातालैः समैस्तथा संप्रतुष्टैः प्रवृत्तैः शर्द्धस्तत्र निषेव्यते १६ इष्टं किल गिरौ स्थानं
तद्विद्यमिति शुश्रुम नित्यं सन्निहितो देवस्तथा ते पार्थवाः स्मृताः १७ तत्र देव्या तपस्तप्तं शंकरार्थं स्रजुश्चरं अतस्तदिष्टं देवस्य तथो मापादिति
श्रुति १८ पूर्वतत्र महापार्श्वे देवस्योत्तरस्तथा अतवः कालरात्रिश्च देव्या गेयमानुषाः १९ देवोपासते सर्वे हृदि पाः किल तत्र ह तद्
निकम्पभवनं त्वया तव मयमेव हि २० ततो नीलं वनोद्देशं दृष्ट्वा मेमेघसन्निभं रमणीयं मनोयुहितं त्रैवेदं दृष्ट्वा मेमेघं २१ तपस्विनीं महाभागं
ब्रह्मं दृष्ट्वा मनुष्यान् दृष्ट्वा सा त्वया तत्र संपूज्या चैव यत्नतः २२ तां दृष्ट्वा विनिहन्त ततः पाणिगद्गीष्मि यद्येष समयः सर्वः साध्यतां तत्रा
मतां २३ अथ वक्रा ० तथा लसाधपिष्पामितत्राप्तामपसंशयं यत्र त्वं वरमेसाधो भवानभवत्तस्य साक २४ भीष्म ३० ततो गच्छत्समगवा
नन्नामुत्तरादिशं हिमवंतं गिरौ श्रेष्ठं सिद्धं वाणांसेवितं २५ सगत्वा हि जगद्दलो हिमवंतं महागिरिं अभ्यगच्छन् नदीपुण्यां वाहूहो धर्मशालिनी २६
अशोकविमले तीर्थे स्नात्वा तर्प्य च देवताः तत्र वासापशयने कौशे सखसुवासह २७ ततो गच्छांस्वतीतां यां प्रातस्तथा यमद्विजः स्नात्वा प्रातश्च
नतः प्रधानैर्वैदमंत्रैः ३१ ३२ ॥ काराग्नितत्त्वावै नं प्रधानतः ३१ रुद्राणी रुमासाय द्वाहे तत्र समाश्रुत विश्रांतश्च समुत्थाय कैलासमभितीष ३२

४२ भवच्छेदं भवदिच्छां ३६ षण्त्ताश्रमः पदार्थो मितयो वाक्यार्थो मितपञ्चयत्रवर्तनतत्त्वचर्तनत्वियाः अश्रमः षण्त्ताश्रमः मध्यमपदलोपीश्रमः हार्यः ५०

सोपश्रयत्को वतं हारं दीपमानमिव श्रिया मंदा किनी च न लिनी धनदस्य महात्मनः ३३ अथ ते राक्षसाः सर्वे ये भिरहंति पद्मिनी पत्न्यस्थिता भ
गवंतमगिभद्रपुरोगमाः ३४ सतानपत्तर्षयामासाहमानभीमविक्रमान निवेद्यतमां हि प्रधनदापेति वाव्रवीत् ३५ ते राक्षसास्तथा गम
नभगवंतमथावुवन अमौ वैश्रवणो राजा स्वयं मायाति ते तिकं ३६ विदितो भगवान् साकार्यमागमनस्पत् पश्येनं त्वं महाभागं त्वलं तमिव
न तेजसा ३७ ततो वैश्रवणो भेत्त अश्वकर्मनिदितं विधिवत्कुशलं पृष्ट्वा ततो ब्रह्मर्षि मव्रवीत् ३८ सखं प्राप्सो भवान कचित् किं वा मत्तश्चि
कीर्षसि ब्रह्मसर्वं कीर्ष्यामि पत्मा वक्ष्यामि वैद्विज ३९ भवनं प्रविश त्वं मे यथा कामं द्विजोत्तम सत्कृतः कृताकार्त्तु भवान् पाप्मत्तविघ्नतः
४० प्राविश द्रव न संवै गच्छीत्वा तं द्विजोत्तमं अमनं संददौ चैव पापमर्घ्यं तथैव च ४१ अथोपविष्टो लत्रमगिभद्रपुरोगमाः निषेदस्तत्र
कौवेरापह्णगंधर्वकिन्नराः ४२ ततस्तेषां निषण्णानां धनदो वाक्यमव्रवीत् भवच्छेदं समाज्ञायन् त्पेरन्तः सरोगणाः ४३ आतिथ्यं परमं
कार्यं शुश्रूषा भवतस्तथा संवर्ततामि त्यवाच मुनिर्मधुरयागिरा ४४ अथोर्वरमिश्च केशीरं मा वै चोर्वरीतथा अलं बुधा यता ची च विना
चित्रांगदा रुचिः ४५ मनोहरा स केशी च स मुखी हासिनी प्रभा विपुला प्रशमी हांतां विद्योता रतिरेव च ४६ एताश्चान्ताश्च वैवहाः षण्
त्ताश्रमः श्रमाः अवाद्यंश्च गंधर्वो वाद्यानि विविधानि च ४७ अथ पृहत्ते गंधर्वै दिव्योपक्राधिरुत्तपाविशत दिव्यं संवत्सरं तत्राद्यते
षमहातयाः ४८ ततो वैश्रवणो राजा भगवंतमुवाच ह सायः संवत्सरो जातो विप्रे हतवपश्यतः ४९ हार्यो यं विषयो ब्रह्मन् गंधर्वो नाम
नामतः छंदो वर्ततो विप्रयथा वदति भवान् अतिथिः पूजनीयस्त्वमिदं च भवतो गृहं सर्वमाज्ञाप्यतामाशु परं तौ यं त्वयि ५१ अ

भवच्छेदं भवदिच्छां ३६ षण्त्ताश्रमः पदार्थो मितयो वाक्यार्थो मितपञ्चयत्रवर्तनतत्त्वचर्तनत्वियाः अश्रमः षण्त्ताश्रमः मध्यमपदलोपीश्रमः हार्यः ५०

दो०
७१

५३ भगवान् अष्टावक्र उवाच तत्रैव नो धेनुं च मत्तानां प्राणांति गतिं वेत्ति विद्या प्रविद्या वसवाचो भगवानिति दिव्यैर्भोगैरजितोऽपि गर्वतोऽपि वदाम्यकन्यालाभार्थं हि गंतं प्रति गत इति
अत्रितोऽस्मि यथात्मा यंगमिष्यामि धनेश्वर ५२ प्रीतोऽस्मि सदृशं चैव तव सर्वं धनाधिप तव प्रसादाद्भुगवन्महर्षेण भूमात्मनः ५३ नियोगाद्व्यपा
णस्यामि ह्यमादिमानश्च हृदि मान्भवश्च निष्क्रम्य भगवानयय यावत्त एमुवः ५४ कैलासं मंदरं देवं सर्वाननुचचार ह तानतीत्य महाशैलानकै
रांतस्थानमुत्तमं ५५ पृथ्वीं गंतया चक्रे प्रयतः शिरसानतः धरणीमवतीर्या यत्पूजास्वामौ तदाभवत् ५६ सतं पृथ्वीं गच्छत्वा विः शैलं
चोत्तरामुवः समेन भूमिभागे नययौ प्रीतिं पुरस्कृतः ५७ ततोऽपरं नो देशं रमणीयमपश्यत् सर्वज्ञं भिर्मूलफलैः पद्भिर्मिश्रममन्वितैः ५८
रमणीयैर्वनोद्देशैस्तत्र विभूषितं तत्राश्रमपर्वदिव्यं दर्शय भगवानथ ५९ शैलांश्च विविधाकारानकांचनान्नक्षत्रभूषितान् मणिभूमौ
निविष्टाश्च पुष्करिण्यलैश्चैव ६० अन्यान्पि सरम्पाणि पश्यतः सवह्न्यथ भूशंतममनोरेमे महर्षे मावितात्मनः ६१ सतत्रकांचनं
दिव्यं सर्वरत्नमयं गह्रं दृष्ट्वा दुत संकाशं धनं दृष्ट्वा हारं ६२ महंतो यत्र विविधामणिकोचनपर्वताः विमानानि चरम्पाणि रत्नातिवि
विधानि च ६३ मंदराश्रमैः संकीर्णान् तथा मंदराकिनी नदी स्वयंप्रभाश्च मणयो वज्रैर्भूमिभूषिता ६४ नानाविधैश्च भवतैर्विविधम
णितोरणैः सुक्तामालविनिह्नीसौर्मणि रत्नैर्विभूषितैः ६५ मनोदृष्टिर्हरणैः सर्वतः संवृतं शुभैः अविभिश्चावृतं तत्र आश्रमं तं मनोहरं
ततस्तस्याभवच्छिंताकुत्रवासो भवेदिति ६६ अथ द्वांसमभिनोगत्वा स्थित्वा ततो ब्रवीत् अश्रुतिं चिंतयन् तत्रासममिजानं तपेत्तवै ६७
अथ कन्या परिहृता गृहान् स्माद्विनिर्गता नानारूपाः ससविभोकन्याः सर्वमनोहराः ६८ यांयामयशक्त्या वैसा सा तस्य मनोहरा न च
अहो कष्टं कामपि शोचो दुर्जेय इति भावः ५४ दृष्ट्वा च यत्तद्दानं आदिः संपत्ततद्दानं ५५ कैलांकि एतदेव धारिणो महादेवस्य ५६ धरणीमवतीर्य तेनाकोशमगैराशक्ता

६९
शक्तौ वारयेत्तमनो सायावसीदति ६९
गच्छतीति गदपते ६९
सप्रत्यक्षि वतात्तरा पिष्टीते रथेनाश्रयाश्रमी ६९

ताम०
७१

७ सेवजगमुक्ता ७४ प्रज्ञाता अत्यंतज्ञानवती प्रज्ञातानिर्जितचित्ता ७५ अथेति अतिदृष्ट्या अपिस्त्रियश्रंगतिः किमुवक्तव्यं एवमाश्चर्यमिति ७६ उपग्रहत्रयानि मि

ततोऽतिः समुत्पन्ना तस्य विषयधीमतः अथ तं प्रमदाः प्राहर्भगवात्सविशत्ति ७० सचतांसां सारुपाणां तस्यैव भवनस्य हि कौतूहलसमा
विष्टः प्रविवेश गृहं द्विजः ७१ तत्रापश्यत् जुगयुक्ता मरुतो वरधारिणीं दृष्ट्वा पश्यं कमासीनां सर्वाभरणाभूषितां ७२ स्वस्तीति ते तच्चैवोक्ता सा स्त्री प्रस
वदत्तदा प्रत्युत्थाय च तं विप्रमास ता मिसुवाच ७३ अथावक्र उवाच सर्वास्वानालयान्यां तत्प्रकामा मुपतिष्ठत प्रज्ञाताया प्रज्ञाताया शेषाग
च्छेत्तकं रतः ७४ ततः प्रदक्षिणी कृत्य कन्यात्ता तमृषितदा निश्चक्र मुर्गहत्तस्माद् दृष्ट्वा यत्तिष्ठत ७५ अथ तां स विजान् प्राह शयने मास्वो तदा
त्वया विस्मयतां भद्रे रजनीत्यतिवर्त्तते ७६ संलायात्तेन विप्रेणा तया सा तत्र भाषिता द्वितीये शयने दोषे संविवेश महाप्रभे ७७ अथ सा वेयमा
नां गीनि मित्रं शीतजंतदा व्यपदिश्य महर्षे वै शयनं व्यवरोहत ७८ स्वागते नागतां तां तं भगवानभ्यभाषत सोऽपग्रहत्रयभुजाभ्यां तत्राधिष्ठीत्यान
र्यभ ७९ निर्विकारमृषिं वापिकाष्टकुट्योपमंतदा उः त्विता प्रेक्ष्य संजल्पमकार्षीदृष्टिणा सह ८० ब्रह्मन् न कामतो न्याति स्त्रीणां पुरुष
तोऽतिः कामेन मोहिता चाहं त्वां भजंतीं भजस्व मां ८० प्रदृष्टो भव विप्रर्षे समागच्छ मया सह उपग्रहवमां विप्रकामार्त्ताहं भृशं त्वपि ८२ एत
द्विजवधर्मा तं तपसः पूज्यते फलं पार्थितं दर्शनादेव भजमानां भजस्व मां ८३ मय्येवेदं सर्वं यच्चान्यदपि पश्यसि प्रभुस्त्वभव सर्वत्र मपि चैव न सं
शयः ८४ सर्वान् कामान्विधास्यामि रमस्व सहितो मया रमणीये वने विप्र सर्वकामफलप्रदे ८५ त्वद्गृहाहं भविष्यामि रमसे च मया सह सर्वान्का
मितवती ८० अकातो निश्चातः स्वभावदत्तस्यः सुखः प्रदत्तं मानुषाश्चातो ये दिव्यापे च मानुषाः नातः परं हि नारीणां विद्यते च कदाचन पथापुत्रवससर्गः परमेत
प्राप्स्यस्त्रीणां धृतिवैर्यं अनायासीयाति उद्योगोऽस्त्रीणां स्वकीया सर्वथा नालीत्यर्थः ८१ उपग्रहत्रयानि गत्व पट्टः कास्को भव ८२ ॥ ॥ ॥ ॥

८८ अनमिन्नोऽतिमान् १०१ एका रतिशीलेतिशेषः १०३ लीलापंक्तः लीलांति आत्मनश्चेत्यः अभ्यासतनेतादृशादिमहेश्वरं १०४ एकाग्रः स्त्रीदोषान्त्रनसद्वानः
स्त्रियं प्रति आसतां हस्ती स्थीयतां रुचिः सं चिं प्राप्य छंदः इच्छा भवतीति अभ्यासतां रुचिज्ञानमिच्छा मित्रं हं रुचि नोनत्वां स्पष्टमिच्छातीति भावः एवमपि यत्कार्यं कर्तव्यं

आत्मछंदेन वर्तते नार्यो मन्मथचोदिताः न च दृश्यंति गच्छन्तः सतसोऽपि पांशुभिः ८८ अष्टवक्र ३० परागानहं भदेन गच्छेयं कथंचन दृष्टं
धर्मशास्त्रज्ञैः परदाराभिर्मर्शनं ८९ भदेनि वेष्टुकामं मां विद्धि सत्येन वैशये विषयेष्वनभिज्ञो हं धर्मार्थं किल संततिः ९० एवं लोकान् मि
ष्यामि पुत्रैरिति न संशयः भदे धर्मविजानी हि ज्ञात्वा चोपरमस्वह ९१ स्त्री उवाच नानिलोभिर्न वरुणो न चामे विदशा हि ज्ञ विद्याः स्त्रीणां य
था कामोरतिशीला द्विपोषितः ९२ सहस्रे किल नारीणां प्राप्य तैका कदाचन तथा शतसहस्रेषु यदिकाचित्पतिव्रता ९३ नैता ज्ञानंति वि
तरं न कुलेन च मातरं न धातु न च भर्ता न च पुत्रान् देवान् ९४ लीलापंक्तः कुलं घ्नंति कुलानी वसरि दूरः दोषात्सर्वोश्च मत्वा प्रजाप
तिरमायत मीमात्र ० ततः सत्रार्थी रेकाग्रता स्त्रियं प्रतभायत आसतां रुचिं छंदः किंच कार्यं व्रवीहि मे ९६ सा स्त्री प्रोवाच भगवन् न
ह्यमे देशकालतः वसता वन्महाभाग कृतकृत्यो भविष्यसि ९७ ब्रह्मर्षितामसो वाचसतथेति युधिष्ठिर वत्से हं पावदत्ता हो भवत्यो नात्र
संशयः ९८ अथर्षिरभिसंवेष्ट्य स्त्रियं तां जरायां दितां चिंतां परमिकां भेजे संतस इव चाभवत् ९९ यद्यहं गंहिसो यश्च तस्या विप्रर्षभत्तहा ना
रमत्त इतत्रास्पृष्टी रूपविगणिता १०० देवतेयं गृहस्यास्पृश्या कितविरूपिता अस्याश्चकारां वेतनं पुक्तं सहसामपा १ इति चिंता विवि
क्ता सतमर्थं ज्ञातुमिच्छतः व्यगच्छन्त दहशेषं मनसा व्याकुलेन तु २ अथ सा स्त्री तथोवाच भगवन् नश्य वैरवंः रूपं संध्याभ्रं संरक्तं विमपस्यायं
तव तन्मे व्रवीहि १०५ इत्युपेयं शंखं तं तामसे १०३ रूपे विगामीतीदृशं तां तव ३ स उवाच तत्तां स्त्री स्नानोदकमिहानय उपासिष्ये ततः संध्यावापतो निपते
रमता न मे १०४ अध्यायः ११५ ॥

११ इति दानवर्षमे अष्टवक्रकहिकसंवा ११

अथ सास्त्रीत्यादेरायस्य तात्पर्यं कुत्सिताया अपि स्त्रियाः कारस्पर्शमात्रेणाविक्रौपिविज्ञानप्रावक्रोतीतं कालं ननु बुधैका कथायुवत्या एति सक्ताः मूढाः गजेन्द्रायावमोत्स
इति १ अभ्यस्यत अभ्यजितवती २ उत्साहितः चालितः ३ ५ नाज्ञानतनज्ञानवान् ८ न प्रभुत्वं कारणीमिति नाभ्यवदित्यर्थः स्पर्शसक्तौ गतां रात्रिभिर्वासा

भीष्म उवाच अथ त्वीतमुवाचैवाहमेवं भवत्विति तैलं दिव्यमुपादाय प्लानराशरीमुपायत १ अनुज्ञाता च मुनिना सास्त्रीतेन महात्मना
अथास्य तैलेनांगानि सर्वाण्येवाभ्यस्यत २ शनैश्चोत्साहितस्तत्र प्लानशालामुपागमत् भद्रासनं ततश्चित्रं अपिरन्वगमन्त्वं ३ अथो
पविष्टश्च पदातस्मिन् भद्रासने तदा स्नापयामास शनैर्कैस्तमपि सखस्तवत् ४ दिव्यं च विधिवच्चक्रैः सोपचारं मुनेस्तदा सतेन सह सखोऽस्मेन त
स्नाहस्तसखेन च ५ व्यतीतां रजनीं कृत्वा नाजानत्स महाव्रतः तत उत्थाय समुनिस्तदा परमविस्मितः ६ सर्वस्यां दिशि सूर्यं च सोपशयदुदितं
दिवि तस्य बुद्धिरियं किंतु मोहस्तत्त्वमिदं भवत् ७ अथोपास्य हस्वांश्च किं करोमीत्यवाचतां सावामतरमप्रख्यं क्रोधे रन्ममुपाहरत् ८ तस्य
स्वादुतपान्नासनप्रभुत्वं कारसः अगमश्चाप्यहः शेषंततः संध्यागमत्पुनः ९ अथ सास्त्री भगवंतं सप्यतामित्यवोदयत् तत्र वैशयने दिव्ये
तस्य तस्याश्च कल्पिते १० पृथक् वैतयाससौ सास्त्री सच मुनिस्तदा तथार्द्रावे सास्त्री तशयेन तदुपागमत् अथ वक्रः न भद्रे परदारेषु म
नो मे संप्रजति उत्तिष्ठ मदेभदं ते स्वयं वै विरमस्व भीष्म उ० सातदा तेन विवेकात्तथा तेन वीवर्तितो स्वतंत्रास्मीत्यवाचिषि न धर्मं कुलमलिते १२

सक्तौ गतं दिनमपि नावृष्यतेति भावः ११ मेतिः स्वातंत्र्यात्मनस्तवंपारदार्यदोषोऽस्तीत्यर्थः धर्मलं पापद्वयप्रलोभनं १२ ॥ ॥ ॥ ॥

हा०
८१

नास्तीति उपदत्तात्मानं कामयेत्यर्थः १३ दोषाकामक्रोधादयः यथेष्टकस्त्रीणां १७ स्वतंत्रां आत्माप्रदानेति शेषः १ योधर्मः पाणिग्रहणादि संस्कारः मपि मन्त्रिमित्रमस्तु २०
विजहामामनाशय ११ यथेति अहं आत्मदृष्टेतेन तं स्मात्तं वेद्यत्वमपि सहशंतेन मां तथा भूतं विद्वीतिमावः सभ्यंतवसंगमप्रदेति उभयत्र शेषः किंतु स्वमया कन्यार्थिना

अष्टवक्र उ० नास्ति स्वतंत्रता स्त्रीणां मत्स्वतंत्रा हि योषितः प्रजायति मंतं ते तन्मस्त्री स्त्रीतं अमर्हति १३ स्त्री उवाच वाधते मैथुनं विषममभक्ति
च पश्यैव अधर्मपाप्मसे विषयत्मा त्वं नामिने हसि १४ अष्टवक्र उ० हरंति दोषजाता निनरं जातं यथेष्टकं प्रभवामि सदा धृत्वा भद्रं
श्रयं व्रत १५ स्त्री उवाच शिरसा प्रणामे विषयसाहं कर्तुमर्हति भूमीनियतमानायाः शरणां भवमेतद्य ३६ यदि वा दोषजातं त्वं परदारेषु
पश्यसि आत्मानं स्पर्शयाम्यघपाणिगृह्णीष्यमेहि १७ न दोषो भविता चैव स ते तैतद्ब्रवीम्यहं स्वतंत्रां मा विजानी १८ हियोऽधर्मः सो ४६
सुखैमपि त्वया वेशितं विज्ञातं स्वतंत्रास्मि भजस्व मां १८ अष्टवक्र उ० स्वतंत्रा त्वं कथं भद्रं हि कारमत्र वै नास्ति त्रिंशो के स्त्रीका विद्या वेत्ता
तं अमर्हति १९ पितास्तुति कौमारं भर्तारं कृतियौवने पुत्राश्च स्याद्विरेकाले नास्ति स्त्रीणां स्वतंत्रता २० स्त्री उ० कौमारं ब्रह्मचर्यमे
कमैवास्ति न संशयः पत्नी कुतश्च मां विषयं विजहि मामम २१ अष्टवक्र उ० यद्याममतया तभ्यं यथा तभ्यं तथा मम जिज्ञासे यमवे
तस्य विघ्नः स तं न किं भवेत् २२ ॥

पार्थित्यतत्कर्तृकार्यं तं ज्ञासा मम य १० किमयं साधुरसाधुर्वति उत किं नेति काकुः विघ्न एवायं किं न भवेत् अपि त्विघ्न एवेत्यर्थः २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मम०
८१

विद्यतेमेवाह आश्चर्यमिति पूर्वञ्च जिज्ञासात्वेन दृष्टपुनः कमेव दृश्यत इति मायारूपमाश्चर्यम् २३ एतदेवाह किमिति अत्र अस्मिन् विषये किं उक्तं श्रेष्ठतरं सर्वपरिहृतं तस्यात्पागः उत्तर
तस्याः स्वीकारः कर्तव्य इति भावः २४ समत माह पद्येति शक्तिः कामदमनसामर्थ्यमिति पूर्वप्राप्तस्य त्यागः तदुभयं धत्तान युत्वा सोऽस्याः स्वीकारं न करिष्ये ७

आश्चर्यं परमं हीदं किं तत्र ये यो हि मे भवेत् दिव्याभरणवत्त्वाहिकन्येयं मामुपस्थिता २३ किं तस्याः परमं रूपं जीर्णामासीत् कथं पुनः कन्यारूप
मिहाद्यैवं किमिवात्रोत्तरं भवेत् २४ यथा परं शक्तिधृतेर्न युत्वा स्पेकथं वन नरो वते हि युत्वा न सत्येनासादयामाहं २५ इति दान्धमे अष्टाव
क्रदिक संवादे अधिस्ति उवाच न विभेति कथं सास्त्रीशापञ्च परममुतेः कथं निवृत्तो भगवांस्तद्वान्प्रवृत्तमे मीमा उवाच अष्टावक्रोऽ
नष्टञ्च तारूपं विकुरुषे कथं न चानृतं ते वक्तव्यं ब्रह्मब्राह्मणकाम्यया २ स्त्री उवाच द्यावापृथिव्यौ पत्रेया काम्या ब्राह्मणसत्तम शृणु
द्यावहितः सर्वपदेदं सत्यविक्रम ३ जिज्ञासेयं प्रपुक्ता मे स्थिरी कर्तव्यं न वानघ अयुत्माने तज्जलोका जिताः सत्यपराक्रम ४ उत्तरं मादि
शं विद्विहृष्टं स्त्रीचापलं वते स्थविरागामपि स्त्रीणां बाधते मैथुनचरः ५ तष्टं पितामहस्ते घतथा देसवासवाः सत्येन च कार्येण संप्राप्तो
भगवानिह ६ प्रेषितस्तेन विषेण कन्यापित्रा द्विजर्षभ तवोपदेशं कर्तुं वै तच्च सर्वकृतं मया ७ हे मेर्गामिष्यति गृहं श्रमश्च न भविष्यति क
न्यां प्राप्स्यसि तां विप्रपुत्रिणी च भविष्यति ८ ॥ ॥ ॥

ल्लानं धर्माति क्रमं मम नरो वते किं तत्र सत्येनासादयामाहं हारानिति शेषः २५ अध्यायः न विभेति १ विकुरुषेऽन्यथाः न तथा कुरोषे ब्राह्मणकाम्यया ब्राह्मणमालिप्तया २
द्यावापृथिव्यौ हि विपृथिव्या च पत्रस्थीयते तत्र कां यो म्यास्ती पुं संपाः अन्योन्याभिलाषरूपा इत्यादिमोहादमनिक्रमं पदं नालीत्यर्थः ३ मेमपातवत् ४ ॥ ॥

साकाष्ठाः नतिक्रमणीया १० अविणावदामेन १८ यथाकृषिकृतामेव राजदेयं भवत्येवंस्त्रीमतामेव देवपित्रं च आणामायतति स्त्रीमत्त्वं तका मकृतं वतवैधमिति स्त्र्यभावेः पंच
कस्यापि आणीन भवतीति प्रयुक्तार्थः १९ दिगष्टावक्रसंवादाय प्रकाशः एवं गार्हस्थ्यहेतुं काममुक्तात्पहस्याचितानदानधर्मोन्वक्तुं श्रोतेपात्रादिगणान्मुच्यति किमित्यादि

कामपाष्टृवांस्त्वमांततो व्याहृतमुत्तमं अनतिक्रमणीया साकृत्तैलोकैस्त्रिभिस्सह १७ गच्छस्वसकृतं कृत्वा किंचित्प्रशोतमिच्छसि याव
द्वीमिविषये अष्टावक्रपथातथं १० अविणावदामेन च स्मितवहेतोर्द्विजर्षभ तस्य संमाननार्थं मे त्वपि वाक्यं प्रमापितं ११ भीष्म उ०
श्रुत्वा तव वने तस्याः सविषः प्राजलिः स्थितः अनन्तातलया चापि स्वग्रहं न रात्रत १२ ग्रहं मागत्य विश्रान्तः स्वतनं परिपृच्छा च अभ्यग
च्छतं विप्रं न्यायतः कुरुनेदन १३ एष्टश्चेन विप्रेणादृष्टं तेन त्रिदशतिं प्राह विप्रं तदा विषः स प्रीतेनां त एतन्ना १४ भवता समनज्ञातः
प्रस्थितो गंधमादनं तस्य चोत्तरतो देशे दृष्टं मे देवतं महत् १५ तया चाहमनज्ञातो भवांश्चापि प्रकीर्तितः श्रावितश्चापि तद्वाक्यं गृहं चाभ्याग
तः प्रभो १६ तमुवाच तदा विषः स्वतां प्रतिगृह्णाणामेन कृत्रविधियोगेन पात्रं हि परमं भवान् १७ भीष्म उ० अष्टावक्र तथेत्स सा प्रतिगत्य
चतां प्रभो कस्यां परमधर्मात्मा प्रीतिमांश्चाभवत्तदा १८ कस्यां तां प्रतिगत्यैव भार्या पामशोमतां उवाच स यदि जस्तत्र स्वाश्रमे विगतत्वाः १९
इति दानधर्मे अष्टावक्रसंवादः २० युधिष्ठिर उ० किमाहुर्भरत श्रेष्ठ पात्रं विद्याः सनातनाः ब्राह्मणं लिङ्गिने चैव ब्राह्मणं वाप्यलिङ्गिन
१ भीष्म उ० स्ववृत्तिमभिपन्नाय लिङ्गिने चेतय च देयमाहुर्महा राज उभावेतौ तपस्विनौ २ " " " " " "

ना ब्राह्मणं ब्रह्म विह लिङ्गिने पवित्रं ब्रह्म वाणिगो मन्नामिने च हं हि लिङ्गवतं १ स्ववृत्तिं जीवनाथीत्वा चिंतां हतिं त्रिभिः प्रायशः शरीरं कुर्वते लिङ्गी अलिङ्गी वा स्वधर्मे जीवीयः स एव तपसी पा

२

तम०

२२

तद्धर्मनिष्ठत्वं पात्रगुणमुक्त्वा अहवत्त्वं दातृगुणमाह अद्वैतिह्यमां अमृतोपि पाया अहयापदिष्यन्नितित्तित्तात्पर्यतत्त्वप्रयुक्तः को दोषः स्यान्नवरः ३ अद्वैति अद्वैवा स्पष्टतत्त्वं
 करोतीत्यर्थः ४ नेति अद्वैवप्रतत्त्वकवीचेतकव्येपात्रं परिह्वानविधेयास्पादित्याशयः ५ देवानां समहो देवाः ऋद्धादिभ्यस्त्यर्थः ह्यं देवं कर्मसिद्धिनिफलदेभ्यतिव्राह्मणाग
 णादितिभावः इत्यंते देवारतिशेषः देवं कर्मदेवानग्रहादेव पूर्णा भवति अह्यमात्रप्रियत्वादेवानामितिभावः ६ पित्र्यं तत्कर्म ब्राह्मणानग्रहादेव पूर्णा भवतीति तत्रान्वग्रहक
 तैरिति योग्यत्वमावश्यकमित्याशयेनाह ब्राह्मणानितिलोकेषु पितृपितामहादियुष्टजनीयेषु ब्रह्मिष्ठेव ब्राह्मणपत्नीतिविद्यादित्यर्थः अग्निमुक्त्वा वैदेवाः पाणिमत्वाः पितर इत्याश्च

पुविष्टिउवाच अहयापरपाश्रुतोयः प्रयच्छेत्तद्विजातये ह्यं कथं तथा हानं को दोषः स्यात्पितामह ३ भीष्मउ० अह्यप्रतो नरात्तातडर्होतो
 पिनसंशयः प्रतो भवति सर्वत्र किमु तत्त्वमहाघुते ४ पुविष्टिउ० न ब्राह्मणां पीकृतैर्देवेषु सततं नरः कथं प्रहाने तबुधाः परिह्वं ब्राह्मणां वि
 उः ५ भीष्मउ० न ब्राह्मणाः साधयते ह्यं देवास्स सिध्यति देवप्रसादादित्यंते यजमानैर्न संशयः ६ ब्राह्मणानभरतश्चेष्टसततं ब्रह्मवा
 दिनः मार्कंडेयः उवाच प्राह इति लोकेषु बुद्धिमान् ७ पुविष्टिउवाच अह्वो यथवा विद्वान्मवंधो वा यथा भवेत् तपस्वी यज्ञशीला वा कथं
 पात्रं भवेत्तसः ८ भीष्मउवाच कुलीनः कर्मकृद्द्वैद्यः तथैवायनशंसवान् द्धीमान्जः सत्यवादी पात्रं पूर्वं च ये त्रयः ९ तत्रैर्ममृणमे

नायनोदाहृतश्रुतेः श्रौतः स्मृतिः उरपोदाः अग्निः स्वतः अहो देवा पार्थवतर्णां तेजसां मते पृथिव्याः काश्यपस्याग्नेर्मार्कंडेयस्य चैव हि १० ॥ ॥
 संप्रयति पाणिस्तसत्कर्मवा नेवपि ह्यं तर्पितं शक्नोति प्रश्नार्थः ८ नास्येति कथं द्यावश्यकी पात्रपरीक्षेतिभावः ७ कथं केन हेतना पूर्वादीनां पंचानां पात्रत्वमिति प्रश्नार्थः
 ८ उत्तरेष्वपः अह्वं सर्वे धितपस्विनः कुलीनत्वादिगुणसत्यकयुक्ताः एकपात्रपत्यभूते परिशेषात्पत्रकशीलविहांसौ कर्मकृद्द्वैद्यपरोहितौ कुलीनत्वादिगुणपंचकयुक्तावेव
 एतेषां गुणानामभावे पात्रत्वं न कस्यापीत्यर्थः ९ एतदेव शिष्टं संमत्ता इत्यति तत्रेति तेजसां तेजस्विनां सर्वज्ञानमिति यावत् १० ॥ ॥ ॥ ॥

रा०

४३

नेष्टुः पांसुषिंदः विभिरेवृत्तिः जीवनेयस्यासावाहोसंपत्तस्यांविहृत्पांयाजनध्यायनप्रतिग्रहैवजीवति समहानएतेनकुलीनत्वं वैधत्वंचसंगृहीतं ११ श्रीमत्सुत्रं लिखीलपदेनसं
 गृह्णाति सर्वेवेति १२ आनृस्यकर्मकृत्वंचसंगृह्णाति अवीयानइति सत्येयत्तादिकंअथभिचरितफलकर्मनचरितेनकरोति १३ अश्वमेधेतिमत्संगृहः एतेषागुणानामे क
 स्याप्यभावेपात्रत्वंनभवतीतिवत्तर्गामपिमतेनतत्त्वत्वा रिष्टश्रुतीनि उपक्रमेतेजसांमते मिते कवचनादेतेचविसेवादी दर्शनादितिभावः १४ व्रतिनः ब्रह्मचारिणः क
 यंतत्सकृजमितिर्हीपक्षितनाशात्दीपेष्ट्राहंरुष्यतिनवेतिप्रश्नः १६ आदिष्टेष्ट्रादशचर्वाणिब्रह्मचर्यचरोतिगुवाहयः तद्वतः भोक्तुर्व्रतंत्वय्यते नतदाताप्रत्यवेतिअपि

पृथीव्युवाच यथामहार्गावेक्षितः क्षिप्रंनेष्टुर्विनश्यति तथाइच्छुरितं सर्वविहृत्पांचनिमज्जति ११ काश्यपः सर्वेचवेदाः सहस्रद्विंशैः
 सांख्यंपुराणंचकुलेचजन्म नैतानि सर्वाणिगतिर्भवंतिशीलव्ययेतस्मत्पद्विजस्य १२ अग्निस्त्वाच अ धीयानः पंडितंमन्ममानोयोवि
 द्ययाहंतिपशः परेषां प्रभश्यतेसौचरतेनसंलोकाल्पस्यंतवंतोभवति १३ मार्कंडेयउवाच अश्वमेधसहस्रंचसत्यंचतलापाधत्तं ना
 भित्तानामियद्यस्मत्तस्यादृमवाधुपात १४ भीष्मउवाच इत्यक्तातेतमुगचत्वारीमिततेजसः पृथिवीकाश्ययोगिश्चप्रकृष्टयुश्च
 भार्गवः १५ पुविष्टिरुवाच यदिदंब्राह्मणालोकेव्रतिनोभुंजेतेहविः दत्तंब्राह्मणकामायकयंतत्सकृत्तंभवेत् १६
 भीष्मउवाच आदिष्टिनोयेएतेइब्राह्मणावेदपागाः भुंजतेब्रह्मकामायव्रतलसाभवंतिते १७ ॥ ॥ ॥ ॥

मनिष्टात्तपोनिशः पंचाग्निब्रह्मचारिणः पितृमातृप्राश्चैवब्राह्मणाः प्राहसंपदेइतिव्रतस्यमपि दौहित्रंआहेयत्वेनभोजयेदितिचम रणात्सरापमगेवैतीतिभावः एतेनआह्रादस्य
 चलोभादिप्रदर्शनेनपाव्रतनाशयतोदानेपिकिविद्वैगुणंजायतइतिगम्यते अतएवमनसायात्रमुद्दिश्यजलमध्येजलंक्षिपेत् दातातत्कलमात्रोतिथिनिशाहीनदोषमितिपात्र
 द्दार्थकलानांनमयेतनायेवंपुविष्टिरेणाशोक्तेनैदिक १७ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

४३

अतोनिष्टा अनेकांतं अनेकफलाकारमित्यर्थः पात्रगुणानामानेत्वात्केगुणाः नियमेन पात्रतां योनिमिताता नेव संज्ञेयेगावृहीतिप्रश्नार्थः १४ उतामाह विभिः अहिं
 सेति २१ मेदादीनां सविष्टां भुंक्ते इति संबंधः मेदागोमहिष्यादीनां मत्ता समश्नः पुल्कसाः ये वा ह्यणादीनामपि स्वभावादेव हिंसन्ति अनेव सापि नश्चर्मकाण्डयः कृतक

युधिष्ठिर उ० अनेकांतं बहुद्वारं धर्ममाहुर्मनीषिणाः किं निश्चितं भवेद्वतमेव हि पितामह १८ भीष्म उ० अहिंसा सत्यमक्रोधश्चानशंसं दम
 तथा आर्जवं वै गुरोर्जं द्रुपदं निश्चितं धर्मलक्षणं १९ येन धर्मं प्रशंसन्तश्चरन्ति पृथिवीमिमां अनाचरन्तस्तद्धर्मसंकरेभिः प्रभो २० ते
 मोहिशां परत्वं वागमश्च वा ददाति यः दशवर्षाणि विष्टां भुंक्ते निरयमास्थितः २१ मेदाणां पुल्कसानां च तथैवातेव सापिनां कृतं कर्मा
 कृतं वापि रागमोहेन जल्पतां २२ वैश्वदेवं च ये मरुविषाय ब्रह्मचारिणो ददन्ते न हराजं इत्येतैर्लोकान् भुंजते शुभान् युधिष्ठिर उ० किं परं ब्रह्मच
 र्यं स किं परं धर्मलक्षणं किं च श्रेष्ठतमं शौचं तमेव हि पितामह २३ भीष्म उवाच ब्रह्मचर्यात्परां तात मधुमां सस्यवर्जनं मर्यादायां स्थितो धर्मे
 : शमश्चैवात्मलक्षणं २४   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तं वा परकीयं पापं कर्म येष काशयेति ब्राह्मणादयोऽपि ते मेदादितत्त्वांस्तेति ते यामयीति पदार्थः २१ वैश्वदेवं तत्संबन्धिनं हंत कर्त्तुं ब्रह्मचारिणो इति संन्यासिनोऽप्युपलक्षणं पतिश्च
 ब्रह्मचारी च पक्कान् स्वामिनां भुजति स्मृतः अश्रमानिति छेदः २२ पांश्चेष्टं २३ यमः विषयेभ्य इन्द्रियाणां निवृत्तिरेतदेव श्रेष्ठतां शौचं धर्मस्य लक्षणं मर्यादा तर्गतं २४ ॥

२५ कल्पे पूर्वोक्ते ४ पञ्च अनुपदेष्टैः सधुमां सर्वजनमयी दयापालनशोचैः सहाययनयागनेभ्यः तान्यनष्टातं प्रवृत्तस्यार्थः ३७ नशोचति तियादये ३८ ॥

पुष्पिष्ठिरुवाच कस्मिन्काले चरेत्तर्धमं कस्मिन्काले र्थमावरेत् कस्मिन्काले सखीचम्यात्तन्मे ब्रूहि पितामह २५ भीष्म उवाच कल्पमर्थं नि
षेवेत ततो धर्ममनंतरं पश्चात्कामं निषेवेत न च गच्छेत्संगितां २६ ब्राह्मणांश्चैव मयेत गुहंश्चाप्यभिप्रेतयेत् सर्वभूतानुलोमश्च दुर्गोलः
पिपंवदः २७ अधीकारे पदन्तं यच्च राजसपैशनं गुरोश्चालीककराणां तन्मंतद्ब्रह्महत्या २८ प्रहरेन्ननरेऽप्येव न हन्यात्तान् चैव च भूणाहत्या
समंचैव उभयं पोतिषेवते २९ नार्मिपरित्यजेत् ज्ञात न च वेदानपरित्यजेत् न च ब्राह्मणमात्रो शेत्समंतद्ब्रह्महत्या ३० पुष्पिष्ठिरुवाच की
दृशाः साधवो विद्याः केभ्यो दत्तं महाफलं कीदृशानां च भोक्तव्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ३१ भीष्म उवाच अक्रोधनाः धर्मपराः सत्यनित्याह
मेरताः तादृशाः साधवो विद्यालेभ्यो दत्तं महाफलं ३२ अमानिनः सर्वसहादृशार्थाविजितेन्द्रियः सर्वभूतहितामैत्रास्तेभ्यो दत्तं महाफलं
३३ अलब्धाः शुचयो वैद्याहीमताः सत्यवादिनः स्वकर्मनिरता ये च तेभ्यो दत्तं महाफलं ३४ सांगांश्च चतुर्णो वेदानधीते यो द्विजर्षभः पञ्चः
प्रवृत्तः कर्मभूतपात्रमय यो विदुः ३५ ये ते वंगुणा ज्ञातीयास्तेभ्यो दत्तं महाफलं सहस्रगुणमाप्नोति गुणार्हा यप्रदायकः ३६ पञ्चाश्रिता
भ्यां हृत्तेन शीलेन च समन्वितः तारयेत्कुलं सर्वमेकोपीह द्विजर्षभः ३७ गामश्च वित्तमन्ते वा तद्विषे प्रतियादयेत् इव्याणि चान्यानि तथापेत्
भावेन शोचति ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्विजोत्तमः निर्दोषः स्तेपूयोक्तागुणाश्चतस्रस्तद्विलम्बतर्हितारयेतेतिविमु ३७ निशम्यज्ञात्वाद्दृष्टपात्रासौसमीयस्यस्यात्यगुणस्यातित्रमेपिहोयोनात्तीतिभावः ४० अथा
यः २१ अद्वेति कालादौविहितविशेषमितिशेषः १ उपपत्तिभिः आदृष्टादिभिः उक्तः सन ४ कृतं कृतेन दृष्टिनेनिराकाराश्चमनुज्ञातेनमदृष्टावा ६ परिमुक्तं देवानि

तारयेत्कुलं सर्वमेकोपीहद्विजोत्तमः किमंगपनरैवेतेनस्मात्पात्रं समाचरेत् ३७ निशम्यचगुणोयेतंवास्मात्साधुसंमतं दृष्टान्ताप्यसत्कृत्यसर्व
तथापिपूजयेत्तान्नौदानधर्मवदुपपत्तिके ४० यद्विधिउवाच आदृष्टकालेचदेवेचपित्रेपिवपितामह इक्षामीहत्वयाख्यातंनिहितंयत्सरर्षिभि
: १ भीष्मउ० देवंपूर्वाङ्गिकंकुर्यादपराङ्गतपैतृकं मंगलाचारमंपन्नः कृतशोचः प्रयत्नवान् २ मनुष्याणां तमध्याङ्गेष्वप्यपत्तिभिः
कालहीनंतपदानंतंभागंरक्षसांविदुः ३ लुचितंवावलीढंचकलिपूर्वंचयत्कृतं रजस्वलाभिदृष्टंचतंमांरक्षसांविदुः ४ अवधुष्टंचयदुक्तमव्रतेन
चभात परामंशुनाचैवतंभागंरक्षसांविदुः ५ केशकीटावपतितंकृतंशवभिरवेहितं रुहितंचावधृतंचतंभागंरक्षसांविदुः ६ निराका
रेणयदुक्तंसशस्त्रेणचभात उरात्मनाचयदुक्तंभागंरक्षसांविदुः ७ परोक्षिष्टंचयदुक्तंपरिभुक्तंचयद्वेन हैवेपित्रेचसतंतंभागंरक्षसांवि
दुः ८ मंत्रहीनेक्रियाहीनयच्छूदंपरिविश्यते त्रिभिर्धूर्तैर्नश्चेष्टतंभागंरक्षसांविदुः ९ आम्नाहुतिंविनाचैवयत्किंचित्परिविश्यते दुरावा
रैश्चयदुक्तंभागंरक्षसांविदुः येभागांरक्षसांवासात्तुक्ताभरतर्षम अंतर्द्ध्वंविमगीमपरीक्षांवास्मरोश्च ११ " " "

विपितकालकादी नवर्त्तपित्वाभुक्तेनैव १० आम्नाहुतिं पात्रादिद्वारा वि १० विमगीमवास्मरोहानमपात्रभते ११ " " " "

पतिताः महापातकेन ज्ञातिवहिर्भूताः केतनं निमंत्रां १२ श्वित्रीश्चैतकुशीकुशीमंडलकुशी यहनहतोमहोणी अपस्मारीग्रहयः १३ देवलकाहेर्वाचनवृत्तिनीवी वृथानिप
मधारिणोदंभवतः १४ सवकाः कूर्दनपाः कथकाः हृथालापिनः बोधकाः मध्याः १५ हृथलानां श्रुदाणां होतारो याजकाः हृथलशिष्याः श्रुदासाः १६ अतयोक्ताभक्तका
ध्यापकः अतयुक्तः वृत्तकाथेता १७ वर्गाभारयग्रहः श्रुदापतिः १८ अतययः श्रौतस्मार्तकर्मरहिताः योवाः मताः स्वकर्मभस्तेनास्तेपरीकीर्तिताः कर्मणा देहदोषैश्च यो

पावंतः पतिताः विष्णुशेखरात्तथैव देवेवाप्यथपित्रेवाजन्तार्हतिकेतनं १२ श्वित्रीक्षीवश्चकुशीचतथायहनहतश्चपः अपस्मारीचपश्चा
भोराजन्तार्हतिकेतनं १३ चिकित्सकादेवलाकावृथानिपमधारिताः सोमविक्रिपिणश्चैवराजन्तार्हतिकेतनं १४ गायनानर्तकाश्चैवस्रव
कावादकास्तथा कथकायोधकाश्चैवराजन्तार्हतिकेतनं १५ होतारो हृथलानां च हृथलार्थपकास्तथा तथा हृथलशिष्याश्चराजन्तार्हति
केतनं १६ अतयोक्तावयोविषो अतयुक्तश्चभात नार्हन्तावपि श्राद्धं वस्मविक्रिपिणोहितौ १७ अग्रणीयः कृतः श्वेदेवाविषयि
हः ब्राह्मणः सर्वविद्योपिराजन्तार्हतिकेतनं १८ अतययश्चयेविषामतनिर्पातकाश्चये सैश्चपतिताश्चैवराजन्तार्हतिकेतनं १९
अपरिज्ञातपूर्वाश्चगणपूर्वाश्चभात उविकापूर्वपत्राश्चश्राद्धेनार्हतिकेतनं २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नित्यैवकुत्सिताः पतितास्ताविज्ञानीयान्महापातकिनश्चयेरतिज्ञेनपतितोयतितौगमोक्तौवाश्रयो १९ गणापूर्वाः ग्रामाणः उविकापूर्वपत्राः अस्मासुत्पन्नपत्रोपदीपदतिनियमेन
पादीयतेतस्यावयोजातः सखविकापूर्वपत्रः सपितृगोत्रादुष्टोमातृगोत्रोपजीवित्वान्निघ्नः साकर्ताहृथार्थधनप्रोक्ताकुसीदीनामवाहुषिकः समर्पेधान्ममादायमहर्घयः प्रयेच्छतिसवैव
धुषिकोनामहयकथवर्हिहृतः इतिस्मृतिप्रसिद्धः २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्त्रीपूर्वः स्त्रीजिताः स्त्रीपर्यापोपतीविनोवाकांडष्टः वैश्यापतिः कांडष्टः सद्भिस्त्रेनिगयतश्चिमेनव्याख्यातः अजपाः संख्यावंदनहीना २१ अन्तग्रहं निषिद्धानामपि
केनचिदुगोनाभ्यनुज्ञानं २३ वणिजं वणिगृहं २६ उदितः अद्यः अतमितः हरिः पूर्वाह्णे लाभकाले आद्यः सद्यस्तस्यवयेदीदः एवं प्रातः लाभकाले तमितः

रुणकनीचयोरजन्मश्चवार्द्धिको नरः प्राणिविक्रयवृत्तिश्चगन्तार्हति केतनं २१ स्त्रीपूर्वाः कांडष्टश्चपावंतीभरतर्षभ अतयावा
स्मृणाश्चैवश्राद्धेनार्हति केतनं २२ श्राद्धेदेवैवनिर्दिष्टो ब्राह्मणो भरतर्षभ दातः पतिश्रुतश्चमृ गघानुग्रहं पुनः २३ वीणां
तागुणैर्युक्ता भवेयुष्येपिकर्षकाः सावित्रीजाः क्रियावंतस्ते राजन्केतनरुमः २४ क्वात्रधर्मगामयानौ केतयेत्कुलजं हि जंतस्त्वैव वणि
जं तात श्राद्धे च पीकलयेत् २५ अग्निहोत्री च यो विप्रो ग्रामवासी च यो भवेत् अग्नेन श्रुतिषिज्ञश्च समाजन्केतनरुमः २६ सावित्रीज
यते पत्न्यत्रिकालं भरतर्षभ भिक्षावृत्तिः क्रियावांश्च समाजन्केतनरुमः २७ उदितास्तमितो यश्च तथैवास्तमितो दितः अहिंस्त्र
श्चाप्यदोषश्च समाजन्केतनरुमः २८ अकल्कको स तर्कश्च ब्राह्मणो भरतर्षभ संसर्गभैरुवृत्तिश्च समाजन्केतनरुमः २९ अ
व्रती कितवः सेतः प्राणिविक्रययो वणिक् पश्चाच्च पीतवान्तो सं समाजन्केतनरुमः ३० अर्जपित्वा धर्मसर्वदा हतौः कृषि
कर्मभिः भवेत्सर्वानि धिपश्चात् समाजन्केतनरुमः ३०

मया द्रुलाभे सति उदितः २१ अत्यदोषो विद्वत्सादिविशेषगुणाहितः आदाता वा २२ अकल्ककः अहांभिकः अथदोषाः कल्कः पापवदं भवेति कोशः अकल्ककः
तिपादे स्वेच्छया धर्मा धर्मल्यः अतर्को अहेतुकः अकतर्कपाः संसर्गसंगत्यहं हेताते भिक्षावृत्तिः २८ कितवो धर्म् २९ सर्वदेता किं अतिथिरेव यस्मत्सर्वातिथिः ३०

दा०

८६

ब्रह्मवेदः क्लृप्तात्तहीनभाषणोनमिथ्याशययादिनावा ३१ अपवर्गोऽब्रह्ममासौ हियमाण इति यादेन जमानः युक्तं अतस्त्ववेत्यादिवचनं गवान्ते अन्तगोशययस्यपापं ३२
सोमहृयोदृशीः आरण्यमगादिमासे च पदाशसेतदेव आहस्यकालः ३३ स्वधोयतामिति प्रसात्राउक्ते अतस्त्ववेति ब्राह्मणो वदेत एवमुक्तं तत्र मुदिताधीनिकरापितृणामित
थिति ३४ उगपति उगपाहं भवतो बुवत्विति यजमानेन प्रोक्ते ओं उगपाहमस्त्विति ब्राह्मणः ब्रूयुः देवं सोमं सोमं ३५ देवे ओकारस्थाने पीयतां देवताः उगपाहमस्त्विति प्र

ब्रह्मविक्रयनिरिष्टं स्त्रीयाय चार्जिते धनं अदेयं पितृविषेभ्यो यच्च क्लृप्तादुपाजितं ३१ क्रियमाणो पवर्गो च यो द्विजो भरतर्षभ नव्याहति प्र
युक्तं तस्माधम्मो गवान्ते ३२ आहस्य ब्राह्मणः कालः प्रासेदधि द्युतं तथा सोमहृपश्च मासे च पदाराण्यं यधिष्ठिरः ३३ आहस्य पवर्गे विषम
स्वधो वै मुदिता भवेत् हृत्रियस्यापियो ब्रूयात् पीयतां पितरस्त्विति ३४ अपवर्गो तवैश्यस्य आहस्य कर्मणि भात अहस्य मति धातव्यं स्वस्ति
अहस्य भात ३५ उगपाहवाचनं देवं ब्राह्मणस्य विधीयते एतदेव निरोकारं हृत्रियस्य विधीयते ३६ वैश्यो देवे वक्तव्यं पीयतां देवता इति
कर्मणामातृपूर्वणा विधिपूर्वकं कृतं शृणु ३७ जातकर्मदिकाः सर्वा विषुवर्गेषु भात ब्रह्महृत्वे हि मे त्रोक्तवैश्यस्य च यधिष्ठिरः ३८ वि
प्रसासना मौजी मौवी राजन्यगामिनी वाल्वजी ते व वैश्यस्य धर्म एष यधिष्ठिर ३९ दातः प्रतिग्रहीतश्च धर्मा धर्मा विमौ शृणु ब्राह्मणोऽप्या
नृते धर्माः प्रोक्तः पातक संज्ञितः ४० ॥

स ३

निवेदित्यर्थः कृतं क्रियोऽन्वयनक्रममिति यावत् ३७ वैश्यस्य च मैत्रेय इत्यन्वयः ३८ रसना मे खला मौजी संजमयी मौवी धनं विवृत्युजी क्वचन कृता विशेषस्तन्म
यी ३९ धर्मो दातः अधर्मः प्रतिग्रहीतरिति तावमौ शृणु तत्राधर्मे मेव सामान्यत आह ब्राह्मणस्येति एककार्यं शृणुथैः इतद्वक्तुं ब्राह्मणस्यैवावधानं भवति ४० ॥ राम०

५९

८६

सर्वचतुर्गुणः क्षत्रिवस्पाद्यगुणो वैश्वसनावन्मात्रार्थे भवतीत्यर्थः सार्द्धश्लोकः ४० वेतियः पूर्वस्य निमंत्रयितरं श्रातिसंज्ञापान् तत्र ब्राह्मणेन केतितः सन् यदि पवीपा
न भवेत्तर्हि विष्णोः पशुहिंसायाः प्रार्थनाप्राप्नुयात् क्षत्रियादिना केतितः सन् पशुपवीपात्प्राप्नुयात्तर्हि विष्णोः पशुहिंसायाः प्रार्थनाप्राप्नुयादिति श्लोकद्वयार्थः ४३ अशौचः जनन
मरणाशौचवान् ४४ अर्पेन प्रयोजनेन तीर्थयात्रादिव्यपदेशेन जीविकावर्षीयोर्धनं लिखेत यो वा कर्मार्थं भिक्षां देहीत्यामेव पतिदातारमभिमुखीकरोति तस्यापि मृतं गवा

चतुर्गुणः क्षत्रियस्य वैश्याष्टगुणः स्मृतः नान्यत्र ब्राह्मणो श्रीमान् पूर्वविप्रेण केतितः ४ यवीयान् पशुहिंसायां तुल्यधर्मैर्मवेत्सहि तथा राज
न्यवैशाभ्यां यद्यश्नीया त्रुकेतितः ४१ यवीयान् पशुहिंसायां भागाई समवाप्नुयात् देवं वा पशुवापि त्रयोऽश्नीयाद्ब्राह्मणादिषु ४२ अस्मातो ब्राह्मणो ए
जं स्याद्धर्मो गवान्तं अशौचो ब्राह्मणो राजन्योऽश्नीयाद्ब्राह्मणादिषु ज्ञानपूर्वमेव लोभात्तस्याधर्मो गवान्तं ४३ अर्थेना न्येन योति
सेत कर्मा र्षे चैव भारत आनंत्रपतिराजेद्रतस्याधर्मो न्तं स्मृतं ४५ अवेद्व्रतचारित्रास्त्रिभिर्वर्गेषु विधिषु मंत्रवत्परिविध्यते तस्याध
र्मो गवान्तं ४६ युधिष्ठिर उवाच पित्रं वा पशुवादैवं दीयते यत्कितामह एतदिच्छाम्यहं सातुं दुक्तं केषु महाफले ४७ भीष्म उ० ये
पांदायः प्रतीक्षन्ते सुदृष्टिमिव कर्षकाः उच्छेषपरिशेषंहितान् भोजय युधिष्ठिर ४८ चात्र निरता राजन्ये कृशाः कृशवृत्तयः अर्थि
न श्लोप गच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलं ४९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नतमेवस्मृतं ४५ वेदोव्रतेचारित्रं च येषां नास्ति ते पेनमंत्रवत्संत्रयुक्तं पण्यस्यान्नपाश्रादेपरिविशंपतेतत् ४७ भोजनपात्रेऽवसिष्टमुख्येषु तेनहितं परिशेषस्या
त्यंनवशिष्टं प्रतीक्षते ये पापाकपर्मान्मेवधान्यादिकं मस्तिनकुसुलादीताभोजयः ४६ ॥

दा०
८९

तन्मृत्ताः चारित्र्यमेवमक्तोऽन्तर्द्विजीवनं येषां ते तद्गुहाः तदेग्रे हेतुयादौ येषां ते वलं इह लोके दोषाभिभवसामर्थ्यं अपाश्रयः परलोकगमनालवतं अर्थप्रयोजने स
ते वार्थिनो भवंति न संग्रहार्थः ५१ ऐश्यात्तदारिद्र्यात् कारकतः आत्मेवात्मा जीवनमन्तर्हस्ते गृहीतान्तस्य सवदतः क्षुधात्तीः मद्ये देहि मद्ये देहीति पाचते ते भोतिदरि

तन्मृत्तास्तद्गुहाजं सलदलासदयाश्रयाः अर्थिनश्च भवंत्यर्थेतेषु दत्तं महाफलं ५० तस्करेभ्यः परेभ्यो वा ये भयार्त्ता युधिष्ठिर अ
र्थिनो भोक्तुमिच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलं ५१ अकल्ककस्य विप्रस्य ऐश्यात्कारकतात्मनः वटवो यस्य भिक्षुंति ते भोदत्तं महाफलं ५२
हन्तस्वाहन्तदारिद्र्ये विप्रदेशे संस्रवे अर्थीर्यमभिगच्छन्ति ते भोदत्तं महाफलं ५३ व्रतिनो नियमस्याश्च ये विप्रः श्रुतसम्मतोः तत्समा
प्यर्थमिच्छन्ति ते भोदत्तं महाफलं ५४ अत्युक्तांताश्च धर्मेषु पारवंऽसमयेषु च क्लेशप्राणाः क्लेशधनास्ते भोदत्तं महाफलं ५५
कृतसर्वस्वद्वाराणां निदोषाः प्रभविस्सुभिः स्पृहयन्ति च भुक्तान्ते तेषु दत्तं महाफलं ५६ तपस्विनस्तपोनिष्ठास्तेषां भू
क्षचराश्च ये अर्थिनः किंचिद्विच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलं ५७ महाफलविधिर्दाने श्रुतस्तेभ्यो नैव निरयं येन गच्छति स्वर्गं च
वहितकृणु ५८ गुर्वर्थं वा भयार्थं वा वज्रयित्वा युधिष्ठिर येन ते कथयन्ति स्म ते वै निरयगामिनः ५९ ॥ ॥ ॥ ॥

देवः ५२ कृतेति पारेषु कृताहंसितं दूरीकर्तुं हन्ति ते वार्थः ५३ चपादपूरणार्थः पारवंऽनाममयो मर्यादायेषु धर्मेषु तत्र अत्युक्ताः अत्यन्ततोद
रस्थिताः ५४ भुक्ताऽन्ते मेव स्पृहयन्ति न स्वादुः अतएव न चतर्द्विस्वादुना नीयित्वा दत्तस्यः किंतु गर्जपूरणाय कथंचित्कर्त्तव्यं तच्च स्वयमेव श्रेयस्क
र्त्तव्यमित्याशयवन्त इत्यर्थः ५८ अभयार्थं भयनिवृत्तिरूपं प्रयोजनं ५९

न १
राम०
८९

अभिषेकगोकारः प्रयोक्तारः हत्रीभिषेकगोदूताः ६० परोषादोषमेतिशेषः ६१ आशापाण्डेदमित्येकदेशानुषंगः कुर्वतीतिशेषः ६४ सूचकाः राजग
मिषेष्टन्यवादिनः सेतुआर्यमयीदा ६५ पाखंडाः वेदविरोधिनः शाक्यादयः दूषकाः सतोर्निंदकाः समयानां धर्मसंकेतानां प्रत्यवसिताः आरूढपतिताः ६६

परदारमिहर्त्ताः परदारमिषिणः परदारप्रयोक्तारस्तैवैरियगामिनः ६० येष्वपरस्वपहर्त्ताः परस्वानोचनाशकाः सूचकाश्चपरोषांयेते
वैरियगामिनः ६१ प्रयाणांचसमानांचसंक्रमाणांचभारत अगाराणांचमेतारेणनिरियगामिनः ६२ अनायां प्रमदांवालां वृद्धांभीतां
तपस्विनीं वंचयंतिनयेचतेवैरियगामिनः ६३ वृत्तिछेदं ह्येदं दारछेदं च भारत मित्रछेदं तथाशायास्तैवैरियगामिनः ६४ सूचकाः से
तुमेतारः परहृत्युपजीवकाः अकृतज्ञाश्च मित्राणां तैवैरियगामिनः ६५ पाखंडादूषकाश्चैव समयानांच दूषकाः येष्वप्रत्यवसिताश्चैव तेवैरि
यगामिनः ६६ विषमव्यवहारश्च विषमाश्चैव वद्विषु --- लामेषु विषमाश्चैव तेवैरियगामिनः ६७ दूतसंयवहारश्च निष्परीक्षाश्च मान
वाः प्राणिहिंसाप्रवृत्ताश्च तेवैरियगामिनः ६८ कृताशं कृतनिर्देशं कृतभक्तं कृतश्रमे भेदैर्यवपकर्षयित्तेवैरियगामिनः
६९ पर्यश्रुतिचपेदानग्निभत्पातिपीलया उत्सन्नपितृदेवज्जास्तैवैरियगामिनः ७० वेदविक्रपिणश्चैव वेदानांच
वदूषकाः वेदानां लेखकाश्चैव तेवैरियगामिनः ७१ चातुराश्च मवाद्याश्च प्रतिवाद्याश्च येनः विकर्म्मभिश्च जीवन्ति ते
वैरियगामिनः ७२

विषमाः जनविरोधिनो व्यवहारसोपेयोते ६८ कृताशं दासमर्थितं वानिर्देशं तुम्पसिद्धं दास्यामीति प्रतिज्ञा सा कृतापस्मै इति समासः भक्तं चेतनं व्यपकर्षयति
पतुसकाशदूरीकुर्वति ६९ पर्यश्रुतिपरित्यज्यामिति ७१ विकर्म्मभिः स्वसन्निविष्टैः कर्म्मभिः ७३

दा०
८८

केशाश्चामरकं वलादयः ७३ अंतरं योति अंतरं यामवेति ७४ कर्त्तारः शस्त्रशल्यादीनां ७५ अप्राप्तः अदंतः प्राप्तं लब्धे समं जसे इति मेदिनी

केशविक्रयकारजनविषविक्रयकाश्च ये क्षीरविक्रयकाश्चैव ते वै निरपगामिनः ७३ ब्राह्मणानां गवां चैव कन्यानां च युधि
ष्ठिर ये तं योति कार्येषु ते वै निरपगामिनः ७४ शस्त्रविक्रयकाश्चैव कर्त्तारश्च युधिष्ठिर शल्यानां धनुषां चैव ते वै निरपगामि
नः ७५ शिलाभिः शकुभिर्वीपिष्वथैर्वीभारतर्षभ ये मार्गमनु रूढंति ते वै निरपगामिनः ७६ उपाध्यायांश्च भक्त्यांश्च भक्त्यांश्च भक्त्यांश्च
र्षभ ये तज्जन्तविकारस्त्रीस्ते वै निरपगामिनः ७७ अप्राप्तदमकाश्चैव नासानां वेधकाश्च ये वेधकाश्च पशूनां ये ते वै निरपग
मिनः ७८ अगोपारश्च राजानो वलिषन्दागतस्कराः समर्थाश्चाप्यदातारस्ते वै निरपगामिनः ७९ क्षांतान् दातांस्तथा प्रा
प्तान् दीर्घकालं सहोषितान् तज्जन्ति ह्यतस्तथा ये ते वै निरपगामिनः ८० बालानामप्यह्वानां दासानां चैव ये नराः अद
न्वाभक्षयंत्यग्रे ते वै निरपगामिनः ८१ एते पूर्वविनिर्दिष्टाः प्रोक्तानि रपगामिनः भागिनः स्वर्गलोकस्य वक्ष्यामि भारतर्ष
भ ८२ सर्वेष्वेव तु कार्येषु देवपूर्वेषु भारत हंति पुत्रान् पशून् हस्तान् ब्राह्मणान् क्रमेण हते ८३ दातेन तपसा चैव समे
न च युधिष्ठिर ये धर्ममनुवर्त्तन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ८४ शूश्रूषामिस्तपोभिश्च विद्यामादाय भारत ये प्रतिग्रहनिस्नेहा
स्ते नराः स्वर्गगामिनः ८५ भयात्पायात्तथावाधात्तदारिद्र्या व्याधिधर्षणात् यत्कृते प्रतिमुच्यन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ८६

पशूनां युगेन गोणां च मर्दनेन वा बलवीर्ययोर्नाशका अप्राप्तदमकाः ७९ सर्वे इति ये ब्राह्मणान् क्रमेण कुर्वन्ति ते स्वर्गगामिन इत्यर्थः ८५ आवाधात् एत०
संकरात् ८६ ७॥

८७ मधुसौद्रे ८८ कर्त्तारः पालनकर्त्तारः ८९ कर्त्तवानां दातारः परविवाहकर्त्तारः ९० आराधनेन शरणसुखं पतिते तथा ९१ द्रव्याणां वध्वले

क्षमावंतश्च धीराश्च धर्मकार्येषु चोत्पिताः मंगलाचारसंपन्नाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ८७ निवृत्ता मधुमांसेभ्यः परदारेभ्यः
 एव च निवृत्ताश्चैव मधुमेभ्यः स्तेनैः स्वर्गगामिनः ८८ आश्रमाणां च कर्त्तारः कुलानां चैव भारत देशानां नगराणां च तेनारः
 स्वर्गगामिनः ८९ वस्त्राभरणादातारो भक्तपानान्नदास्तथा कुटुंबानां च दातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९० सर्वहिंसानिह
 ताश्च नरः सर्वसहाश्रये सर्वस्याश्रयभूताश्च येनारः स्वर्गगामिनः ९१ मातरं पितरं चैव शुश्रूषंति जितेंद्रियाः भ्रातृणां
 चैव सस्नेहास्तेनारः स्वर्गगामिनः ९२ आत्माश्च बलवंतश्च यौवनस्थाश्च भारत ये वै जितेंद्रिया धीरास्तेनारः स्वर्गगामिनः
 ९३ अपराधेषु सस्नेहाः मदवो मदुवत्सलाः आराधनसुखाश्चापि पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९४ सहस्रपरिवेशारस्तैव
 च सहस्रदाः आतारश्च सहस्राणां तेनारः स्वर्गगामिनः ९५ सुवर्णस्य च दातारो गवां च भारतर्षभ यानानां वाहनानां
 च तेनारः स्वर्गगामिनः ९६ वैवाहिकानां द्रव्याणां प्रेष्णाणां च युधिष्ठिर दातारो वाससां चैव पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९७
 विहाणवसथो घानकूपारमसभाप्रपाः वप्राणां चैव कर्त्तारस्तेनारः स्वर्गगामिनः ९८ निवेशनानां क्षेत्राणां वसती
 नां च भारत दातारः प्रार्थितानां च तेनारः --- स्वर्गगामिनः ९९ रसानां चापवीजानां धान्यानां च युधिष्ठिर स्वयमुत्पा
 ददातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः १०० यस्मिंस्तस्मिन्कुले जाता बहुपुत्राः शतायुषः सानुकौशाजितक्रोधाः पुरुषाः
 स्वर्गगामिनः १०१

कारदीनां प्रेष्णाणां दासीदासानां ९९ ८८ ९० १०० १०१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दानसमर्पणसदानेवासौधर्मयोगिशोधकोधर्मस्त्रीवत्त्वमार्थं अमुत्रार्थपरलोकफलं १०१ अध्यायः ११ इदं मे इति अध्यायः सप्तमः श्लोक १२

एतदुक्तममुत्रार्थेदैवंपित्र्यं च भारत दानं धर्मं च दानस्य सर्वमधिभिः कृतं १०१ इति दानधर्मे स्वर्गनाकवर्णनो नाम ११ यु
धिष्ठिर उ० इदं मे तत्त्वतो राजन् वक्तुमर्हसि भारत अहिंसयित्वा पिकथं ब्रह्महत्याविधीयते भीष्म उवाच व्यासमानं त्र्यम्बकं
एतत्पृष्ठवानहं तत्रेहं संप्रवक्ष्यामि तदिहैकमनाः शृणु १ चतुर्थं त्ववसिष्ठस्य तत्त्वमाख्याहि मे मुने अहिंसयित्वा केनेह ब्रह्महत्या
विधीयते ३ इति पृष्ठो मया राजन् शरशरीजः अत्र वीन्निपुणो धर्म्मनिः संशयमनुत्तमं ४ ब्राह्मणं स्वयमाहूय भिक्षार्थं गुणवृत्ति
नं ब्रूयात् न स्त्रीतिथिः पञ्चाक्षं विद्याद्रुलघातिनं ५ मध्यस्थं सौहविप्रस्यो नूतनस्य भारत वृत्तिहरति दुर्वृत्तिं विद्याद्रुलघाति
नं ६ गोकुलस्य तृष्णार्तस्य जलार्थे वसुधाधिप उत्पादयति यो विद्वन्तं विद्याद्रुलघातिनं ७ यः प्रवृत्तं श्रुतिं सप्तकुशलं
वामुनिभिः कृतं दूषयं त्यनभिज्ञापतं विद्याद्रुलघातिनं ८ आत्मज्ञो रूपसंपन्नो महतीं सद्यो न प्रपद्यति यः कन्यातं
विद्याद्रुलघातिनं ९ अधर्म्मनिरतो मूढो मिथ्यायो वैद्विजातिषु दद्यान्मर्मातिगं शोकं तं विद्याद्रुलघातिनं १० चक्षुषा विप्र
हीनस्य पेगुलस्य जडस्य वा हरेत यो वै सर्वस्वं तं विद्याद्रुलघातिनं ११ आश्रमे वा वने वा पिशाश्रमे वा पट्टिवापरे अग्निं समुत्सृजे
मोहात्तं विद्याद्रुलघातिनं १२ इति दानधर्मे ब्रह्मवचो नाम १३ युधिष्ठिर उवाच तीर्थानां दर्शनं श्रेयः स्नानं च भारत धर्मं अवराण
च महाप्राज्ञो नुमिच्छामि तत्त्वतः १॥

अध्यायः ११ तीर्थानामित्यध्यायस्य तात्पर्यं दर्शित्वा वाचं धर्मसाधनं तीर्थं न दत्तं न स्त्रीति श्रोतुमिच्छामि तीर्थानीत्यर्थः १ ॥ ॥ ॥

१ तीर्थवंशतीर्थसंघं ४ तीर्थेभ्यस्तीर्थान्युद्दिश्य पावनानिनचेतिधर्मसंशयोस्ति ५ प्रेतभावेजन्मांतरे ६ मुनिवत्प्रवेतमुनीनांगतिलभेतेत्यर्थः ७

पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुराणानि भरतर्षभ वक्तुमर्हसि मेतानि श्रोतास्मि नित्यं प्रभो १ भीष्म उ० इदमंगिरसो प्रोक्तं तीर्थवंशं
हायुते श्रोतुमर्हसि मद्रते प्राप्स्यसे धर्ममुत्तमं ३ तपोवनगतं विप्रमभिगत्य महा मुनिं यप्रच्छो गिरसंधीरंगौ तमः शंसितव्रतः ४ अ
स्मि मे भगवन्कश्चितीर्थेभ्यो धर्मसंशयः तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तत्तेशं समहामुने ५ उपस्पृश्य फलं किं स्यात्तेषु तीर्थेषु वै मुने प्रेत
भावे महाप्राज्ञात घणालितपावदः ६ अंगिर उ० सप्राह चंद्रभागां वै वितस्ता मूर्ध्नि मालिनीं विगाद्य वै निरहारे निर्मलो मुनिव
द्देव ७ काश्मीरमंडलेन घोयाः पतंति महानदी तानदीः सिंधुमासा घशीलवान् स्वर्गमाप्नुयात् ८ पुष्कराश्च प्रभासश्च नै
मिषं सागरोदकं देविका मिंद्रमार्गं च स्वर्गा विंदुं विगाद्य च ९ विबोधते विमानस्यः सोमरो भिरभिष्टुतः हिरण्यविंदुं विक्षोभ्य प्र
पतन्वाभिवाद्य च कुशेशं च देवं तं धूयते तस्य किलिषं इंद्रो यं समासाद्य गंधमादन सन्निधौ ११ कार्त्तवीर्यं कुरंगे च त्रिगुणैः
षितो नरः अश्वमेधमवाप्नोति विगाद्य प्रयतः शुचिः १२ गंगाद्वारे कुशावर्ते विल्वके नीलपर्वते तथा कनखले स्नात्वा धृतपा
प्मादिवं व्रजेत् १३ अपां हृद उपस्पृश्य वाजिमेधफलं लभेत् ब्रह्मचारी जितक्रोधः सप्तसंधस्त्वहिंसकः १४ यत्र भागीरथी गं
गा पतते तद्दिशमुत्तरं महेष्वरसन्निधौ स्थाने यो नरस्त्वभिषिच्यते १५

नरसिंहं १२ गंगाहारादयोऽन्तर्ब्रह्मगिरौ गोदा वर्यतु गता सवानाद्याः भागीरथी साहास्यस्य अग्ने स्वातंत्र्येणावर्णमानत्वात् ३४ यत्रेति त्रिस्थानेषु
गमिष्यताल १५ ॥ ॥ ॥

१०
६०

१० रूपवर्चसोः समाहार रूपवर्चस्कंवर्चस्तिजः १५ त्रसानां जंगमानां १६ अंतर्धानफलं पर्वकीर्तिभोगं ३१

एकमासं निराहारः सपश्यति हि देवताः समगं जे त्रिगंगे चंद्रमार्गे च तर्पयन् १६ स्वधां वै लभते भोक्तुं यो तरो जायते पुनः महाश्रम
उपसृष्टपयो ग्निहोत्रपाः शुचिः १८ एकमासं निराहारः सिद्धिमाप्तेन स ब्रजेत् महाद्रुद उपसृष्टमभ्युत्तुंगे त्वलोलुपः १८ त्रिग
त्रोपोषितो भूत्वा मुच्यते ब्रह्महत्या कन्याकूप उपसृष्टपवलाकायां कृतो घमः १९ देवेषु लभते कीर्त्तियशसा च विराजते देवि
कायां उपसृष्टतया सुंदरिका हृदे अश्विन्योरूपवर्चस्कंप्रेतवै लभते नरः १९ महागंगामुपसृष्टपकृतिकांगारके तथा पक्ष
मेकं निराहारः स्वर्गमाप्नोति निर्मलः ११ वैमानिक उपसृष्टपकिंकिणीकाश्रमे तथा निवासे सरसां दिवे कामचारी महीयते
१३ कालिकाश्रममासाघविपाशायां कृतो दकः ब्रह्मचारे जितक्रोधस्त्रिगंगं मुच्यते भवात् १४ आश्रमे कृतिकानां तु
स्नात्वा यस्तर्पयेत्पितृन् तोषयित्वा महादेवं निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् १५ महापुर उपसृष्टपत्रिगंगोपोषितः शुचिः त्रसा
नां स्थावरगणां च द्विपदानां भयं तजेत् १६ देवदारुवने स्नात्वा धूतपाप्मा कृतो दकः देवलोकमाप्नोति सप्तगंगोपोषितः
शुचिः १७ शरसं वेकुशसं वेद्रोणशर्मयरे तथा अपां प्रपतना सेवी सेव्यते सोमगंगोः १८ चित्रकूटे जनस्थाने तथा
मंदाकिनी जले विगाह्य वै निराहारेण ब्रह्मलक्ष्म्या तिष्ठेयते १९ श्यामायां स्नात्वा श्रमं गत्वा उषित्वा चाभिषिच्यते एकपक्षं
निराहारस्त्वं तर्धानफलं लभेत् ३० कौशिकी तु समासाघवायुमक्षस्त्वलोलुपः एकविंशतिगंगैः स्वर्गमाप्नोति नरः ३१

१०
६०

५४ सोमसंस्थानि अमृतानि देवा उपजीवतीति प्रमत्तापि वने वह्निर्द्वितीयं पिबते विरिण्यादिना स्पृष्टं अर्कसंस्थानीत्यपि स्त्रांदो गेरोहितादीनि पंचामृतानि वस्वादय उपजीवती

भवंति निर्विषाः सर्पा यथा ताक्षस्पदर्शनात् गंगाया दर्शनात् तद्वत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४४ अप्रतिष्ठाश्च ये केचिदधर्मशरणा
श्रुये तेषां प्रतिष्ठा गंगे ह शरणां शर्म कर्म च प्रहृष्टैश्च भैरवास्तानेनैकैः पुरुषा धमान् पततो नरके गंगा संश्रिता नैतत्तारयेत्
४५ ते संविभक्ता मुनिभिर्नूतं देवैः सवासवैः ये भिगच्छन्ति सततं गंगामतिमता वर ४७ विनया चारहीनाश्च अशिवाश्च नरा
धमाः ते भवंति शिवा विप्रैर्वै गंगामुपाश्रिताः ४८ यथा सुराणाममृतं पितृणां च यथा स्वधा सुधा यथा च नागानां तथा
गंगोजलं नराः ४९ उपासते यथा बाला मातरं क्षुधया दितः श्रेयस्कामास्तथा गंगामुपासन्ती हरे हिनः ५० स्वायं भु
वं यथा स्थाने सर्वेषां श्रेष्ठमुच्यते स्नातानां सरितो श्रेष्ठा गंगा तद्वदिहोच्यते ५१ यथोपजीविनां धेनुर्देवादीनां धरा स्मृता
तथोपजीविनां गंगा सर्वप्राणभूता मिह ५२ देवा सोमार्कसंस्थानि यथा सत्रादिभिर्मरुतैः अमृतान्युपजीवन्ति तथा गं
गा जलं नराः ५३ जाह्नवी पुलिनोत्पामिः सिकताभिः समुक्षितं आत्मानं मन्यते लोको दिविष्टमिव शोभितम्
जाह्नवीतीरं संभूतां मृतं मूर्ध्नि विभर्त्तियः विभर्त्तिरूपं सोर्वस्य तमो नाशाय निर्मलम् गंगोर्मिभिर्घोदिग्धः पुरुषं पवनो
यदा सृशते सोऽप्यपमानं स घरा वाप कर्षति ५६ व्यसनैरभितप्तस्मरस्म विनशिष्यतः गंगा दर्शनं जाप्रीतिर्व्यसना
न्यकर्षति ५७ ॥

प्रसिद्धं शेषं स्पष्टार्थः ५६ व्यसनैः घृतमानादिव्यसनैर्दुःखैः ५७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रामहृदउपसृष्टविषयायां कृतोदकः द्वादशाहं निराहारः कल्मषाद्वै प्रमुच्यते ४७ महाहृदउपसृष्टशुद्धेन मनसानरः एक
 मासं निराहारेण मरुतिगतिं लभेत् ४८ विंशे संताप्य चात्मानं सत्यं संधुक्त्वहिंसकः विनयात्तप आस्थाय मासेनैकेन सिध्यति ४९
 नर्मदायां उपसृष्टतथा सूर्याकोदके एकपक्षं निराहारेण जपुत्रो विधीयते ५० ज्वरमार्गे त्रिभिर्मसैः संयतः सुसमाहितः अहोरात्रे
 रात्रौ चैकेन सिद्धिं समधिगच्छति ५१ कोकामुखे विगाद्या पगत्वा चांडालिकाश्रमे शाकभक्षश्चौरवासाः कुमारीं विदत्ते दश ५३ वैव
 स्वतः सदनं न सगच्छेत्कदाचन यस्य कत्वाद्देवासो देवलोकं सगच्छति ५४ प्रभासे त्वेक रात्रेण अमावास्यां समाहितः अहोरा
 त्रेण चैकेन सिद्धिं समधिगच्छति सिध्यते तु महाबाहो यो नरो जायते नमः ५५ उज्जानक उपसृष्ट आर्घ्येण स चाश्रमे पिंगाया
 आश्रमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ५६ कुल्यायां समुपसृष्ट जप्त्वा चैवाधमर्षणं अश्वमेधमवाप्नोति त्रिरात्रौ योषितो नरः
 ५७ पिंडारक उपसृष्ट एक रात्रौ योषितो नरः अग्निष्टोममवाप्नोति प्रभातं शर्वरीं शुचिः ५८ तथा ब्रह्मसंयोगत्वा धर्माणोपापशोभि
 तं पुंडरीकमवाप्नोति उपसृष्ट नरः शुचिः ५९ मैनाके पर्वते स्नात्वा तथा सध्या मुपास्य च कामं जित्वा च वै मासं सर्वयज्ञफलं लभे
 त् ६० कालोदकं नंदिकुंडं तथा चोत्तरामानसं अमेत्योजनशतान् गृह्णाह विप्रमुच्यते ६१ नंदीश्वरसमृत्तिं तु दृष्ट्वा मुच्यते
 किल्बिषैः स्वर्गमार्गे नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं सगच्छति विख्यातो हि मवीश्वरायः शंकरश्चैव गिरिः आकरः सर्वरत्नानां सि
 द्धचारणं सेवितः ६३

७१

शरीरमिति विधिपूर्वकं आत्मश्राद्धादिकं कृत्वा आनाशके अनशके अनशनव्रते कृते सातिबुद्धिपूर्वकं अत्रैव शरीरमुत्सृजेत् तीव्रोगाद्यतमिदं तस्मात्पेतकारणं विधीयते अक्षुब्धमिति वाक्ये
 पात् तदपि वेदांतगतं सततं तत्त्वशरणं प्रयोजनमपश्यत एव इतरेषां विह्वलरागां गंगादिमहानिमित्ते सत्तेषां महापातकप्रापश्चिन्तायेवा उचितेनामयेति व्याख्यातं प्रागेव वनपर्व

शरीरमुत्सृजेत् तत्र विधिपूर्वकं आनाशके अक्षुब्धं जीवितं ज्ञात्वा यो वै वेदांतगो विजः ६४ अमर्त्यदेवतास्तत्र नमस्कृत्य मुनीस्तथा
 ततः सिद्धे दिवंगच्छेद्भूलोकं सनातनं ६५ कामं क्रोधं च लोभं च योजित्वा तीर्थमावसेत् न तेन किंचिन्न प्राप्तं तीर्थं भिगमना
 भवेत् ६६ यान्मम गम्यानि तीर्थानि दुर्गाणि विषमाणि च मनसा तानि गम्यानि सर्वतीर्थसमीक्षया ६७ इदं मे च मिदं पुण्यमिदं
 स्वर्गमनुत्तमं इदं हसं वेदानां आह्लाद्य पावनं तथा ६८ इदं दद्यात् द्विजातीनां साधारण्यहितं स च सुहृदां च जयेत् कोऽपि शिष्यः
 नुगतस्य च दत्तवान् गौतमस्यैतदंति एवैव महातपाः अंगिरसमनुज्ञातः काश्यपेन च धीमता ७० महर्षीणामिदं जप्यं पाव
 नानांतपोत्तमं जपन्वाप्नुयितः शश्वन्निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ७१ इदं यश्चापि शृणुयाद्ब्रह्मसंत्वं गिरेस्तं उत्तमे च कुले ज
 न्मलभे जातिं च संस्मरेत् ७२ इति दानधर्मे अंगिरसीर्षया च १४ वीशं ब्रह्मसति समं बुद्ध्या क्षमया व्रततः समाप्य
 क्रमेशं क्रममादित्यसमतेजसं १ गंगेयमर्जुनेनाजौ निहतं भूरितेजसं भ्रातृभिः सहितो नैश्वर्यं पृच्छत् युधिष्ठिरः १ ॥

शि ६४ इदं तीर्थमेव न मेध्यं यत्फलप्रदं पुण्यं पापघ्नं अतएव स्वर्गं आह्लाद्य आलवः स्नानमित्यर्थः आनाशमिति पाठे ब्रह्मसत्त्वात्वाच्चोपायः ६८ समनुज्ञातः
 प्रार्थितः काश्यपेनास्मद्विज्ञातु कामेनेति शेषः ७२ अध्यायः ब्रह्मसतीति अध्यायः सर्वतीर्थे अष्टांगं कथयितुं प्रवर्तते इतो न तीर्थानि रमसीति स्पष्टं न १

पदाष्टयत्तदेवाजगत्पुनरिति द्वितीयेन वत्तदोखाहोरात्रान्वयः यस्य प्रश्नमात्रेण सिद्धान्तो दर्शने भवति किमुत तद्दर्शनादिनेति भावः १५ महाभाग्यं योगैश्वर्यं खेच

शयानं वीरशयने कालकोक्षिणमच्युतं आजगमुर्भरतश्रेष्ठं सुकामा महर्षयः १ अत्रिर्वसिष्ठो यमगुः पुलस्त्यः
पुलहः क्रतुः अंगिरा गौतमो गस्त्यः सुमतिः संयतात्मवान् ४ विश्वामित्रः स्पूलशिराः संवर्तः प्रमतिर्दमः बृहस्प
तुशना व्यासश्चावनः काश्यपो क्रवः ५ दुर्वासा जामदग्निश्च मार्कंडेयो यगालवः भरद्वाजो यमश्च यवक्रीतस्त्रित
स्तथा द्रुपदः शबलाक्षश्च कण्वो मेधातिथिः कृशः नारदः पर्वतश्चैव सुधन्वा यैकतो विजः ७ नितंभुर्भुविना
धौमः शतानंदो कृतवराः जामदग्न्यस्तथा रामः कचश्चैव मादयः ८ समागता महात्मानो भीष्मद्रुमहर्षयः तेषां महा
त्मनां पूजा मागतानां युधिष्ठिरः ९ धातुभिः सहितः श्वक्रे यथावदनुपूर्वशः तेषु जिताः सुखासीनाः कथाश्च कुर्महर्षयः १०
भीष्माश्रिताः सुमधुराः सर्वद्रियमनोहराः भीष्मस्तेषां कथाः श्रुत्वा त्रापीणां भावितात्मना ११ मेनेदिविष्टमात्मानं तद्व्यापारम
यायुतः ततस्ते भीष्ममात्रं च पांडवांश्च महर्षयः १२ अंतर्धानं गतास्ते सर्वे सर्वेषां मेव पश्यतां तान् त्रीन्सुमहाभागानं तद्दर्शनं गतान
पि १३ पांडवास्तुष्टुः सर्वे प्रणेमुश्च मुहुर्मुहुः प्रसन्नमनसः सर्वे गांगेयं कुरुसत्तमं उपतस्थुर्यथोद्यंतमादित्यं मंत्रकोविदाः
प्रभावात्तपसस्तेषां त्रापीणां वीक्ष्य पांडवाः १४ प्रकाशतो दिशः सर्वाः विस्मयं परमं ययुः महाभाग्यं परं तेषां त्रापीणामनु
चिंत्यते पांडवाः सह भीष्मण कथाश्च कुस्तदाश्रयाः १५

स्वातर्धानं शत्रुदिसिद्धिं सत्तं १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

देशाः भूमिभाः जनपदाः महातानंति वाहस्पतिनाति आश्रमाः अविष्मन्तानि १४ आश्रमाश्चाकारस्य सर्वरूपमांषि १५ ते देशा इति प्रकृष्टाः पुराणतश्चिन्ता तु वे

वैशं० कथांते शिरसा पादौ स्पृष्ट्वा भीष्मस्य पांडवः धर्मधर्मसूतः प्रश्नं पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १७ युधिष्ठिरः० के देशाः के ज
नपदाः आश्रमाः के च पर्वताः प्रकृष्टाः पुराणतः काश्च ज्ञेयानघः पितामह १८ भीष्म उ० अत्राप्युदाहरंती ममिति हा
सं पुरातनं शिलोच्छ्वेतेः संवादं सिद्धस्य च युधिष्ठिर १९ शोकश्चित्परिक्रमपृषिवीशैलभूषणां असकृत् द्विम
दं श्रेष्ठः श्रेष्ठस्य गृहमेधिनः २० शिलवृत्तेर्गृहं प्राप्नोति तेन विधिना र्जितः उवाच राजनीतत्र सुमुखः सुखवाग्धुः
२१ शिलवृत्तिस्तु यत्कृत्यं प्रातस्तत्कृतं वाच्यं चिः कृतकृत्यमुपातिष्ठतसिद्धं तपति चित्तदा २२ तौ समेत्य महात्मानो
सुखासीनौ कथाः सुभाः चक्रतुर्वेदसंवादोस्तच्छ्रेयस्कृतलक्षणाः २३ शिलवृत्तिः कथांते तु सिद्धमांशं त्रयत्नतः
प्रश्नं प्रपृच्छ मेधावी यन्मां त्वं परिपृच्छसि २४ शिलवृत्तिरुवाच के देशाः के जनपदाः के आश्रमाः के च पर्वताः प्रकृष्टाः पुराण
तः काश्च ज्ञेयानघः स्तु च्यतां २५ सिद्ध उवाच ते देशास्ते जनपदास्ते आश्रमास्ते च पर्वताः येषां भागीरथी गंगामध्ये नैति
सारिद्धा २६ तपसा ब्रह्मचर्येणाप्यज्ञेया गेन वा पुनः गतिं तां न लभेदुर्गंगं संसेव्य मां लभेत् २७ स्पृष्ट्वा नि येषां गां
गे यैस्ते यैर्गात्राणि देहिना न्यस्तानि न पुनस्तेषां त्यागः स्वर्गाद्विधीयते २८ सर्वाणि येषां गां गे यैस्ते यैः कार्याणि

गः २७ गात्राणि त्र्यस्यीनि न्यस्तानि गंगायां २८ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ देहिनां गां त्यक्त्वा मानवा विप्रदिवितिष्ठन्ति ते जनाः २९

दा०
३३

३० बुद्धिः पुण्यदृष्टिः बुद्धिः फले समदौ चेति मेदिनी ३१ गवांतिर्हरिः आहरनिर्ममनमार्गः स्ततो निर्मुक्तं पावकं पचविकारस्तस्मात् गंयवानादयित्वा तद्य

८ पूर्ववियसिकर्माणि कृत्वा पापानियेनः पश्चाज्जंगं निषेवते ते पिपां सुत्तमो गतिं ३० स्नातानां शुचिभिस्तोपैर्गंगेयैः
प्रयतात्मनां बुद्धिर्मवतियापुंसां नसाकतुशतैरपि ३१ यावदस्मिन्नुष्येषु गंगातोयेषु तिष्ठति तावद्वर्षसहस्राणि स्व
र्गलोके महीयते ३२ अपहृत्य तमस्तीव्रं यथाभास्युदयेरविः तथापहृत्य पाप्माने भाति गंगाजलोक्षितः ३३ विसोमा इ
व शर्वयो विपुष्पास्तारवो यथा तद्देशादिशेषैव हीना गंगाजलेः शिवैः ३४ वरुणाश्च मायया सर्वधर्मज्ञानविवर्जिताः क
तवश्च यथा सोमास्तथा गंगां विना जगत् ३५ यथा हीनं न भोर्के राक्षः शैलैः खंच वायुना तथा देशादिशेषैव गंगाहीना
न संशयः ३६ त्रिषु लोकेषु ये केचित्प्राणिनस्सर्व एव ते तर्पमाणाः परंतु प्रियं यांति गंगाजलैः शुभैः ३७ यस्तु सूर्येणानि
ष्टं गंगेयं पिवते जले गवांतिर्हरिर्निर्मुक्ताद्यावकाज्जद्विशिष्यते ३८ चंद्रव्रतसहस्रं तु पश्चरेत्कायशोधने पिवेद्यथापि
गंगां भः समौ स्नातान्वासमौ ३९ तिष्ठेद्युगसहस्रं तु पदैर्नैकेन यः पुमान् मासमेकं तु गंगायां समौ स्नातान्वासमौ ४० लंवे
तावाकृशियस्तु युगानामयुतं पुमान् तिष्ठेत्तयमेष्टं यथापि गंगायां सविशिष्यते ४१ अग्नौ प्राप्तं प्रधूयेत्तयथा तूलं हि
जोत्तम तथा गंगावगाढस्य सर्वपापं प्रधूयते ४२ भूतानां महसर्वेषां दुःखोपहतचेतसां गतिमन्वेष्टमाणां न गंगास
दृशी गतिः ४३

छंदतर्गतान्पवान्पक्ताभुजानोपावकव्रतीषुच्यते ३८ इंदुव्रतं चांद्रायणं ४१ धूयते दूरे जायते मस्मीक्षपापिनशिष्यते श्रमः ४३

॥ ॥

गम०
६३

५४ सोमसंस्थानि अमृतानि देवा उपजीवतीति प्रथमापि वंते वह्निर्द्वितीयं पिबते विश्वादिनामष्टं अर्कसंस्थानीत्यपिष्टं देवैरेहितादीनि पंचामृतानि वस्वादय उपजीवती

भवंति निर्विषाः सर्पा यथा ताक्षस्पदर्शनात् गंगाया दर्शनात् तद्वत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४४ अप्रतिष्ठाश्वयेके चिदधर्मशरणा
श्वये तेषां प्रतिष्ठा गंगे ह शरणं शर्म कर्म च प्रहृष्टैरश्वभैर्ग्रस्तानेकैः पुरुषा धमान् पततो नारके गंगा संश्रिता नैतत्तारयेत्
४५ ते संविभक्ता मुनिभिर्नूतं देवैः सवासवैः येभिर्गच्छंति सततं गंगां मतिमता वर ४६ विनया चारहीनाश्च अशिवाश्च नरा
धमाः ते भवंति शिवा विप्रये वै गंगामुपाश्रिताः ४७ यथा सुराणाममृतं पितृणां च यथा स्वधा सुधा यथा च नागानां तथा
गंगा जलं नराः ४८ उपासते यथा बाला मातरं क्षुधया दितः श्रेयस्कामास्तथा गंगामुपासंती हरे हिनः ५० स्वायं भु
वं यथा स्थाने सर्वेषां श्रेष्ठमुच्यते स्नातानां सरितां श्रेष्ठं गंगा तददिहोच्यते ५१ यथोपजीविनां धेनुर्देवादीनां धरा स्मृता
तथोपजीविनां गंगा सर्वप्राणाभूता मिह ५२ देवा सोमार्कसंस्थानि यथा सत्रादिभिर्मरैः अमृतान्युपजीवन्ति तथा गं
गा जलं नराः ५३ जाह्नवी पुलिनोत्पामिः सिकताभिः समुक्षितं आत्मानं मन्यते लोको दिविष्टमिव शोभितम्
जाह्नवी तीरं संभूतां मृतं मूर्द्धा विभर्त्तियः विभर्त्तिरूपं सोर्कं सतमो नाशयति र्मलम् गंगोर्मिभिर्षोदिग्धः पुरुषं पवनो
परा सृशते सोऽप्यपमानं सधरा वाप कर्षति ५६ व्यसनैरमितप्रस्पन्नरस्य विनशिष्यतः गंगा दर्शनं जाप्रीतिर्व्यसना
न्मय कर्षति ५७ ॥

प्रसिद्धं शेषं स्पष्टार्थः ५६ व्यसनैः घृतमानादि व्यसनैर्जैर्दुःखैः ५७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रा०
२४

६१ कार्यान्भोगान् ६२ उपस्थितानि संसेवितां ७१ मेषभ्यः घोरेभ्यो व्याघ्रादिभ्यः पिशाचादिभ्यो वापापेभ्यः ब्रह्मवधादिभ्यः ७५

हंसाएवैः कोकरैर्वैरैश्च पक्षिणां यस्मिन् गंगां धर्वात् पुलिनैश्च शिलोच्चयान् ५८ हंसादिभिः सुबहुभिर्विविधैः पक्षिभिर्वृतां गंगां गोकुलसंवाधां दैः स्वर्गोपविस्मृतः ५९ न सा प्रीतिर्दिविष्यत्सर्वकार्यानुपाश्रुतः संभवे वाप ए प्रीतिर्गंगायाः पुलिने नृणां वाङ्मनः कर्मजैर्ग्रस्तः पापैरपि पुमानिह वीक्ष्य गंगां भवेत्सूतोऽत्र त्रमेनास्ति संशयः ६१ सप्तावरणसप्तपरणपितृस्तेभ्यश्च ये परे पुमांस्तारयते गंगां वीक्ष्य सृष्ट्वा वगाद्य च ६२ श्रुता मिलयिता पीता सृष्ट्वा दृष्ट्वा च गाहिता गंगा तारयते नृणां मुहोर्वंशो विशेषतः ६३ दर्शनात्स्पर्शान्पानान् तथा गंगां गीतकीर्तनात् पुनात्पु रणान्पुरुषांश्च तशेषसहस्रशः ६४ यद्विष्टसफले जन्मजीवितेऽश्रुतमेव च सपितृस्तर्पयेद्गंगामभिगम्य सुगंस्त था ६५ न सुतैर्न च वित्तेन कर्मणान् च तत्फलं प्राप्नुयात्पुरुषोऽप्यंतं गंगां प्राप्य यदाप्नुयात् ६६ जातं धैर्यं हतुल्या स्तेन तैः पंगुभिरेव च समर्था येन पश्यंति गंगां पुण्यजलां शिवो ६७ भूतभव्यभविष्यजैर्महर्षिभिरुपस्थितं दैवैः सैर्द्रुको गंगां नोपसेवेत मानवः ६८ वानप्रस्थैर्गृहस्थैश्च पतिभिर्ब्रह्मचारिभिः विद्यावन्तिः श्रितां गंगां पुमान्को नाम नाश्रयेत् ६९ उक्ता मन्त्रिभ्यः प्राणैः प्रयतः शिष्टसंमतः चिंतयेन्मनसा गंगां सगतिं परमोल्लसते ७१ न मयेभ्यो मयंतस्मिन् पापेभ्यो नराजतः आदेह्यत नाङ्गमाप्नुयात्पुमानिह ७२ महापुण्यां च गंगानात्पतन्ती वै महेश्वरः रक्षारशिरसा गंगां ता मेव दिवि सेवते ७४ अलंकृता स्त्रियो लोकाः पृथिविर्विमलैस्त्रिभिः पल्लवसाजलं सेवेत्कृतकृतः

पुमान् भवेत् ७५

रा०
२४

१५१
 वलवान ४१ उपशान्तः ४२ पुराणाः स्पष्टार्थनामत्रयं ४३ पुराणचंचुः पुराणेन ज्ञातः तेन विज्ञातं च पुराणाय विनिवंचुम् ४४ ईलक्ष्मीगित्येकाहं नाम ईविवादेन कंयायां ४५ पुनरनयमिति मेदिनी ४५ कुरुकर्ता अत्र नामैकदेशग्रहणनामग्रहाणामाप्त्यभावेति वक्तव्यं कुरुदेन कुरुक्षेत्रमुच्यते अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रमिति श्रुतेः सर्वलोकप्रसिद्धं च वि
 धंतयोः कर्मोपातिस्थानयोर्निर्माता ४५ कुरुवासी कुरुक्षेत्रद्वयवासी कुरुभूतः कुरुक्षेत्रद्वयान्ता ४६ गुणोषधः ऐश्वर्यज्ञानवैराग्यधर्मादीनामोषधवर्तुपकः ४७ सर्वाशयेः
 सर्वे आशेरने स्मिन्निति अत्रत्येते सर्वे एकैव भवन्तीति श्रुतेः सर्वस्य सुखसिस्थानं प्राज्ञदत्तार्थः ४८ दंभेषु च न वैदिष्यवर्हिहृषेषु चानादिना निहंवीषिचरति भक्त्यतीति दर्भवारी ५०

वलवांश्चोपशान्तश्च पुराणाः पुराणचंचुरी कुरुकर्ता कुरुवासी कुरुभूतोगुणोषधः सर्वाशयोदभंचारी सर्वेषां प्राणिनां पतिः २ देवदेवः
 सखासक्तः सप्तसर्वरत्नवित् कैलासगिरिवासी वहिमवद्विगि संश्रयः ९५ कूलहारी कूलकर्ता वहुविधो वहुप्रदः वणिजो वधु
 कीदृज्ञो वकुलचंदनः छदः ११ ॥ ॥

सर्वेषां प्राणिनां पतिः ५१ १०८ देवदेवः ५२ सखासक्तः ५३ सत्कार्ये अमत्तकारणां ५४ सर्वरत्नवित् सर्वाणि रत्नानि तत्तज्जातिष्वुक्तं वस्तु निविंदते तत्तत्तथा ५५
 कैलासगिरिवासी ५६ हिमवद्विगि संश्रयः ५७ १०८ कूलहारी महाप्रवाहं पेगातीरस्य दुमहारी ५८ कूलकर्ता पक्षरादीनां महीतरागानां कर्ता कूलप्रतीरे सैन्य
 सपृष्टे कुपतशगयोगिति विष्णुलोचनः ५९ वहुविधः ६० वहुप्रदः ६१ वणिजो वणिकश्च काराणं त्वं आर्य ६२ वहुकीतहा ६३ वहुलक्षणीयः संसारदृक् ६४ वकुल
 वहुविशेषः ६५ चंदनः ६६ छदः सप्तपार्श्वः ११ ॥ ॥

२०
६५

दहती श्रेष्ठा विश्वदेवादीनां रूपं सौभाग्यं यथा प्राप्यते सा विश्वरूपा ॥ ८४ ॥ ऊर्जिः अन्तःपञ्चादिः ऊर्जिः ति भागुरिति तात्पर्यं तत्प्रदामित्यर्थः मधुकर्मफलं ब्रह्मवातप्रदं मधुमती ॥ ८५ ॥ योगंगामिति शेषः तपांगंगया भाविता देवाः स्पर्शनदर्शनेन गंगायामिव ॥ ८६ ॥ दक्षोत्तराणां सप्तर्षी पृष्णि विस्मृता रं हन्ती वाग्वै दहतीति श्रुतौ भागिनी भगाना मैश्वरी दीतोषणां समूहो भागतं दहती विभावरि प्रकाशिका ॥ ८७ ॥ ख्यातिः पुण्यलकीर्तिः सेवनिषेध ॥ ८८ ॥ गंगोदध्वा इयं गौति अन्यान् गंगो दर्शयतः पुरुषस्य नियतं

अंधान् जडान् द्रव्यहीनां शुभ्रगंगा पयस्विनी दहती विश्वरूपा देवैः सैर्मुनिभिर्मनवैश्च निषेविता सर्वकामैर्पुनक्ति ॥ ८९ ॥ ऊर्जुवि
ती महापुण्यं मधुमती त्रिवर्ग्यां त्रिलोकगोप्त्री ये गंगं संश्रिता स्ते दिवंगताः ॥ ९० ॥ यो वत्सति इक्ष्यति चापि मर्त्यस्तस्मै प्रयच्छे
ति सुखानि देवाः तन्दावितास्तां स्पर्शनदर्शनेन इष्टां गतिं तस्य सुरादिशोति ॥ ९१ ॥ दक्षो पृष्णि दहती विप्रकृष्टां शिवां मद्भा
गिनी सुप्रसन्ना विभावरि सर्वभूतप्रतिष्ठां गंगं गता ये त्रिदिवंगता स्ते ॥ ९२ ॥ ख्यातिर्यस्याः खं दिवंगं च नित्यं पुण्यदिशो वि
दिशश्चावतस्ये तस्या जलं सेव्यं सरिद्धायामर्त्त्यैः सर्वकृतकृता भवेति ॥ ९३ ॥ इयं गंगेति नियतं प्रतिष्ठा गुह्यं रुक्मस्य च गर्भ
योषा प्रातस्त्रिवर्गा घृतवहा विपाफा गंगावती रणी वियतो विश्वतो या ॥ ९४ ॥ सुतावनी ध्रुवस्य हरस्य भार्या दिवो भुवश्चापि कृतानु
रूपा भवा पृथिव्यां भागिनी चापि एजन् गंगालोकानां पुण्यदा वैत्रयाणां ॥ ९५ ॥

नियमेन गंगैव प्रतिष्ठा संसारवसानं हतुं भवति गुह्यं कर्त्तिके पक्षे रुक्मस्य स्वर्गास्य च गर्भयोषा गर्भधारिणी स्त्री वियतः सकाशात् प्रातः रती रणीति नास्मात् प्रातः स्नानं अति प्रश
स्तमिति सूचितं त्रिवर्गधर्मीर्भक्तान् घृतवहा जलवहिनी विश्वतो पाविश्वप्रियतो या ॥ ९६ ॥ अरवनी ध्रुवस्य मेरोहिमवतो वापर्वतस्य कृतं अनु रूपं अलंकारोपमा सा क
तानुरूपा ॥ ९७ ॥

गम०
६५

मधुस्रवाधर्मस्त्वां घृतधारणेतो धारणार्थं विः अजनेव अविर्विचिपपासा घृतं दीत्याज्यवारिधितिविष्वलोचनः अवती धातपृथिवी प्राप्तेति शेषः ६१ तस्मिन्
 निः परमकारणं विरजा निर्मला वितन्वी सुकरं विशेषेण तन्वी स्रक्ष्मा शष्पादीर्घे निद्रातल्यः मरणं जाह्नवी तदशतिवचनात् अचिरशीघ्रा विश्वावती विश्वां अवती
 पालवती तुमभाव आर्षः आकृतिः संज्ञा सामान्यरूपा आकृतिस्तस्मिन् रूपे सामान्यवपुषो रपीति मेदिनी इह सिद्धाः सिद्धायसाः सामिधानामिष्टा इति वा

मधुस्रवा घृतधारणार्थं विर्मिहोर्मिभिः शोमिता ब्राह्मणौ शुद्धिविष्णुता शिरसा प्राशिवेन गंगावती धात्रि दिवस्पमाता ६१
 योनिर्वीर्या विरजा वितन्वी शष्पा विरवारिवहा यशोदा विश्वावती चाकृतिरष्टसिद्धा गंगोक्षितानां भुवनस्पृषाः ६२
 क्षात्पामह्या गोपने धारणे च दीक्षा कृशानोक्तपनस्पृषैव तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानां गृहसब्रह्मण्यतया च निजं ६३
 आविष्टतां विष्णुपदीं पुण्यं सुपुण्यतो यामनसापिलोके सर्वात्मना जाह्नवी मे प्रप्रन्नो ते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाताः ६४
 लोकानवेष्य जननी वपुत्रान् सर्वात्मना सर्वपुण्योपपन्नान् तस्यानकं ब्राह्मणं भीममोर्गंगा सदैवात्मवशैरुपासा
 ६५ उस्त्रां पुष्टां मिषंतीं विश्वभोज्यामिरवती रेवती भूधराणां शिक्षाप्रयाममृतं ब्रह्मकांतं गंगं प्रयेदात्मवान् सिद्धि
 कामः ६६

उक्षितानां स्नातानां भुवनस्पृषा ६१ क्षात्पादित्रये मद्या तुल्येति संवेधः गृहसकुमारस्य संमता दिवसब्रह्मण्यतया ब्रह्मजापनुयाहकतया ६२ मनसा
 विप्रयन्ताः किमुतसाक्षात् ६३ जननी वीपास्येति संवेधः अवेक्ष्य नम्रगतिरिति शेषः ६४ उस्त्रां पुष्टां मिषंतीं सर्व
 जामिसर्गः इरावती अत्रवती इरा तुमदिगारिभारसशनभूमिषु इति विष्वलोचनः धूरिणी मितुन्तो रेवती मितिमातरे रेवती हलिभार्यायां तागभिन्ना
 तमेदयो रिति मेदिनी ब्रह्मणोपिकांतं वतो हगं सिद्धिर्लोक्षः ६६

हा०
६६

सविभूतसेष्वानगोपृथ्वी ६७ गुणानां गंगाया इति शेषः ६६ मनुक्तानगंगा गुणान्ज्ञात्वा वागादिभिः स्तोत्रध्यानस्नानादिषु अर्धानो भवेदि
तिसंवंधः १०० गंगा कृतानगंगे सेवनप्राप्तान् इष्टान्संकल्पसिद्धान् पाठांतरं यमेष्टं मधुरं यथास्मात्तथा १ महातुभावांगमतिजुषतुप्रीणातु

प्रसाधदेवानसविभूतसमस्तानमगीरथस्तपसो ग्रेण गंगं गामानयन्तामभिगम्य शश्वत्सु सांभयं नेह चामुत्र विधातु ६७ उदाहृ
तः सर्वथा ते गुणानां मेयैकदेशः प्रसमीक्ष्य बुद्ध्या शक्तिर्नैमिकाचिदिहास्ति वक्तुं गुणान्सर्वान्परिमातुं तथैव ६८ मेरोः समुद्रस्य
च सर्वयत्नैः संख्योपलानामुदकस्यापि शक्यं वक्तुं नेह गंगा जलानां गुणान्परिमातुं तथैव ६९ तस्मादेतान्पर्याश्रय्य
त्कान्गुणान्सर्वान्जाह्नवीयान्सदेव भवेद्वाचा सतसा कर्मणा च भक्त्या युक्तः श्रद्धया श्रद्धयानः १०० लोकानि मां स्त्रीन्य
शसावितस्य सिद्धिं प्राप्य महतीं दुर्गायां गंगा कृतानचिरेणैव लोकान् यथेष्टमिष्टान् विहरिष्यसित्वं १ तव मम च गुरोर्महानुभावात्तु
षतुमतिं सततं स्वधर्मयुक्तैः अभिमतजनवत्सला हि गंगा जगति पुनक्ति सुरैश्च भुक्तिं मते १ भीष्म उ० इति परममतिर्गुणान्शे
षान् शिलारतये त्रिपथानुयोगरूपान् बहुविधमनुशासतप्यरूपान् गगनतलं घुतिमान् विवेश सिद्धः ३ शिलवृत्तिस्तु सिद्धस्य
वाक्यैः संवोधितस्तदा गंगामुपास्य विधिवत्सिद्धिं प्राप सुदुर्लभां ४ तथा त्वमपि कौंतेय भक्त्या परमया युतः गंगामभ्येहि सत
तं प्राप्स्यसि सिद्धिमुत्तमां ५ ॥

गंगा दर्शनादिनामतिः प्रसीदन्वित्यर्थः अभिमतः प्रदातुः १ १०३ १०४ १०५ ॥ ४ ॥

गाम०
६६

१ गंगामहात्म्यप्रकाशः गंगासंज्ञाब्राह्मणानामिति ब्रह्मविदां कृतकृत्यानामपि गंगापूज्यत्वेन संमते तु कृतेन ब्राह्मणमहदिति सांचा पृच्छति प्रसेति वृत्त
माचारः शीलं विनयः ३ चेदिष्टे तर्हि केन प्राप्नुयात्तदिति अनुषङ्गव्याख्येयोपमर्दः ५ पर्पाये अहत्तौ जन्मनां १ तुल्यवर्णः अन्यवर्णोऽपि जातकर्म

वैशं० श्रुत्वेतिहासंभीषोक्तं गंगायाः स्तवसंयुतं युधिष्ठिरः परंप्रीतिमगच्छन्नात्मिः सह १०६ इतिहासमिमं पुराणं पुराण
याद्यः पठेत्तवा गंगायाः स्तवसंयुक्तं समुचेत्सर्वकिल्बिषैः १०७ इति अनुशासनिके पर्वणि शिवाय न धर्मगंगामाहात्म्यं १५
युधिष्ठिर उ० प्रज्ञाश्रुताभ्यां हतेन शीलेन च यथाभवान् गुरौ श्रुतिविविधैः सर्ववयसा च समन्वितः १ भवानविशिष्टो बुद्ध्या च प्र
ज्ञया तपसा तथा तस्माद्भवंतं पृच्छामि धर्मधर्मभक्तां वर १ नामस्त्वदम्यो लोकेषु प्रष्टव्योऽस्ति नराधिप क्षत्रियो यदि वा वैश्यः
शूद्रो वा राजसूतः ३ ब्राह्मणं प्राप्नुयाद्येन तमेव आत्मा तुमर्हसि तपसा वा सुमहता कर्मणा वा श्रुतेन वा ब्राह्मणमथ चे
दिष्टे तन्मे ब्रूहि पितामह ४ भोष्म उवाच ब्राह्मणं तात दुःप्राप्यं वर्योः क्षत्रादिभिस्त्रिभिः परं हि सर्वभूतानां स्थानमेतत्तु
युधिष्ठिर ५ वक्षीस्व संसरन् यो नीर्जायमानः पुनः पुनः पर्पायेतातकस्मिंश्चिद्ब्राह्मणो नाम जायते ६ अत्राप्युदाहरंती
मसि तिहासं पुरातनं मतं गस्पच संवादे गर्दभाश्च युधिष्ठिर ७ द्विजातेः कस्यचिन्नात तुल्यवर्णः सुतस्तु भूत मतं गोनाम
नाम्ना वैसैर्वै समुदितो गुरौः ८ सप्तस्कारः कौंतेय पित्रोः स्मृतः परंतप प्रापाद्दर्मयुक्तेन रथेनाप्याशुगमिना ९ ॥

दिसंस्कारयोगात्तुल्यवर्णत्वं गतः नामप्रसिद्धं ८ सप्तस्कारः यस्मात्कारयन् आर्त्विजं कुर्वन्निर्गन्धः प्रापात्तुल्यवर्णमपि पृक्का आनेतुमिदं यद्दुर्गमं

२०
६७

वालं अशिक्षितं ११ आवापशतिपाठे आलवालं पितृमातृत्वं इत्यर्थः आवापो भोऽवपने परिक्षेपालवालयो रिति मेदिनी १२ वालेत्वमिभावः जाति
स्वभावः भावं बुद्धिनिघञ्छति मार्गतिरप्यकर्षति १५ ब्राह्मणं लोकैर्दृश्यते अंतर्धीयते तेन लक्षणेन तत्कथं यतः माचं डालं वेत्ति १६ अनशत् न

सवालं गर्दभं राजन्वहंतं मातुरं तिके निरविधायतो देन नासिकायां पुनः पुनः १० तत्र तीव्रं व्रणं दृष्ट्वा गर्दभी पुत्रगर्दिनी
उवाच माशुचः पुत्रचं डालस्त्वधितिष्ठति ११ ब्राह्मणे दाहुरां नास्ति मैत्रो ब्राह्मण उच्यते आचार्यः सर्वभूतानां शास्ता किं
प्रहरिष्यति १२ अयं तु पापप्रकृतिर्वीलेन कुरुते दयां स्वयोनं मानयतेषां भावो भावं नियच्छति १३ एतच्छ्रुत्वा मत्तंगस्तु दाहुरां
एसमीवचः अवतीर्य रयात्तूरुं एसमीं प्रत्यभाषत १४ ब्रूहि एसमिकल्पाणि माता मे येन दूषिता कथं मां वेत्ति चं डालं क्षि
प्रं एसमिशंसमे १५ कथं मां वेत्ति चं डालं ब्राह्मणं येन नश्यते तत्वेनैतन्महाप्राज्ञे ब्रूहि सर्वमशेषतः १६ गर्दभमुवाच ब्रा
ह्मणं दृष्ट्वेन त्वं मत्तायां नापितेन ह जातस्त्वमसि चं डालो ब्राह्मणं तेन तेन शत् १७ एवमुक्त्वा मत्तंगस्तु प्रत्युपायाद्ब्रह्मं
ति तमागतमभिप्रेक्ष्य पिता वाक्यमवाब्रवीत् १८ मया त्वं यत्तु संसिद्धौ निपुक्तो गुरुकर्मणि कस्मात्प्रतिनिवृत्तौ सिक
चिन्नकुशलं तव १९ मत्तंग उ० अंत्यपो निरयो निर्वीकथं सकुशली भवेत् कुशलं तु कुतस्तस्य सपस्येयं जननी पितः २०

ष्टं क्रूरत्वलिगेन २१ संसिद्धौ सोऽसिद्धयर्थ २२ अंत्यपो निश्च डालजातिः अयो निस्तदस्य कुत्सितयोनिः तर्पणी हीनकर्मतपाकुशलित्वं नास्तीत्यर्थः २०

गाम०
६७

२०
६८

१० कांडपृष्ठीशस्त्रजीवितं शस्त्राजीवाकांडपृष्ठश्च वमः वेषापतिः कांडपृष्ठः सन्निरोवति गघत इति यमः ११ जयतो गायत्री मात्रसेविनां कुलेज

न हि शक्यं त्वया प्राप्तुं ब्रह्मणमिह दुर्मते अप्राप्यं प्रार्थमानो हि न विना दिनशिष्यसि ४ मतंगपरमं स्थातं वार्यमाणो सक्त
 नमया चिकीर्षसे वत पसा सर्वपात भविष्यसि ५ तिर्यग्योनिगतः सर्वे मानुष्यं पदि गच्छति सजायते पुल्कसो वाचं ज
 लो वाप संशयः ६ पुंश्चलः पापयोनिर्वापः कश्चिदिह लक्ष्यते सतस्यो मेव सुचिं मतंगपरिवर्तते ७ ततो दशशते का
 ले लभते श्रुतामपि श्रुद्यो नावपिततो बहुशः परिवर्तते ८ ततस्त्रिंशद्गुणो काले लभते वैश्वतामपि वैश्वतामोचि
 रं कालं तत्रैव परिवर्तते ९ ततः षष्टिगुणो काले लभते ब्रह्मवंधुतो १० ब्रह्म
 वधुश्चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ततस्तु द्विशते काले लभते कांडपृष्ठतां ११ कांडपृष्ठश्चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते तत
 स्तु त्रिंशते काले लभते जयतामपि १२ तं च प्राप्य चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ततश्चतुःशते काले श्रोत्रियो नाम जा
 यते श्रोत्रियो वै चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते १३ ॥

मेति शेषः १२ श्रोत्रियः अधीते ॥ ॥

ॐ

॥

ॐ

॥

॥

ॐ

२०
६८

तत्तदाप्रोत्रिमत्वलाभेपि १४ तेशोकादयः सन्प्रोत्रिवं पाप्मते अत्यंतनीचयोनिप्राप्नोतीत्यर्थः १६ अध्यायः स्वमुक्तः सहस्रं वत्सरान् १६ अभिस्तुतगत्वा

तदेव शोकहर्षांतु कामदेवौ च पुत्रक अतिमानातिवादौ च प्रविशेते दिजाधमं १४ तांश्चेज्जयति शत्रून् स तदा प्राप्नोति सृजति अथ ते वै
जयंते तं तालाग्रादिव पाप्मते १५ मते गसंप्रधार्ये वंपदं हत्वा मच्चुदं दृणीष काममन्यं त्वं ब्राह्मणं हि सुदुर्लभं १६ इति दानधर्मे ई
द्रमते गसंवादे १७ भीष्म उ० एवमुक्ते मते गस्तु संशितात्मा यतव्रतः सहस्रं मेकपादेन ततो ध्याने व्यतिष्ठत १ तं सहस्रावरेका
लेशक्रोद्भूमुपागमत् तदेव च पुनर्वाक्यमुवाच बलवृ - त्वा १ मते ग उ० इदं वर्षं सहस्रं वै ब्रह्मचारी समाहितः अतिष्ठ मेक
पादेन ब्राह्मणं नापुं कथं ३ शक्र उवाच चंडालयो नीजातेन नावाप्यं वै कथं च न अम्यं कामं दृणीष त्वं मा दृथा ते स्वयं प्रमः
४ एवमुक्ते मते गस्तु भृशं शोकपरायणः अधतिष्ठ यो गत्वा सो गृष्टेन शतं समाः ५ सुदुर्बहं वह्न्यो गं क्लेशधमनिसत्तमः
त्वगस्थिभूतो धर्मात्मा स पपाते तिनः श्रुते दत्तं यततममिद्रुत्पपरिजग्राह वासवः वराणां मीश्वरो दाता सर्वभूतहिते रतः ७ श
क्र उ० मते ग ब्राह्मणत्वे ते विरुद्धमिह दृश्यते ब्राह्मणं दुर्लभतरं संहृतं परिपंथिभिः ८ पूजयन् सुखमाप्नोति दुःखमाप्नोत्यपूजयन्
ब्राह्मणः सर्वभूतानां योगक्षेम समर्पिता ९ ब्राह्मणो भ्यो नुत्तम्यं ते पितरो देवतास्तथा ब्राह्मणः सर्वभूतानां मते ग पर उच्यते १० ब्रा
ह्मणः कुरुते यद्विषया न घञ्च वांश्चति ११ वंहीस्तु संविशन् पोनीर्ज्जिपमानः पुनः पुनः पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मणमिह विंदति

७ दुर्बमातरमपि परिपंथिभिः काधे श्वारैः सह तमौ दुः संरक्ष्य मयीत्यर्थः ८ पूजयन् ब्राह्मणमिति शेषः ९ ब्राह्मणो भ्यो नुत्तम्यं ते पितरो देवतास्तथा १० यद्यदांश्च
तितत्तत्कमते ११ १२ ॥

दा०
६६

१६ तद्वापिनवभूषसेनप्राप्तेपिमादृशेपितपिमुनिकासंगमाभावात्तेशमनीतिभावः १७ दुर्लभं ब्राह्मणं प्राप्यापि नानुतिष्ठति तदुचितान्धमतिशमोदम
स्तपःशौचं साति एजिविमेव च ज्ञानविज्ञानमार्गिकं ब्रह्मकर्मस्वभावजमिति भावदुक्तान्तर्सेवतेऽतः प्राप्तमपि दुःसंरक्षणमिति भावः १५ न जानीते रक्षेतमिति श

तदुत्सृजेद्दुष्प्रापं ब्राह्मणमकृतात्मभिः अन्यां वृणीष्वत्वं दुर्लभो यो हिते वरः १३ मतंग उ० किं मां तु दक्षिदुःखार्तं मत्तं मारय
सेवमां त्वां तु शोचामि पोलध्वा ब्राह्मणं नवभूषसे १४ ब्राह्मणं यदि दुःप्रापं त्रिभिर्वर्णैः शतक्रतो सुदुर्लभं सदा वाप्येनानुतिष्ठति
मानवाः १५ यः पापेभ्यः पापतमस्तेषामधमद्यवसः ब्राह्मणं यो न जानीते धनं लब्ध्वेव दुर्लभं १६ दुःप्रापं खलु विप्रत्वं प्राप्तं दुरनुपालं
नं दुरवापद्वाप्येतन्तानुतिष्ठति मानवाः १७ एकारमोहहंशकनिर्द्वेतिः परिग्रहः अहिंसा दमसायकपं नाहीमि विप्रतां १८
दैवं तु कथमेतदेव दहेमात्तदोषतः एतामवस्थां संप्राप्तो धर्मज्ञः सत्पुंश्चर १९ नूनं दैवं न शक्यो ह्येषाणातिवर्तितुं यदर्थं यत्नवा
नेवं न लभे विप्रतां विभो २० एवं गते तु धर्मज्ञा तु मर्हसि मे वरं यदि ते ह मनुग्राह्यः किंचिद्वासुक्तं तं मम २१ वैशं० वृणीष्वेति त
दा प्राहृततस्तं वलवत्तहा चोदितस्तु मे हेन्द्रेण मतंगः प्राब्रवीदिदं २२ यथा कामविहारिणो कामरूपी विहंगमः ब्रह्मक्षत्राविरे
धेन पूजां च प्राप्नुयामहे २३ यथा ममाक्षया कीर्तिर्मवेचापि पुंश्चर कर्तुमर्हसि ते देव शिरसा त्वां प्रसादये २४ शक्र उ० श्रुं दो देव
इति ख्यातः स्त्रीणां पूजो भविष्यति कीर्तिश्च ते तुलावत्सु त्रिषु लोकेषु यास्यति २५ एवं तस्मै वरं दत्त्वा वासवोत्तरधीपत प्राणांस्तु
त्कामं तं गोपि संप्राप्तः स्थानमुत्तमं २६ एवमेतत्परं स्थानं ब्राह्मणं नाम भारत तच्च दुष्प्रापमिह वै मे हेन्दुवचनं यथा २७ इति
दानधर्म इन्द्रमतंगसंवादः २८ ॥

षः १८ दैवं प्राकूर्म यत्पतः एतां ब्राह्मणान्वरूपां २६ सत्पुंश्चर एतस्मादेवताभावात्पुंश्चरेष्वतपसा देवभावोऽपि लघुशकोत्तविप्रतां २७ मतंगाध्यायप्रकाशः २८

गम०
६६

श्रुतमे ६ तस्य शर्पातेरन्ववापेवत्सपुत्रौ हौ गजानाविति योजना १० वीतहव्यदायादैर्हयसैवनामांतरं वीतहव्यशतितपुत्रैः ११ वत्सानां वत्सवंशानां राज्ञां १२ ॥ ॥

युधिष्ठिर उवाच श्रुतमे महदायानमेतत्कुरुकुलोद्धह सुदुःप्रापं पद्मवीषिब्राह्मणं वदतां वर १ विश्वामित्रेण च पुण्यब्राह्मणं प्राप्नोति श्रूयते
वदसे तच्च दुष्प्रापमिति सत्तम २ वीतहव्यश्च नृपतिः श्रुतो मे विप्रतां गतः तदेवता वद्मंगे यश्चोतुमिच्छाम्यहं विभो ३ सकेन कर्मणा प्राप्नो ब्राह्मणं राज
सत्तमः वीर्यातपसा वापितमेव व्याख्यातुमर्हसि ४ भीष्म उ० अश्वराज नृपया राजा वीतहव्यो महापराः राजर्षिर्दुर्लभं प्राप्नो ब्राह्मणं लोकस
त्कृते ५ मनोर्महात्मनस्तात प्रजावर्मेण शासतः वभूवपुत्रो धर्मात्मा शर्पातिरिति विश्रुतः ६ तस्यान्ववापे हौ गजानां नौ संवभूवतुः हैह
यस्तालजं वृश्चवत्सस्य जपतां वरः ७ हैहयस्य तु राजेन्द्र दशसुस्त्रीषु भारत शतं वभूवपुत्राणां शूरणां मनिवर्तिनां ८ तुल्यरूपप्रभावा नां व
लितानां युद्धशालिनां धनुर्वेदे च वेदे च सर्वत्रैव कृतश्रमाः ९ काशिष्पिनो ए राज नृदिवो दामपितामहः हर्यश्च इति विख्यातो वभूव जपतां वरः १०
स वीतहव्यदायादैर्गतापुषुषिभिः गंगा यमुनयोर्मध्ये संग्रामे विनिर्णतः ११ तंतु ह्यनरपतिं हैहयास्ते महारथाः प्रतिजग्मुः पुरीं स्यां वत्सानां
मकुतोभयाः १२ हर्यश्च स च दयादः काशि राजो मंषिच्यत सुदेवो देवसंकाशः साक्षाद्धर्मश्वापरः १३ स पालयामास मंहि धर्मात्मा का
शिनंदनः तैर्वीतहव्यै रगत्य युधिसर्वैर्विनिर्जितः १४ तमयाजौ विनिर्जित्य प्रतिजग्मु र्यथागतं सौ देवस्त्वयकाशीशो दिवो दामो मंषिच्यत
१५ दिवो दामस्तु विज्ञापयौ र्यतेषां यतात्मनो वाराणां सीमहते जानिर्ममैश क्रशासनात् १६ विप्रक्षत्रियसंवाधां वै शशूद्रसमाकुलं नैक
द्रव्यौ च पवती समृद्धिपणापणां १७ ॥

दा०
१००

वप्रांतेतटसमीपे वप्रः स्थानेपुमानस्त्रीरुक्षेत्रेचैतरेतिमोदिनी १० दशतीर्दशसहस्रमितर्पः षष्टिसप्ततिशब्देपिदशगुणितात्तत्तत् १५ परिघ्नः सर्वतो निरस्तः ३०

गंगायाउत्तरेकूलेवप्रांतेएजसत्तम गोमतादक्षिणो कूलेशक्रसेवामणवती १८ तत्रतंराजशार्दूलंतिवसंतंमहीपतिं आगत्यहैहयाभू
यः पृथ्वावत्तभारत १९ सनिष्क्रमददौयुद्धंतेभोगजामहावलः देवास्सुसमंघोर्दिवोदासोमहाघुतिः २० सतुयुद्धमहाएजदिनानंद
शतीर्दश हतवाहनभूयिष्ठस्ततोदैत्यमुपागमत् हतयोधस्ततोएजनक्षीणकोषः शुभमिपः दिवोदासः पुणितत्कायलापनपरोभवत् २१
गताश्रमपदंभारद्वाजसधीमतः जगामशरांगराजाकृतोजलिर्गिरिं २२ तमुवाचभरद्वाजो जेषः पुत्रोदहसतेः पुरोधाः शीलसंपन्नो
दिवोदासंमहीपतिं २३ किमागमनकृतंतेसर्वप्रवृहमेनपः यत्प्रियंतत्करिष्येनमेत्रास्तिविचारणा २४ एजोवाच भगवन्वैतहव्ये
मेयुद्धेवंशः प्रणीतः अहमेकः परिघ्नोभवंतंशरांगतः २५ शिष्यस्तेहेनभगवंस्त्वंमांक्षितुमर्हसि सषशेषः कृतोवंशोममतेः पा
पकर्मभिः २६ तमुवाचमहाभागोभरद्वाजः प्रतापवान् नभेतव्यंनभेतव्यंसौदेव्येतुतेभयं २७ अहमिष्टिंकरिष्यामिपुत्रार्थंतेविशंपते
वीतहव्यसहस्राणिपेतत्वंप्रहरिष्यमि २८ ततश्चिंचकार्षितस्वैपुत्रकामिकां अथास्पतनयोज्ञेप्रतर्द्धनश्तिस्मृतः ३० सजातमात्रो
वद्वेषेसमाः सघस्रपोदश वेदंचापिजगौकृत्स्नंवनुर्वेदंचभारत ३१ योगेनचसमाविष्टोभरद्वाजेनधीमता तेजोलौकं ससंगृह्यतस्मिन्दे
समाविशत् ३२ ॥

सद्योवद्वेषेत्रयोदशवार्षिकोभूत्सघस्रवेदानजगौ ३१ योगेनयोगवलेनलौकंलोकेषुविषमानंतस्मिन्देप्रतर्द्धिसमाविशत्समावेशितवान् ३२ ३२ ॥

राम०
१००

४६ तस्मिन्प्रतिमां आगते आवक्षतकथयत ४७ ४८ ॥

पत्ति ३

ततः सकवचीधन्वीसूपमानः सुरर्षिभिः वंदिभिर्वंद्यमानश्च वभौ सूर्यश्चोदितः ३३ सूर्यो वध्वनिस्त्रिंशो वभौ दीप्तिश्च
नलः प्रययौ सधनुर्धुचनखड्गचर्मशरसनी ३४ तद्वत्पारमं हर्षं सुदेवतनयो ययौ मेनेचमनसा दग्धान् वैतहव्यान् सपार्षि
वः ३५ ततो सौम्यो वरुणश्च स्यात्प्रतर्दनं कृतकृत्यं तदात्मानं स राजा अभ्यनंदत ३६ ततस्तु वैतहव्यानां वधाय समहीपतिः
पुत्रं प्रस्थापयामास प्रतर्दनं मरिंदमं ३७ सूर्यः सतु संतीर्ष्य गंगामाश्रुपराक्रमी प्रययौ वीतहव्यानां पुंरीपरपुंजयः ३८
वैतर्दनं समाजगुं हव्यास्तु संश्रुतारण्यघोषं समुद्धतं निर्ययुर्नगरकारैरथैः पराया हजैः ३९ निष्क्रम्य तेन रव्याघ्रादंशितांश्चि
त्रयोधिनः प्रतर्दनं समाजगुः शरवर्षैरुदायुधाः ४० शस्त्रैश्च विविधाकारैरथैश्च युधिष्ठिर अभ्यवर्षत राजानं हिम
वंतमिवोषुदाः ४१ अस्त्रैश्च राशि संवर्षतेषां राजा प्रतर्दनः जघान तान्महातेजा वज्रानलसमैः शरैः ४२ कृतोत्त
मां गास्ते राजन्महलैः शतसहस्रशः अपतन्नुधिराद्रिगतिरुक्ता इव किंशुकाः ४३ हतेषु तेषु सर्वेषु वीतहव्यसुतेषु प्रा
द्वन्त्रगरं हित्वा भृगोः प्रममप्युत ४४ ययौ भृगुश्च शरां वीतहव्यो नराधिपः अभ्यं च ददौ तस्मै राज्ञे राजन्मगुस्तदा
४५ अथावुपदमेवाश्रुतत्रागच्छत्प्रतर्दनः संप्राप्य चाश्रमपदं दिवोदासात्स जोत्रवीत् ४६ मोमोः केत्राश्रमे संतिभृगोः
शिष्या महात्मनः द्रष्टुमिच्छेत्सुतिमहंतस्पाचक्षतमामिति ४७ सतं विदित्वा तु भृगुः निश्चक्रामाश्रमात्तदा पूजयामास
चततो विधिनान्यपसत्तमं ४८ उवाच चैनं राजेन्द्र किं कार्यं ब्रूहि पार्थिव स चोवाच न्यपस्तस्मै यदा गमनकारणं ४९ ॥

दा०
१०१

५६ आख्यापिकातात्पर्याह भजोति ५८ श्रुतिः तद्गुणार्त्तमतेन वेगत्समं द्रष्टुमिष्टं चामोपेयायेत्यादिका ६६ ॥ ॥ ७ ॥

राजोवाच अपं ब्रह्मन्नि तो राजा वीतहव्यो विसर्जितं तस्य पुत्रे हि मे कृत्स्नो ब्रह्मन्वंशः प्रणाशितः ५० उत्सादितश्च विषयः का
शीनो रत्नसंचयः एतस्य वीर्यं द्रष्टुं सहेतुं पुत्रशतं मया ५१ अस्मेदातीव धादृषभ विष्णो मन्त्राः पितुः तमुवाच कृपाविष्टो भगुर्द्धर्म
भक्तो वरः ५२ नेहासि क्षत्रियः कश्चित् सर्वहीने द्विजातयः एतन्नुवचनं श्रुत्वा भजोस्तप्यं प्रतर्द्धनः ५३ पादावुपसृष्टशशनेः प्रहृष्टो
वाक्यमब्रवीत् एवमप्यस्मि भगवन्कृतकृत्यो न संशयः ५४ यस्मै राजा वीर्येण स्वर्जितं ताजिनो मया अनुजानी हि मां ब्रह्मन्
ध्यायस्व च शिवे नमः ५५ ताजितो हि मया ताजि मे षराजा भगूदहः ततस्तेनामनुज्ञातो ययौ राजा प्रतर्द्धनः ५६ यथा मत्तं महा
जमुक्ता विषमिवोरगः भजोर्वचनमात्रेण स च ब्रह्मर्षितां गतः ५७ वीतहव्यो महा राज ब्रह्मवादित्वमेव च तस्य गत्समदः पु
त्रो रूपायै रेंद्रवापाः ५८ शक्रस्त्वमिति यो दैतैर्निगृहीतः किलाभवत् अग्रे देवर्त्तते चाग्राश्रुतिर्यस्य महात्मनः ५९ य
त्र गत्समदो ब्रह्मन् ब्राह्मणोः समहीयते स ब्रह्मचारी विप्रर्षिः श्रीमान् गत्समदो भवत् ६० पुत्रो गत्समदस्यापि सुचेता अभवत्
द्विजः वक्षीः सुतेजसः पुत्रो विह्वलस्तस्य चात्मजः ६१ विह्वलस्तपु पुत्रस्तु वितत्यस्तस्य चात्मजः वितत्यस्तस्य सुतस्तस्य संतः
सत्यस्तस्य चात्मजः ६२ अवास्तस्य सुतश्चर्षिः अवसश्चाभवत्तमः तमसश्च प्रकाशो भूत्तनयो द्विजसत्तमः प्रकाशस्तस्य च वार्जि
द्रोवधूवजयतां वरः ६३ तस्यात्मजश्च प्रमतिर्वेदे देवदांगयागः घृताच्यांतस्य पुत्रस्तु रूपायै नमो दयघत प्रमदरायांतुरुरोः पुत्रः
समुद्रपघत शुनको नाम विप्रर्षिर्ष्यस्य पुत्रो यशौनकः एवं विप्रत्वमगमद्योतहव्यो नराधिपः भजोः प्रसादाद्राजेन्द्रक्षत्रियः क्षत्रिय
र्षभः ६६ ॥

सम०
१०१

६७ अध्यायः केपूजाशित्वास्तुराण्यसदुःप्रापत्विप्रानुग्रहेकलम्पन्वोक्तापूज्यत्वेनसाधारणानसाधारणशुद्धमनाहानेनाध्यायेन ३ तेषुमानवेषुबहुमानपरः
सत्कानमस्यसीतिषोऽयः ७ महाहन्महान्अर्हः पूजायेषां अतिपूजानित्यर्थः ८ अविकल्पनाः श्लाघाहीनाः ९ सत्संधर्मेचपूजतिपूजयंक्षिति

तथैवकथितोवंशोमयागार्त्तमस्तव विस्तरेणमहाएजकिमन्यदनुष्टुप् ६७ इतिदानधर्मेवीतहवोप्राप्त्याने १६ युधि
ष्ठिरउ० केपूजावैत्रिलोकेस्मिन्नानवाभरतर्षभ विस्तरेणतदाचक्ष्वनहितप्यामिकथ्यतः १ भीष्मउ० अत्रापुदाहरंतीमनि
तिहासंपुरातनं नारदस्यचसंवादंवासुदेवस्यचोभयोः १ नारदंप्रांजलिं दृष्ट्वापूजयानंदिजर्षमान केशवःपरिपप्रथमभगवन्कान्
मस्यसि बहुमानपरस्तेषुभगवन्कान्तमस्यसि शक्यं चेष्टातुमस्माभिर्वृक्षेतद्धर्मवित्तम ७ नारदउ० शृणुगोविंदयानेतान्पूज
याम्परिमर्दत त्वत्तोऽन्यः कः पुमांस्त्र्योकेऽत्रोतुमेतदिहहृति ५ वरुणं वायुमादित्यं पर्जन्यं जातवेदसं स्याणं स्कंदं तथा लक्ष्मीं वि
ष्णुं ब्राह्मणमेव च ६ वाचस्पतिं चंद्रमसमयः पृथ्वीं सरस्वतीं सततं येनमस्येति तान् नमस्यामहं विभो तपोधनान्वेदविदो नित्यं
वेदपरायणान् महाहन् नृक्षिशार्दूलसदासंपूजयामहं ८ अभुक्ता देवका पाणि कुर्वते ये विकल्पनाः संतुष्टाश्चक्ष
मा युक्तास्तान् नमस्यामहं विभो ९ सम्पूजयंति ये चेष्टीः क्षात्रादात्ताजितेन्द्रियाः सत्संधर्मेक्षितिं गंश्चतान् नमस्यामि मादव
१० ये वैतपसि वर्त्तते वने मूलफलाशनाः असंचयाः क्रियावंतः तान् नमस्यामि मादव ११ ये भस्मभरशोशक्ताः सततं चाति
थिब्रताः भुंजते देवशेषाणि तान् नमस्यामि मादव १२ ये वेदं प्राप्य दुर्धर्षाग्निनो ब्रह्मचारिणः याजने ध्यायने युक्तानित्यं ता
गाश्च पूजति ब्राह्मणो भ्यः प्रपद्यति यत्तु देवपूजासंगतिकारणाद्दानेषु एतेर्षा यथासंभवमिह ग्राह्याः १३ ॥ नृजयामहं १३

१०
१०२

आष्टतापात्रावन्मध्याह्नस्वायेव्रतमत्तेमंत्रजपेवा १७ निह्नी काः दिगंवाः कौपीनमात्रमपिपरिग्रहं न कुर्वतीत्यर्थः १८ कपोतवृत्तयः करा
शश्रापयेमंग्रहं न कुर्वतीत्यर्थः १९ त्रिवर्गो धर्मार्थकामः कृतेषु कर्तव्येषु कर्मसु वर्तते उत्तममध्यमाधमभावेनेत्यर्थः २० अलोलुपाश्च

प्रसन्न हृदयाश्चैव सर्वसत्त्वेषु नित्यशः आष्टतायान् स्वाध्याये युक्तास्तान् पूजयाम्यहं १४ गुरुप्रसादे स्वाध्याये यंतं
तोये स्थिरव्रताः शुश्रूषवो न स्युः पतस्तान् नमस्सामिमादव १५ सुव्रताः सुनयो ये च ब्राह्मणाः सत्यसंगराः वोढारे हव्यकव्यानां
तान् नमस्सामिमादव १६ भैक्षचर्या सुनिरताः कृष्णगुरुकुलाश्रयाः निःसुखानिर्वृता ये तु तान् नमस्सामिमादव १७ निर्ममानिः
प्रतिद्वंद्वानिह्नीकानिः प्रयोजनाः ये वेदं प्राप्य दुर्दृष्टीवाङ्मनो ब्रह्मवादिनः १८ अहिंसानिरता ये च ये च सत्यव्रतानराः दाताः अ
मपराश्चैव तान् नमस्सामिमादव १९ देवतातिथिपूजायां युक्ता ये गृहमेधिनः कपोतवृत्तयो नित्यं तान् नमस्सामिमादव २० ये
षां त्रिवर्गः कृतेषु वर्तते नोपहीयते शिष्टाचारप्रवृत्ताश्च तान् नमस्साम्यहं सदा ब्रतैश्च विविधैर्युक्तास्तान् नमस्सामिमाधव २१
अयोनीनग्निमोनीश्च ब्रह्मयोनीस्तथैव च सर्वभूतात्मयोनीश्च तान् नमस्साम्यहं सदा २२ नित्यमेतान् नमस्सामिह्नीकलोकक
एतन्वीन् लोकादपेक्षान्कुलपेक्षांस्तमोघ्नान् लोकभास्करान् २३ तस्मात्त्वमपि वास्ते यद्विज्ञानं पूजयन्ति सदा पूजिताः पूज
नाहीहि सुखं दास्यन्ति तेन च २४ अस्मिन् लोके सदा ह्येते परचसुखप्रदाः चरन्ते मान्यमानौ वै प्रदास्यन्ति सुखं तव २५ ॥

नेन धर्ममपेक्ष्य अर्थनादरुक्तः पुराणशीलादूष्य नेन धर्मव्यतिरिक्तकामपरिहारुक्तः श्रौतौ भार्यामुपेयादिस्ते तावानेव कामो धर्ममयो नात्यः २२ सुधावै
श्वदेवशेषः २३ अयोनीन् अकृतदारान् अग्निमोनीन् दारग्निहोत्रयुतानां ब्रह्मणो वेदस्य मोनीन् आश्रयभूतान् २४ ॥ ॥ ॥ ॥

सम०
१०२

१६ सर्वातिथिस्वाध्याये सर्वेषां चान्तर्भवतीत्यर्थः ३० भिक्षुचेति येषां श्लोकोऽपुनः पाठोऽपेक्षितः ३६ अध्यायः ३० पितामहेत्यादेरध्यायस्य पक्षिमात्रस्यापि

ये सर्वातिथयो नित्यसंगोषु च ब्राह्मणेषु च नित्ये सत्ये च भिरतादुर्गणपतितरंति १८ नित्यं शमपराये च तथा ये चानसूयकाः नित्य
स्वाध्यायिनेषु च दुर्गणपतितरंति १९ सर्वदेवान् नमस्यंति यैश्चैकं वेदमाश्रिताः अद्धानाश्च दोताश्च दुर्गणपतितरंति ३० तथे
व विप्रप्रवरान् नमस्कृत्य पतव्रताः भवन्ति ये दानरता दुर्गणपतितरंति ३१ तपस्विनश्च ये नित्यं कौमारब्रह्मचारिणः तपसा भाविताः
नो दुर्गणपतितरंति ३२ देवतातिथिभ्यस्तानां पितृणां चार्चनैरताः शिष्टान् नमोति नो ये च दुर्गणपतितरंति ३३ अग्निमाधाय
विधिवत्प्रणताधारयंति ये प्राप्ताः सोमाहुतिं चैव दुर्गणपतितरंति ३४ मातापित्रोर्भूषणेषु च सम्पूजयन्ति ये सदा यथा त्वं कृष्णि
शार्दूले तु त्वैवं विरामसः ३५ तस्मात्त्वमपि कौंतेय पितृदेवद्विजातिष्वीन् सम्पूजयसे नित्यं गतिमिष्टामवाप्सि ३६ इति द
नधर्मैकस्मिन्नारदसंवादे ३७ युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद त्वत्तोहं श्रोतुमिष्टमिधर्मं भारत सत्तम १
शरणागतं ये रक्षन्ति भूतग्रामं चतुर्विधं किं तस्य भारत प्रेषफलं भवति तत्त्वतः १ भीष्म उ० इदं शृणु महाप्राज्ञ धर्मयुत्र महायशः इति
हासं पुरा दत्तं शरणार्थं महाफलं ३ प्रयात्मानः श्वेतेन कपोतः प्रियदर्शनः वृषदर्भं महाभागं नरेन्द्रं शरणं गतः ४ स ते दृष्ट्वा वि
शुद्धात्मा त्रासादं कमुपागतं आश्वासाश्च सिहीत्याह न ते स्तिभयमं उज ५ भयं ते समुहत्कस्मात्कुत्र किं वा कृतं त्वया येन त्वमिह सं
स्वशरीरदानेन रक्षणं कार्यं किमुत पूर्वोक्तानां पूजानामर्थं हि तेति तात्पर्यं ३ प्रयात्मानः आकाशादिति शेषः वृषदर्भं ५ प्राप्नो विसंशो भ्रातृ चेतनः ६
श्रीश्रीनरेशिधिं ६ ॥

दा०
१०३

नवंनीलंचयदुत्तलंतसत्रापीदालंकारभूतश्चारुवर्णोयस ६ अतिक्रांतंनष्टप्रायजीवितं १० असमदन्तस्याग्रतोतरायभूतोमाभव ११ तूष्णीएतदुधिरपि

नवंनीलोत्पलापीडचातुर्वर्गसुदर्शनंदाडिमाशोकपुष्पाक्षमात्रमस्वाभयंतव मत्सकाशमनुप्राप्तंनत्वांकश्चित्समुत्सहेतम
नसाग्रहणंकर्तुरक्षाधक्षपुरस्कृतं = काशिराजंतद्वेवंतदर्थंजीवितंतथा तज्जेयंभवविस्त्रब्धः कपोतनभयंतव ६ श्रे
न३० ममैतद्विहितंभक्ष्यंनराजंस्त्रातुमर्हसि अतिक्रांतंचप्राप्तंचप्रयत्नाच्चोपपादितं १० मांसंचरुधिरंचास्यमज्जामेदश्च
मेहितं परितोषकरोद्येषममसाग्रतोभव ११ तूष्णमेवाधतेत्पुग्राक्षुधानिर्द्वितीवमां मुंचैतंनहिशक्ष्यामिराजमंदयितुं
क्षुधां १२ मयाद्यतुस्तोद्येषमसक्षनखविक्षतः किंचिदुष्टासनिश्वासंनराजनगोप्नुमर्हसि १३ यदिस्वविषयेराजन्त्रभु
स्त्वंरक्षरोन्मृणां खेचरस्यत्पार्त्तस्यनत्वंप्रभुर्योत्तम १४ यदिवैरिषुभूतेषुस्वजनव्यवहारयोः विषयेधिंद्रियाणांचत्राकाशेमा
पराक्रम १५ प्रभुत्वंहिपराक्रमसम्पकपक्षहरेषुते यदित्वमिहधर्माधीमासपिद्रष्टुमर्हसि १६ भीष्म३० श्रुत्वाशेपनसतदाकां
राजर्षिर्विस्मयंगतः संभाव्यैतंतदाकांतदधीप्रतभाषत १७ राजोवाच गोदृषोवावराहोवामगोवामहिषोपिवा त्वदर्थमघत्रि
यतांक्षुधाप्रशमनापते १८ शरणागतंनतज्जेयमितिमेव्रतमाहितं नमुंचतिममांगानिद्विजोयंपश्यवैद्विज १९ ॥ ॥ ॥

पासा १४ यदिवैर्यादिषुपराक्रमसेतधुक्तंनत्वाकाशेआकाशचारिषु १५ पक्षहरेषुअश्वामंनिषुमांशत्रुमपिजीवनहरोनवधमानसतवधमर्षिनोपधर्मोमवि
ष्यतीतिभावः १६ एतंशेनंतदाकांचसंभाव्यत्तुलातदधीकपोतधी १९

राम०
१०३

१७ अश्विनैशीसुं १८ मांसक्षयमांसालयंशरीं ३० नृत्तः नृत्तेनतोषितः पुपगीतः ३४ साधुवृत्तः सुशीलः सदृत्तः शिष्टाचारं स्वव्याजेन सुजगन्निष्कपटेन ३५

शेनउ० नवग्रहंनचोक्षाणंनचान्निविधानधिज्ञानं भक्षयामिमहाराजकिमन्नाद्येनतेनमे १० यस्तुमेविहितोभक्षः स्वयंदेवैः
सनातनः शेनाः कपोतान्त्वाटंतिस्तिष्ठतिरेषासनातनी ११ उशीनरकपोतेतुयदिस्नेहस्तवानद्य तत्स्वमेप्रयच्छाद्यस्वमांसंतु
लयाधृतं १२ राजोवाच महाननुग्रहोमेघयस्त्वमेवमिहात्पमां वाटमेवंकारिष्यामीत्युक्त्वासौराजसत्तमः १३ उत्कृत्सोत्क
त्समांसानितुलयासमतोलयत् अंतःपुरेत्तत्सस्त्रियोरत्नविभूषिताः १४ हाहाभूताविनिष्क्राताः श्रुत्वापरमदुःखिताः
तासांरुदितशब्देनमंत्रिभक्तजनस्यच १५ वभ्रवसुमहान्नादोमेघगंभीरानिस्वनः निरुद्धंगगनं सर्वव्यभ्रमेघैः समंततः १६
महीप्रचलिताचासीत्तस्यसमेनकर्मणा सराजापश्येत्स्वैवबाहुभ्यामरुतश्रुयत् १७ तानिमांसानिसंश्लिष्यतुलांपूरयतेश
नैः तथापिनसमस्तेनकपोतेनवभ्रवह १८ अस्तिभूतोयदाज्ञानिर्मासोरुधिरस्त्रवः तुलांततः समारूढः स्वमांसक्षयमु
त्सृजत् १९ ततः सेंद्रास्त्रयोलोकास्तनोर्द्वमुपस्थिताः भैरवश्चाकाशगैस्तत्रवादितोदेवदुर्मुभिः ३० अमृतेनावसिक्तश्चवृषदर्भो
नरेश्वरः दिव्यैश्चसुमुखैर्मलैरभिरुष्टः पुनः पुनः ३० देवगंधर्वसंघातैरसरोभिश्चसर्वतः नृत्तैश्चैवोपगीतश्चपितामहश्चप्र
भुः ३१ हेमप्रासादसंवाधंनशिकांचनतोरणंसर्वैर्दूर्पमणिसंतमविमानंसमविष्टितः ३२ सराजर्षिर्गतिः स्वर्गकर्मणातेनशाश्वतं
शरणागतेषुचैवंतंकुरु सर्वयुधिष्ठिर ३३ भक्तानोमनुरक्तानामाश्रितानांचरक्षिता दयावान्सर्वभूतेषुपारत्रसुखमेधते ३४
साधुवृत्तोहिपोराजासदृत्तमनुतिष्ठति किन्तुप्राप्तंभवेत्तेनस्वव्याजेनेहकर्मणा ३५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
१०४

३६ असांकष्यापांविधेयमाहपोयीति ३८ अध्यायः किं एतत्तथायस्यतात्पर्यस्य १ अनुष्ठानं आराधनं ४ एषां ब्राह्मणानां मध्ये ५ वासवेप
जमे ६ अभिचारैः शेषनादिभिः उपायैः कौलिकशास्त्रप्रसिद्धैः तेजसा संकल्पमात्रेण ७ अंतर्नाशकं रंदिशश्चैषां न अपाहताः सर्वत्राकुंठिता गतिरे

सराज्ञर्षिर्विशुद्धात्माधीरः सत्यपराक्रमः काशीनामीश्वरः ख्यातस्त्रिषु लोकेषु कर्मणा ३६ योपन्यः कारयेदेवं शरणागत रक्ष
णं सोपि गच्छेत्तत्तामेव गतिं भरतसत्तम ३७ इदं वृत्तं हि राजर्षे वृषदर्भस्य कीर्तयन् - पूतात्मा वै भवेत्लोके मृगपाद्यश्च नित्यशः ३८
इति दानधर्मेषु शेषेन कपोतीयं ३९ युधिष्ठिर उ० किं एतत् सर्वकृत्यानां गरीयः स्थापिता मह कुर्वन् किं कर्म न्यपतिरुभौ लोको समष्ट
ते १ भीष्म उ० एतद्द्रष्टुं कृत्यतममभिषिक्तस्य भारत ब्राह्मणानामनुष्ठान मन्तं सुखमिच्छता २ कर्त्तव्यं पार्थिवेन्द्रेण तथैव भारतर्ष
भ औत्रियात् ब्राह्मणान् वृक्षान् नित्यमेव अभिपूजयेत् ३ पौरजानपदांश्चापि ब्राह्मणं च बहुश्रुतान् सांत्वेन भोगदानेन नमस्का
रैस्तु पार्थिवे ४ एतत्कृत्यतमं रासो नित्यमेवोपलक्षयेत् यथात्मानं यथापुत्रां सौप्यैतान् प्रतिपालयेत् ५ ये चाप्येषां पूज्यतमा
स्तान् द्रुष्टुं प्रतिपूजयेत् तेषु शांतेषु तद्ग्राह्यं सर्वमेव विराजते ६ तेषु पूजास्तेन नमस्कार्यमानास्ते पितरो यथा तेषु वपात्रा लोकानां
मृतानामिव वासवे ७ अभिचारैरुपायैश्च दहेयुरपि तेजसा निःशेषं कुपिताः कुर्युरुग्राः सत्यपराक्रमाः ८ नान्तमेषां प्रपश्यामि
नदिशश्चाप्यपाहताः कुपिताः समुदीक्षन्ते दर्वेषान्ति शिरसा इव विभ्रमेषा साहसिका गुणास्तेषां मतीव हि कूपा इव जराद्यत्रा
विशुद्धा घोरिवापरे ९ प्रसह्य कारिणः केचित् कार्या समद्वयोपरे संति चैषां मतिशयस्यैवानेतत्पस्विनः १० ॥ ॥ ॥

पामित्यर्थः अग्निस्त्वा इव दहतः ८ एषां एभ्यः साहसिकार्यकारिणोपि विभ्रमैः किमुत विवेकिनः छन्नाः केचिज्जडभरतादयः अपरे वसिष्ठादयः ९ प्रसह्य
कारिणः दुर्वीरः प्रभृतयः मद्वोगौतमादयः पेपाद्वारोपि हिंसाभयात्पादयोरेवाक्षिचक्रुरित्यक्षपादत्वे गताः अतिशठा अगस्तादयः वातापितरपितुं भा

॥ १० ॥
॥ १०४ ॥

कृषिकुर्वतः उद्दालकगुर्वदयः गोरक्षंगुणेरेव उपमनुप्रभतयः भैक्षपदत्रेयादयः चौरः वाल्मीकिविश्वामित्रादयः अन्ताः कलहप्रियाः नार
दादयः नटनर्तकाः भरतादयः ११ सर्वकर्मसहाः समुद्रेशपरादावपिसमर्पाः १२ नानेति स्वरूपप्रच्छादनार्थलोकरक्षार्थलोकरक्षार्थवानिषिदे

कृषिगोरक्षमप्येकेभैक्षमन्येषनुष्ठिताः चौराश्चान्येनृताश्चान्येतथान्येनटनर्तकाः ११ सर्वकर्मसहाश्चान्येषार्थिवेषि
तरेषुच विविधाकार्युक्ताश्चब्राह्मणाभरतर्षभ १२ नानाकर्मसुरक्तानां बहुकर्मोपजीविनां धर्मज्ञानोसतांतेषांनित्यमेवा
नुकीर्तयेत् १३ पितृणां देवतानां च मनुष्ये रगरक्षसां पुण्येते महाभागा ब्राह्मणा वैजनाधिप १४ नैते देवैर्न पितृभिर्न गंधर्वै
र्न रक्षसैः नासुरैर्नपि --- पिशाचैश्च शका जेतुं द्विजातयः १५ अद्वैतं देवतं कुर्युर्देवतं चाप्यदेवतं यमिष्ठेषुः सराजास्याघोनेष्टः
स पराभवेत् १६ परिवारं च ये कुर्युर्ब्राह्मणानामचेतसः संसं व्रीमि ते राजन विनश्ये पुन संशयः १७ निंदा प्रशंसा कुशला कीर्तकी
र्तिपरापराः परिकुप्यंति ते राजन सततं द्विषतां द्विजाः १८ ब्राह्मणाय प्रशंसंति पुरुषः स प्रवर्द्धते ब्राह्मणैर्यः पराकृष्टः पराभूया
त् रक्षणादिसः १९ शकापवनकां वो जास्तास्ताः क्षत्रियजातयः दृषत्वं परिगता ब्राह्मणानामदर्शनात् द्रविडाश्च कलिंगाश्च
पुलिंदाश्च पुशीनराः कोलिसर्पा महिषकास्तास्ताः क्षत्रियजातयः २० दृषत्वं परिगता ब्राह्मणानामदर्शनात् श्रेयान्तरा
जयस्तेभ्योनजयोजयतां वर २१ यस्तु सर्वमिदं हन्यात् ब्राह्मणां च न तत्समं ब्रह्मवध्यामहान् दोष इत्याहुः परमर्षयः परिवारोद्धिता
नानां न श्रोतव्यः कथंचन आसीता धीमुखस्तस्मी समुत्थाप ब्रजे च वा २३ न स जातो जनिष्यद्वा पृथिव्यामिह कश्चन यो ब्राह्मणविरोधे
नापि कर्मणा वर्तमानाः वस्तुतस्तु धर्मजातेषां न एन च नित्यमेवानुकीर्तयेत् २३ एते पूज्या इति शेषः पतो महाभागाः २५ परापराः हेतवः २७ अदर्शनात्
अनग्रहात् २४ ब्राह्मणप्रशंसा प्रकाशः ३२

न सखं जीवि नु महेतु दुर्गो मुहिना वा युदुः सशं
पाणिना शशी दुर्गो मुहिना वा युदुः सशं
इति दानधर्म ब्राह्मणप्रशंसा ३२

२०
१०५

ब्राह्मणानि पाषाण्यत्र येणानपात्रं ब्राह्मणानामुच्यते सोमो राजा येषां ते सोमपराजानः १ किमिच्छसीति प्रश्नपूर्वकं पत्रदिष्टं दीयते तत्किमिच्छकं २८ ते पिदाता रोपितं तद्देवं

भीष्म उवाच ब्राह्मणानेव सततं भृशं संपरिपूजयेत् एते हि सोमराजान इच्छन्ः सुखदुःखयोः १ एते भोगैर्लंकारैर्नैवैव किमिच्छकैः सदा पूज्या नम
स्कारैश्चाप्युपितवन्त्रैः २ ततो गृह्यमाणं तिहि भूतानां निववासवान् जायतां ब्रह्मवर्चस्वो गृहे वै ब्राह्मणः श्रुचिः ३ महारथश्च राजन्यपृष्ठयः शत्रु
तापनः ब्राह्मणं जाति समन्तं धर्मं संशितव्रतं ४ वासपेत गृहे राजन् तस्मात्परमस्ति वै ब्राह्मणो भो हविर्दत्तं प्रतिगृह्णति देवताः ५ पितरः सर्वभू
तानां तैर्भ्यो विद्यते परं आदित्यश्चंद्रमा वायुण्यो भूवं रश्मिः ६ सर्वे ब्राह्मणमाविश सदान्तमुपभुंजते न तस्मांश्चति पितरो यस्य विमानं
जते ७ देवाश्चाप्यसनांश्चति पापस्य ब्राह्मणादिषु ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रीयंते पितरः सदा ८ तथैव देवता राजन्नात्र कार्यविचारणा त
थैव ते पि प्रीयंते येषां भवति तद्विः ९ न च प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति च परंगतिं येन येनैव हविषा ब्राह्मणां स्तर्पयेन्नरः १० तेन ते नैव प्रीयं
ते पितरो देवतास्तथा ब्राह्मणा देवतान् तूतं प्रभवति यतः प्रजाः ११ यतश्चायं प्रभवति प्रेत्य यत्र च गच्छति वैदैवमार्गं स्वर्गस्य तथैव नरकस्य च
१२ आगतानां गते चोभे ब्राह्मणो द्विपदां वारः ब्राह्मणो भरतश्चेष्टस्वधर्मं चैव वेदयः १३ ये चैनमनुवर्तते तेन पांति पराभवं न ते प्रेत्य
विनश्यंति गच्छंति न पराभवं १४ यद्ब्राह्मणमुखात्प्राप्तं प्रतिगृह्णति वैवचः भूतात्मानो महात्मानो तेन पांति पराभवं १५ क्षत्रियाणां
प्रतयतां ते जसा च वलेन च ब्राह्मणो धेवशामंति ते जांसि च वलानि च १६ भगवस्ता लज्जं वांश्च नीपानां गिरसो जयन् भरद्वाजो वैत
हव्या नैलाश्च भरतर्षभ १७ चित्रायुधाश्च यजपन्ते ते कृत्स्नास्ति न ध्वजाः प्रक्षिप्याय च कुंभार्थं पारगा मि न मारभेत् १८ ॥ ॥

इयं १० तत्पश्चादिकं भूतमुत्पन्नं आग्नेौ प्रास्ताहुतिः समगादित्यमुपतिष्ठते आदित्या जायते दृष्टिर्दृष्टरन्ततः प्रजा इति सृजेतः १४ भूतात्मानं भूतं प्राप्नुवशीकृते आ

सांवित्री सो १८

राम ०
१०५

यत्किंचित्पृथगीतागतव्यवहितस्पूलसूक्ष्मब्राह्मणोद्गादीकाशाख्यब्रह्मविदिकाष्टानिबध्वा ननिर्मयनादभिव्यजातरइत्यर्थः ११ रजःधानेतरायभूतोविशेषः भू
तैश्चर्यबुद्धिरज्ञानंसाधिसौकः १३ अपोब्राह्मणं सर्वभूतपेशेदिस्माद्विरिति विपरिणामेनुबंगः १४ कृष्टः क्रोशतिकर्तारिकः १५ सीतानेष्टुलंगलपक्षोत्तगतः

यत्किंचित्कण्यतेलोकेऽप्युपतेपद्यतेपिवा सर्वतद्ब्राह्मणोषेवगूढोग्निरिवदारुषु १६ अत्राप्युदाहंतीमत्तितित्वा संपुणतनं संवादेवासुदेवस्य
ध्यासुभरतर्षभ १० वासुदेवउ० मातरं सर्वभूतानां पृथ्व्यां संशयं शुभे केतस्वित्कर्माणापापं व्यपोहति नरोगही ११ पृथिव्युवाच ब्राह्मणा
नेवसेवेतपवित्रं ह्येतदुत्तमं ब्राह्मणान्सेवमानस्य रजः सर्वं प्राशयति १२ अतोभूतिरतः कीर्तिरितोबुद्धिः प्रजापते महारथश्च राजन्पृथ्व्यः श
त्रुतापनः १३ इतिमो नारदः प्राह सततं सर्वभूतये ब्राह्मणं जाति संपन्नं धर्मं संशंसितं शुचिं १४ अपोषांपोषांचपोभ्यश्चैवपरे ब्राह्मणा
यंप्रशंसंति समनुष्यः प्रवर्धते १५ अपयो ब्राह्मणान् क्रुष्टः पराभवति सोचिरात् ययामहारीवेक्षितोसीतानेष्टुर्विनश्यति १६ तथा
दुश्चरितं सर्वपराभावापकल्पते पश्य चंद्रकृतं लक्ष्य समुद्रो लवणोदकः १७ तथा भगसहस्रेणामहेन्द्रः परिचिद्रितः तेषामेवप्रभावेन
सहस्रनयनो ह्यसौ १८ शतक्रतुः समभवत्पणमाधवयादृशं इत्यनकीर्तिचभूतिंचलोकांश्चमधुसूदन ब्राह्मणानुमतेतिष्ठेत्पुरुषः शुचि
रात्मवान् १६ भीष्मउ० इत्येतद्वचनं श्रुत्वा मेदिन्यामधुसूदनः साधुसाध्विति कौरव्यमेदिनीं प्रत्यपूजयत् ३० एतां श्रुत्वा पमोपार्प्यप्रयतो
ब्राह्मणार्थमान् सततं पूजयेथास्वततः श्रेयोभिपत्स्यसे ३१ इत्यनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पृथिवीवासुदेवसंवादः ३३ ॥ ॥

पांसुपिंडः लोष्टोलेष्टाणिकोशकारः अंतस्यादितिमंशवपठं तश्चरितं ब्राह्मणाद्रोहः १८ विधेयमाह ब्राह्मणोत्तरेन ३१ अध्यायः ३३ ॥ ॥ ॥

दा०
१०६

जन्मनैव संस्कारप्रभावेऽपि ब्राह्मणो नमस्य एव प्रश्रितं प्रसृतं पक्वमन्तं तस्याग्नेर्भोक्तुमर्हः प्रसृताग्रभुक् सर्वैर्अर्थैः धर्मादयो ये भक्ते सुमनसां देवानां सुख
मिव भूतास्तुमनोमुखाः १ नोस्माकं द्विषतः शत्रून् तैरपूजिताः ब्राह्मणाः दारुणयुक्ताभिः तव शत्रवे तत्पुंसि त्वादिभिर्गीर्भिः अभिधायंतु अभिहन्तु

भीष्म उवाच जन्मनैव महाभागो ब्राह्मणो नाम जायेते नमस्यः सर्वभूतानामतिथिः प्रसृताग्रभुक् १ सर्वापीः सुदृढस्नातब्राह्मणाः
सुमनोमुखाः गीर्भिर्मगलयुक्ताभिरनुधायंति पूजिताः २ सर्वान्नो द्विषतां तात ब्राह्मणा जातमनवः गीभिर्द्वारुणयुक्ताभिरभिधाय
रपूजिताः ३ अत्र गाथाः पुराणीतः कीर्तयंति पुराविदः सृष्ट्यादिजातीन् धाताहियथापूर्वसमादधत् न चान्यदिह कर्तव्यं किंचि
दूर्ध्वं यथाविधि गुप्तो गोपायते ब्रह्मश्रेयो वस्तेन शोभनं ४ स्वयमेव कुर्वतां कर्म श्रीर्वै ब्राह्मी भविष्यति प्रमाणां सर्वभूतानां प्र
ग्रहाश्च भविष्यन् ५ न शौट्रं कर्म कर्तव्यं ब्राह्मणेन विपश्चिता शौट्रं हि कर्तुं कर्म धर्मः समुपहृयते ६ श्रीश्च बुद्धिश्च तेज
श्च विभूतिश्च प्रतापिनी स्वाध्याये चैव महात्म्यं विपुलं प्रतिपत्स्यते ७ हुत्वा चाहवनीयस्य महाभागे प्रतिष्ठिता अग्रभोज्याः प्रसृ
तीनां श्रिया ब्राह्मणानुकल्पिताः ८ अद्या परया युक्ता ह्यनभिद्रोहलक्ष्म्या दमसाध्यायतिरताः सर्वान् कामानवाप्स्यन् ९ पञ्चैव मा
नुषे लोके यच्च देवेषु किंचन सर्वतु तपसा साध्यं शानेन निममेन च ११ इत्येवं ब्रह्मगीतास्ते समाख्याता मया नन्द विप्राणां मनुकं पार्थ तेन

श्रीकृष्णोवाच १२

रिति सप्तमः पाठः ३ समादधत् समाधिं नियमं कृतवान् ४ ब्रह्म ब्राह्मणः वः शोभनेन यस्तेनैव ५ स्वकर्म ब्राह्मण गोपने प्रग्रहादमनश्च मां ज्ञानं स्व ६
शौट्रं कर्म सेवा कर्तव्यं कारयितव्यं कुर्वतः कारयतः ७ श्रीश्च त्वादः श्रियमित्यर्थः ८ अहवनीयस्य देवतागणा प्रसृतो नाश शुभोऽप्यग्रे भोज्यं मेवांते ब्राह्मण

श्रिया विषयाऽनुकल्पिताः १२

राम०
१०६

मृपशतिवडत्वादिदोषवेतोपिप्रज्ञाएवेत्यर्थः १७ अमर्षणात्ब्राह्मकोपासहनात् १३ तेभ्योरक्ष्यंस्वकुलमितिशेषः १३ अध्यायः अत्रापीत्यध्यायस्यतात्पर्यमसुराणा

भूमस्तेषांवलंमनेययासस्तयस्विनः दुरासदश्चवडाश्चरभसाःक्षिप्रकारिणाः १३ संत्पेषांसिंहसत्वाश्चवाघ्रसत्वास्तपापं
 वराहमृगसत्वाश्चजलसत्वास्तपापरे १४ सर्पस्पर्शसमाःकेचित्तपान्नेमकरसृष्टाः विभाष्यधातिनःकेचित्तपाचक्षु
 हरीणोपरे १५ संतिचाशीविषसमाःसंतिमंदास्तपापरे विविधानीहृत्तानिब्राह्मणानांमुधिसि १६ मेकलाद्राविजालाटाः
 पौद्राःकोन्वशिरस्तपा शौडिकाःवरदाःद्वीश्वोरःशवरवर्षाः १७ किरतापवनाश्चैवतास्ताःक्षत्रियजातयः हृषलत्व
 मनुप्राप्ताब्राह्मणानाममर्षणात् १८ ब्राह्मणानांपरिभवादसुराःसलिलेशयाः ब्राह्मणानांप्रसादाच्चदेवाःस्वर्गनिवासि
 नः १९ अशकंपृथग्धुमाकाशमचालोहिमवान्गिरिः अधारीमेतुनागंगादुर्जयाब्राह्मणभुवि २० नब्राह्मणविरोधेनश
 क्पाशास्तुवसंधरा ब्राह्मणाहिमहात्मानो देवानामपिदेवताः २१ तान्मूजयस्वमततंदानेनपरिचर्यया यदीच्छसिमहीं
 भोक्तुमिमांसागारमेखलां २२ प्रतिग्रहेणतेजोहिविप्राणांशाम्यतेनद्य प्रतिग्रहंयेनेष्टेयुस्तेभ्योरक्ष्यंत्वयान्यप २३ इतिदानध
 र्मेब्राह्मणप्रशंसायांब्राह्मगीता २४ भीष्मउ० अत्राप्युदाहंतीममितिहासंपुरातनं शक्रसेवसंवादंतन्निबोधमुधिसि २
 १ शक्रोद्यज्ञातरूपेणजटीभूत्वारजोरुगाः विरूपंरथमास्यायमभ्रंयप्रधशंवां १ शक्रउ० केनशंवरहृत्तेनसज्जात्यानधि
 मपिश्रीर्ब्राह्मणप्रसादलभेवेति ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ तिष्ठसि अष्टंत्वांकेनमन्यतेतदैवब्रूहितत्वतः ३ शंवरउ० नासूयामियदाविप्रान्

ब्राह्मणविरोधेनविप्रान्समनामियया
 सुखे ४

२१०
१०७

मांसपिण्डधुः प्रपन्नतुल्याविद्यासमासिं वंति क्षौद्रं मधुपटलं मक्षिकामध्विवेत्ता योजं ७ समाधिं ब्राह्मणोऽनुनिष्टं ८ वागग्ने जिह्वाग्ने मिष्टं विद्यामते येनं पेषां ब्राह्मण
नोऽसामानुक्ता सुधानां १३ ब्राह्मवेदार्थः दुर्धसतीः पुरुकुलवासकेशात् अपि अपि वासति वैराग्ये कश्चिः स्यात् नैष्ठिक ब्रह्मचर्यात् पारिव्राज्यमेव कुर्यादित्यर्थः १४

अत्रावचनावजानामिनापराध्यामिकहिं विह्वित् अभ्यर्च्यन्तु पृष्ठाभिपादौ गन्तुमिधीमतां ५ ते विप्रश्वाः प्रभाषंते संपृच्छन्ने च मांसदा
प्रमत्तेष्वप्रमत्तोऽस्मि सदा सुप्रेषु जागमि ६ ते मां शास्त्रापयेषु क्तं ब्रह्मण्यमनुसूयकं समासिंचति शास्त्रारः क्षौद्रं मध्विवमक्षिकाः ७ यच्च
भाषंति संतुष्टास्तच्च गन्तुमिधेयया समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममचिंतये ८ सोऽहं वागग्ने मिष्टानोऽसामानुक्ता सुधानां स्वजात्यानविति
ष्टमि तक्षत्राणीव चंद्रमाः ९ एतत्पुष्पिव्याममजमेतच्चक्षुरनुत्तमं यद्वाह्मणमुखात् शास्त्रमिह श्रुत्वा प्रवर्तते १० एतत्कारणमाज्ञाय दृष्ट्वा
देवा सुं पुरा पुं धपिता मे दृष्ट्वात्मा विस्मितः समपद्यत ११ दृष्ट्वा च ब्राह्मणानां तु महिमानं महात्मनां पर्यपृच्छत्कथमिमां सिद्धा इति निश्चकरं १२
सोम उ० ब्राह्मणस्तपसा चैव सिध्यंते वाग्वलांसदा भुजवीर्याश्च राजानो वागस्त्राश्च विजातयः १३ प्राग्वंचाप्यधीषीत ब्राह्मी दुर्धसतीर्ध्वसन
निर्मन्तुरपि निर्वीरोऽपतिः स्यात्समदर्शनः १४ अपि च ज्ञानसंपन्नः सर्वान्वेदानपितुर्गृहे स्थापमानश्वाधीयाद्रूपं इत्येव तं विदुः १५ भूमिरेतौ
निगिरतिसर्पे विलशयानिव एजानं चाप्येयो दारं ब्राह्मणां चाप्रवासितं १६ अभिमानः श्रियं हंति पुरुषस्यात्यमेधमः गर्भेण दुष्यते कन्या
गृहवासेन च विजः १७ इत्येतन्नेपिता श्रुत्वा सोमादनुत्तदर्शनात् ब्राह्मणान् पूजयामास तपैवाहं महाव्रतान् १८ भीष्म उ० श्रुत्वेतद्वचनं
शक्रोदानवेन्द्रमुखात् च्युतं विजानं पूजयामास न हं द्वैतमवायच १९ इति दानधर्मब्राह्मणप्रशंसा यामिन्द्रशंखसंवादः ३५ ॥
पितुर्गृहे वेदाध्ययनं धर्मेति अपि चेत् १५ अप्रवासितं मोवासेयाने वेदार्थग्रामांतरे वा समकुर्वीता १६ अध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सम०
१०७

दा०
१०८

निरर्थकाश्रुतिविरोधित्वेन मोक्षानुपयोगिनी ११ हेतुवादान्ब्रुवन् युक्तांजयत्कारणगोष्ठीः कुर्वन्तपि अहेतुवादिकः शास्त्रोक्तं हेतुवादविरोधात् १३ बोधव्यः अस्युप
वेनेति शेषः तत्र हेतुमाहम्भानेहितं विदुः शिष्टा इति शेषः एतदेवोपपादयति यथेति १५ लोकपात्राशिष्टाचारदिव्यवहारः धर्मः श्रुतिस्मृत्युक्तः आत्महितानि श
मदमादीति १६ देवानाम्पात्रां यजेत आषीणां वेदाविमेत विद्वानां प्रजोत्पादनेन विप्राणां दानमानेन विप्राणां दानमानेन अतिथीनां वैश्वदेवांते आग
तानां सम्पत्तिर्येन च उन्मुच्य अपाकृत्य कर्माणि कुर्वन्ति तत्रेणान्वयः १७ पर्यायेण यथाक्रमेण सुशिक्षिते न कर्मणापले कर्माणि यज्ञादीति १८

भवेत्पंडितमानीयो ब्राह्मणो वेदनिंदकः आन्वीक्षिकीं तर्कविधामनुज्ज्ञो निरर्थिकां ११ हेतुवादान्ब्रुवन् सत्सु विनेता हेतुवादिकः
आक्रोष्टा चातिवक्ता च ब्राह्मणानां सदैव हि १३ सर्वाभिशांकी मूढश्च बालः कुरुकवागपि बोधव्यस्तद्वशात् तत्र श्वानं हितं विदुः १४ यथा
ज्वाभवितुं चैव हेतुं चैवावसृज्यते एवं सभाषणार्थं यस्मिन् सर्वशास्त्रवधाय च १५ लोकपात्राचद्रष्टव्या धर्मश्चात्महितानि च एवं नरो व
र्तमानः शाश्वतीं वर्द्धते समाः १६ आणुमुन्मुच्य देवानाम्पात्रां च तथैव च विद्वानां यविप्राणां मतिथीनां च पंचमे १७ पर्याये
ण विष्णुदेन सुविनीतेन कर्मणा एवं गृहस्थः कर्माणि कुर्वन् धर्मान् नहीयते १८ इति दानधर्मपात्रपरीक्षा ३६ युधिष्ठिर
उवाच स्त्रीणां स्वभावमिष्टमिष्टानुभूतसत्तम स्त्रियो हि मूलं दोषाणां लघुचित्ता हिताः स्मृताः १ भीष्म उवाच अत्राप्युदा
हरंती ममिति हासपुणतनं नारदस्य च संवादं पुंश्चत्वापंच चूडया २ लोकाननुचरन् सर्वान् देवर्षिन्त्रीरदः पुरं ददर्श सारसं ब्राह्मीपच
चूडमनिंदितो ३

पात्रपरीक्षाप्रकाशः स्त्रीणामिति पूर्वमेव वाहनपर्वीणवेद्यं वस्तु कृतं ददनं धर्मवलादेव भवतीति यज्ञेर्द्धर्मवक्तव्यसच कामकागविहितदारपरिग्रहाधीन
इत्यष्टावक्रदिकं संवादे प्रदर्शितं तवापि अविगात्ता धनगाया युद्धं सचतुष्टयं तस्याग्निहोत्रं स्वर्गं यनरकायेतारस्य चेति स्मृतेर्यज्ञांगभूता आत्मशुद्धि
र्त्तविकुशुद्धिश्च तौ परब्राह्मणमाहात्म्याभां उक्ता अथ स्त्रीषु द्विद्रव्यसु द्विष्टमहता प्रबुधेन प्रसूयते तत्र तावदर्शयति स्त्रीणामित्यादिना लघुचित्ताः
वायुवज्रलचित्ताः १ ब्राह्मी ब्राह्मसलोकस्था ३

राम०
१०८

४ विषयेवक्तुं योग्यत्वे ६ कृतमतिः वक्ष्यामीति कृतनिश्चयाभवत् १६

तां दृष्ट्वा चारुसर्वाङ्गीपप्रच्छास्य संनुतिः संशयो दृढिकश्चिन्ने ब्रूहि तन्ने सुमधमे ४ भीष्म उ० एवमुक्त्वा यसा विप्रं प्रत्युवाचा यना
रदं विषये सति वक्ष्यामि समर्थमन्यसे च मां ५ नारद उ० नत्वा मविषये भेदे नियोक्ष्यामि कथंचन स्त्रीणां स्वभावमिच्छामि त्वत्तः श्रोतुं व
एतन्ने ६ भीष्म उ० एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य देवेषु सौम्ये प्रत्युवाच न शक्ष्यामि स्त्रीसतीति दिदितुं स्त्रियः ७ विदिता स्ते स्त्रियोपाश्रुपाद्य
शाश्वतः स्वभावतः न मा महीति देवेषु नियोक्तुं कार्य ईदृशं ८ तामुवाच स देवर्षिः सत्संवद सुमधमे मया वादे भवेदोषः सत्ये दोषो न विद्यते
९ इत्युक्त्वा सा कृतमतिरभवत् चारुहासिनी स्त्रीदोषान् दृष्ट्वा तान् सत्यान् भाषितुं संप्रचक्रमे १० पंचचूजे वाचुकुलीनारूपवत्पञ्चनाय
वत्पञ्चयोषितः मर्यादा सुनतिष्ठति सदोषः स्त्रीषु नारदः ११ न स्त्रीभ्यः किंचिदप्येपापी यस्मिन् सति वै स्त्रियो हि मूलं दोषाणां
तथा त्वमपि वेत्सह १२ समाज्ञातान् द्विमतः प्रतिरूपान् वशे स्थितान् पतीन्तरमासाधनालं नार्थः प्रतीक्षितुं १३ असधर्म
स्त्वयं स्त्रीणां मत्स्यं कं भवति प्रभो पापी य सो न एन्यथैलङ्गां तत्का भजामहे १४ स्त्रियं हि यः प्रार्थयते सन्ति कर्षच गच्छति
इषच्च कुरुते सेवां तमे वेष्टति योषितः १५ अनर्थित्वा तमनुष्णाणां भयात्परिजनस्य च मर्यादाया ममर्यादाः स्त्रियसिद्धिंति न
र्त्तु १६ नासां कश्चिदगमो स्तिनासां वयसि निश्चयः विरूपं रूपवतं वायुमानि ते वभुंजते १७ न भयान्तापनुक्रोशान्नार्थ
हेतोः कथंचन न ज्ञाति कुलसंवेधात् स्त्रियसिद्धिंति भर्तृषु १८ यौवने वर्तमानानां मया भरणवाससां नारीणां स्वेरह
तीनां स्पृहयंति कुलस्त्रियः १९ ॥

दा०
१०६

११ गतिः प्राप्तिः अन्योऽन्यकृत्रिमास्त्रिगधारिणोऽधत्वाप्येवमुक्तं प्रवर्तते एतच्चलोकप्रसिद्धं भर्तृपुत्रस्य पुत्रिणः न हिति चंतिवैषे इति शेषः १३ त्वं वलस्वभावा सला
हृकाणां हृदयानि निति श्रुतेर्यथा कविशेषः प्रत्यहं नर्वनवं मां समिच्छति ह्यसुनं रमेत एवं स्त्रियः पुरुषमित्यर्थः १४ काष्ठानां काष्ठैः १८ अंतकादिवस्त्वयोना

याश्च शश्वदुहमतारक्ष्यं ते दयितैः स्त्रियः अपिताः संप्रसज्यते कुक्कुं धजडवामनैः १० पंगुष्वयचदेवेषै चान्ये कुत्सितान्गः स्त्री
रामगम्यो लोके स्मिन्नास्तिकश्चिन्महामुने ११ यदि पुंसां गतिर्विस्तृतकं चिन्तोपपद्यते अप्यन्योन्यं प्रवर्तते न हिति चंति भर्तृषु
१२ अलाभात्पुरुषाणां हि भयात्परिजनस्पच वधवंधनमाद्यापि स्वयंगुप्ता भवंति ताः १३ चलस्वभावा दुस्संवा दुर्ग्रहा भवतस्तथा
प्राज्ञस्य पुरुषस्य हयपावाचस्तथा स्त्रियः १४ नास्ति सत्पति काष्ठानां नापगानां महोदधिः नांतकः सर्वभूतानां न पुंसां वामलोचनाः
१५ इदमन्यच्च देवेषु हस्यं सर्वयोषितां दृष्ट्वैव पुरुषं दृष्ट्वेयं निःप्रल्लिघते स्त्रियः १६ कामानामपि दांतारं कर्तारं मनसां मिषं रक्षिता
रं न मृष्यंति स्वभार्तारं मलं स्त्रियः १७ न कामभोगान्विपुलान्नालं कारणं संश्रयान् तथैव बहुमन्यंते यथा रत्नमनुग्रहं १८ अंत
कः पवनो मत्स्यः पातालवटुवाधुखं क्षुरधारविषं सर्पे विहिरिमेकतः स्त्रियः १९ यतश्च भूतानि महंति पंचयतश्च लोका विहिता विधात्रा यतः
पुमांसः प्रमदाश्च निर्मितास्तदेव दोषाः प्रमदा सुनाद ३ इति दानवैर्मपंच चूडानारदसंवादः ३७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शका इत्यर्थः १९ यत इति वह्नीस्पवत्स्वाभाविका एते स्त्रीणां दोषा इत्यर्थः यथोक्तं नीतिः अन्तं साहसं यामुखं न्वमतिः लोमिता अशौचं निर्दयत्वं च स्त्रीणां दोषाः स्व
भावजा इति कामश्चाष्टगुणः स्मृत इति च ३० अध्यायः ३७ ॥

राम०
१०६

इमेवै एवंस्वभावदुष्टात्रपिस्त्रियः परेभ्योदुःसंरक्ष्या इत्याख्यापिकातात्पर्यं ६ स्त्रीणामिति स्त्रीबुद्धिमत्तुस्यैवदृष्टस्यादिभिर्वचनाशस्त्रप्रवर्तितमित्य

युधिष्ठिर उ० इमेवैमानवालोकेस्त्रीषुसज्जंतभीक्षाशः मोहेनपरमाविष्टादेवसृष्टेनपार्थिव १ स्त्रियश्चपुरुषेभ्येवप्रत्यक्षंलोकसा
क्षिकं अत्रमेसंशयस्तीव्रोद्दिष्टसंपरिवर्तते २ कथमासांनराःसंगंकुर्वन्तेकुरुनंदनः स्त्रियोवाकेषुदुप्यंतेविदुप्यंतेचताःपुनः ३ इ
तिताःपुरुषव्याघ्रकथंशक्यास्तुरक्षितुं प्रमदाःपुरुषेणोहतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ४ एतादृशमाराणास्तुवंचयन्तीहमानवान् नचासांमु
च्यतेकश्चित्पुरुषोहस्तयागतः ५ गावोनवतृणानीवगृह्णतेतानवंनवं शंवास्वचनायायायायायानमुचेरपि ६ वलैःकुंभीनसैश्चै
वसर्वास्त्रापोषितोविदुः हसंतंप्रहसंतेतारुदंतंप्ररुदंतिच ७ अप्रियंप्रियवाक्येष्वगृह्णतेकालयोगतः उशनावेदयद्यास्त्रयश्च
वेदहसतिः ८ स्त्रीबुद्धानविशिष्येतेतास्तुरक्ष्याःकथंनरैःअनृतंसत्यमित्याहुःसत्यंचापितयानृतं ९ इतिपास्ताःकथंवी
रसंरक्ष्याःपुरुषैरिह स्त्रीणांबुधर्पतिर्कवीर्दृष्ट्यास्त्राणिशत्रुहन् १० बृहसतिप्रभृतिभिर्मनैःसन्दिःकृतानिवै संपूज्यमानाः
पुरुषैर्विकुर्वन्तिमनोनुषु ११ अपास्ताश्चतपाणजन्विकुर्वन्तिमनःस्त्रियः इमाःप्रजामहाबाहोधार्मिकाश्चिनःश्रुतं १२ सत्कृता
सत्कृताश्चापिविकुर्वन्तिमनःसदा कलाःशक्तेरक्षितुंस्यादितिमेसंशयोमहान् १३ तथाब्रूहिमहाभागकुरूणांवंशवर्द्धन यदिश
क्याकुरुप्रेष्टरक्षातासांकदाचन कर्तुवाकृतपूर्वावातन्मेव्याख्यातुमर्हसि १४ दानधर्मविपुलापारव्याने ३८ ॥ ॥

त्युक्तिः १० एताःप्रजेताधिकृतावातुल्यवद्विकारंजनयंतीत्यर्थः ११ एतदेवाहमाश्रितारमाःस्त्रीरूपाःधार्मिक्यश्रुतिमात्रंसावित्र्यादिषुदृष्टंअनुभवस्तुनतयेत्याह
सत्कृतेति १४ प्रश्नाध्यायः ३८ ॥

२०
११०

एवमेवेत्यध्यायस्य तात्पर्यनारूपेणो विदेभ्यो योगवलेनैवं स्वभावचपलाः स्त्रियः संक्षिप्तं शक्यानां न्यपेति १६ ॥ ॥

भीष्म उ० एवमेव महावाहो नात्र निष्पासि किंचन यथा ब्रवीषि कौत्स नारी प्रतिजनाधिप १ अत्रोवर्त्तयिष्यामि इति हासं पुरातनं
यथारक्षाकृता पूर्वविपुलेन महात्मना २ प्रमदाश्च यथा सृष्टा ब्रह्मणा भारतर्षभ यदर्पितं च ते तात प्रवक्ष्यामि नराधिप ३ न हि स्त्रीभ्यः
परं पुत्रपापीयः किंचिदस्ति वै अग्निर्हि प्रमदादी प्रोमायाश्च मम जाविभो ४ क्रूरधारविषं सर्पे विहिरिसे कतः स्त्रियः मजा इ
मामहावाहो धर्मिक इति नः श्रुते ५ स्वयंगच्छति देवत्वं ततो देवानि या न्ययं अथाभ्यगच्छन् देवास्ते पितामहमरिंदमः ६ नि
वेद्यमानं संचापितस्तीमासन्नधोमुखाः तेषां तर्गतं शास्त्रादेवानो स पितामहः ७ मानवानां प्रमोहार्थं कृत्वा नायैस्सिज्यन्तुः
पूर्वसंज्ञैर्कौन्तेय साधो नार्प्यंश्वाभवत् ८ असाध्यस्तु समुत्पन्नाः कृत्वा सर्गात् प्रजायते ताभ्यः कामान् यथा कामं प्रादक्षि
पितामहः ९ ताः कामलुब्धाः प्रमदाः प्रवाधं ते न न सदा क्रोधं कामस्य देवेशः सहायं चासिज्यन्तुः १० असंजुतं प्रजाः स
र्वैः कामक्रोधवशं गताः न च स्त्रीणां क्रिया काचिदिति धर्म्मो व्यवस्थितः ११ निरिन्द्रियाश्च संत्राश्च स्त्रियो न्यतमिति श्रुतिः
शय्यासनमलंकारमन्त्रपानमनार्पितां १२ दुर्बलां वरति चैव रदौ स्त्रीभ्यः प्रजापतिः न तां संरक्षणं शक्यं कर्तुं पुंसाकपंचन
१३ अपि विश्वकृता तात कुतस्तु पुरुषैरिह वाचा वा वधवंधैर्वा क्लेशैर्वा विविधैस्तथा १४ न शक्यं रक्षितुं नार्प्यं स्नाहि नित्य
मसंपत्ताः इदं च पुरुषाघ्रातपुरस्ताद्वक्तव्यं १५ यथारक्षाकृता पूर्वविपुलेन गुरुस्त्रियः अविशसीन् महाभागो देवशर्मेति
विश्रुतः १६ ॥

राम०
११०

तस्य भार्या चिन्त्री महेपासदृशी भुवि तस्या रूपेण सभक्तो देवगंधर्वदानवाः १७ विशेषेण तु जैत्रं दृष्ट्वा त्रहापाकशासनः नारीणां चरितज्ञश्च देव
 शर्मा महासुतिः १८ यथाशक्ति यथासाहं भार्यातामभ्यरक्षत पुंदां च जानीते परस्त्रीकामचारिणं तस्मादलेन भार्यापारक्षणां सचकार ह
 १९ सकदा विद्युत्पिस्तातय संकर्तुमना सदा भार्यासंलक्षणां कार्यकथं स्यादित्यचित्तयत् २० रक्षाविधानं मनसा तमचित्तमहातपाः
 अहमदयितं शिष्यं विपुलं प्राह भार्गवं २१ देवशर्मा वाच यज्ञको गतिष्वातिरुचिं चेमां सुरेश्वरः यतः प्रार्थयते नित्यं तारक्ष स्वयंपावले
 २२ अप्रमत्तेन ते भाव्यं सदा प्रतिपुंदां सहिस्पाणि कुरुते विविधानि भूगूतम २३ भीष्म उ० इत्युक्ते विपुलस्तेन तपस्वी नित्यं तं द्रियः स
 देवो ग्रतपा राजन्नगमर्कसदृशद्युतिः २४ धर्मज्ञः सत्यवादी च तपेति प्रत्यभाषत पुनश्चेदं महा राजयप्रश्नमस्मिन्तं गुरुं २५ विपुल उ०
 कानिरूपाणि शक्रस्य भवंत्यागच्छतो मुने वपुसे जश्च कीदृजैव तमे व्याख्यातुमर्हसि २६ भीष्म उ० ततस्स भगवांस्तस्मै विपुलाय म
 हात्मने आचक्षेय यातवं प्रापां शक्रस्य भारत २७ देवशर्मा वाच बहुनायः स विप्रैर्षभ गवात्मा कशासनः तांस्तान् वि कुरुते भावा
 च्च हनयमुहुर्मुहुः २८ किरीटी वज्रध्वज्जी सुकुटी वद्धकुंडलः भवत्ययमुहूर्तेन चंडालममदर्शनः २९ शिखी जटी चीरवासाः पुन
 र्भवति पुत्रक दृह्यरीश्व पुनश्चीरवासाः पुनः कृशः ३० गौरं श्यामं च कृष्णं च वर्णं वि कुरुते पुनः विरूपो रूपवोश्चैव पुनश्च दृष्टस्तथैव
 च ३१ प्रतिलोमानुलोमश्च भवत्यशतक्रतुः शुकवायसरूपी च हंसको किल रूपवान् ३२ सिंहव्याघ्रगजानां च रूपं धारयते पुनः
 देवं दैतमथोरासं वमुदीरयते पितृ ३३ अक्षशवायुभुग्नागः शकुनिर्विकृतसुपा चतुष्पादहूरूपश्च पुनर्भवति वालिशः ३४ मक्षि

दा०
१११

कामशकादीनां वपुर्हीरपतेपिच नशक्यमस्य ग्रहाणं कर्तुं विपुलकेनचित् ३५ अपि विश्वकृता तातयेन सृष्टमिदं जगत् पुनरंतर्हितः श
क्रोदशपतेस्तानचक्षुषा ३६ वायुभूतश्च सपुनरेव शब्दो भवत्युत एवं स्यादिति सततं कुरुते पाकशामनः ३७ तस्माद्विपुलमत्तेन रक्षयेते नु
मध्यमा यथा रुचिना वलिहेदेवेंद्रो भगुसत्तम क्रतावुपहितेन संहविः श्वेवदुःखमवान् ३८ स्वमाख्याय समुतिर्ष्य सकारेण मत्तदा
देवशर्मा मद्भागस्ततो भरतसत्तम ३९ विपुलस्तव चः श्रुत्वा गुरोश्चिंतामुपेपिवान् रक्षां च परमां चक्रे देवराजान् महाबलात् ४० किं
नुशक्यमया कर्तुं गुरुदाराभिरक्षरो मायावीहि सुरेंद्रो सौ दुर्धर्षश्चातिवीर्यवान् ४१ नापि धायाम्रमं शको रक्षितुं पाकशामनः ३८
जंवातपासुस्पनानाविधसरूपता ४२ वायुरूपेण वा शक्रो गुरुपत्नीं प्रधर्षयत् तस्मादिमां संप्रविश्य रुचिं स्यात्सहमघवे ४३
अथ वा यौरुषेण येन शकारक्षितं मया बहुरूपो हि भगवांश्चूयते पाकशामनः ४४ सोहं योगवलादेनो रक्षिष्ये पाकशामनात्
गात्रेण गात्रैरस्याहं संप्रवेक्ष्ये हि रक्षितुं ४५ यद्युच्छिष्टा मिमांयन्ती मघपशपति मे गुरुः शस्यत्यसंशयं कोपादिव्रजानो महातपाः
४६ नचेयं रक्षितुं शक्यं यथान्याप्रमदान्भिः मायावीहि सुरेंद्रो सावहो प्राप्नोमि संशयं ४७ अवशकारणीयं हि गुरोरिह हिंसा
सतं पदित्वे तदहं कुर्यामश्वर्यं स्यात्कृतं मया ४८ योगेनाप्यप्रवेशो हि गुरुपत्न्याः कलेवरो अशक्तः पद्मपत्रस्योर्जा विंदुर्यथा चलः

४८ ॥ ॥
५९

राम०
१११

अध्यायः ३६ ततः कदाचित् १२ ३ ४ ५ ६ ७ ८

य

निर्मुक्तस्पर्शरूपान्नापरधोभवेन्मम मया हि शून्योपपन्नः सभा मध्यावसेत्पि ५० तथा वासपि
ष्मिगुरुपत्न्याः कलेवरं स्वमेव शरीरे सानिवत्सो समाहितः ५१ इत्येवं धर्ममालोको वेदवेदांश्च सर्वशः त
पञ्चविपुलं दृष्ट्वा गुरोरात्मान एव च ५२ इति निश्चित्य स न सारक्षं प्रति सभा गीवः अन्वतिष्ठत्परं यत्त्रयं यथा त
च्छृणु पार्थिव ५३ गुरुपत्नी समासीनो विपुलः समहातपाः उपासीनामनिघां गीय पार्थिव समलोभयत् ५४
नेत्राभ्यां नेत्रयो रस्फारि सं सं यो ज्मरि श्मभिः विवेश विपुलः कायमाकाशं यवनो यथा ५५ लक्ष्मणं लक्ष्मणा
नैव वदन् वदन् न च अविचेष्टन् त्रिष्टे दृष्ट्वा पेवांतर्हितो मुनिः ५६ ततो विष्णुविपुलो गुरुपत्न्याः कलेवरं उवाच सारक्षो युक्ता
न च सा तम बुध्यत ५७ यं कालं ता गतो राजन् गुरुस्तस्य महात्मनः क्रतुं समाप्य स गृहं तं कालं सो भ्यारक्षत ५८ इति दानव
मे विपुलो पारब्धाने ३६ भीष्म उ० ततः कदाचिद्देवेंद्रो दिव्यरूपवपुर्ध्रुवः इदमंतरमितेव मभ्यगात्तमया श्रमं १ रूपमप्रतिमं कृत्वा
लोभनीयं जनाधिप दर्शनीयं तमो भूत्वा प्रविवेश तमाश्रमं २ सदृशं तमासीनं विपुलस्य कलेवरं निश्चेष्टं स त्वनयनं यथा
लेख्या गतं यथा ३ रुचिं च रुचिरां गीर्णीयं न श्रोणि पयोधरां यद्गपत्रं विशालाक्षीं संपूर्णैरुतिभाननां ४ सा तमालोकमहत्साम्र
त्युत्पातुमिषेष्टं रूपं विस्मिता कोसीत्यवक्तुमिवेष्टी ५ उत्पातुकामा तु सती विष्टा विपुलेन सा तिगृहीता मनुष्येन्द्रनश
शाकविचेष्टितुं ६ तामावभोषदेवेंद्रः सान्नापरमवल्लुना त्वदर्शमागतं विष्टिदेवेंद्रं मां शुचिस्मिते ७ क्षिप्रमानमनं गेन त्वत्संकल्पभवे

महत्संस्मरं हि मां सुमुपुशकालोतिवर्त्तते ८ ॥

दा०
११२

तमेववादिनेशक्रं सुश्रावविपुलो मुनिः गुरुपत्न्याः शरीरस्योददर्शनिदृशाधिपं ६ नशशकचसारजनप्रतुत्पातुमनिदिता वक्तुंचना
शकद्राजनिष्ठविपुलेनसा १० आकारंगुरुपत्न्यास्तुमविज्ञापमगूढहः निजग्राहमहातेजायोगेनवलवत्प्रभो ११ ववंधयोगवंधैश्च
तस्याः सर्वेद्रियाणिमः तांनिर्विकारं दृष्ट्वातुपुनरेवशचीपतिः १२ उवाचव्रीडितोराजंसांयोगवलमोहितं सद्येहीतिततः सातुमतिवक्तुमिये
षतं १३ सतांवाचंगुणः पत्न्याविपुलः पर्यवर्त्तयत् भोः किमागमनेकृत्यमितितस्यास्तुतिः सत्ता ४ वक्राच्छांकसध्वाद्याणीसंस्का
रभूषणा क्रीडितासातुतदाक्यमुक्तापरवशातदा १५ पुरंदरश्चतत्रस्योवभूवविमनाभशं सतदेकतमालक्ष्मदेवराजोविशंपते १६
अवेक्षतसहस्राक्षसदादिवेनचक्षुषा सददर्शमुनिंतस्याः शरीरंतरंगोचरं १७ प्रतिविंविनिवादर्शगुरुपत्न्याः शरीरं सतंद्वोरेणातपसा
पुक्तं दृष्ट्वापुरंदरः १८ प्रावेपतसुसंत्रस्तः शापभीतस्तदाविभो विमुच्यगुरुपत्नीतुविपुलः सुमहातपाः सकलेवामाविशशक्रंभीत
मपाव्रवीत् १९ विपुलउवाच अजितेंद्रियदुर्वुद्धेपापात्मकपुरंदर नचिरं पूजयिष्यंति देवास्त्वं मानुषास्तथा २० किंतुतद्विस्मृतंश
क्रनतन्मनसितेस्थितं गौतमेनासियन्मुक्तोभगोकपरिचिह्नितः २१ जानेत्वाबालिशमतिमकृतात्मानमस्मिं मयेयंरक्ष्यतेम
ठगच्छयायणागतं २२ नाहंत्वामघमूठात्मनर्देहंपहिस्वेतेजसा कृपायमानस्तुनतेदग्धुमिच्छामिवासव २३ सचद्योतमोधीमान्
गुरुस्त्वापापचेतसं दृष्ट्वात्वातिद्वेदयक्रोधदीप्तेनचक्षुषा २४ नैवंतुशक्रकर्तव्यंपुनर्मन्याश्चोद्विजाः मागमः सतुतामात्पोक्ष्यं
ब्रह्मवलारितः २५ ॥ ॥ ॥

राम०
११२

अमोरोस्मीति यदुद्धिंसमास्या पप्रवर्तसे मावमंस्यानतपसामसाधं नाम किंचन १६ भीष्म उ० तच्छ्रुत्वा वचनं शक्रो विपुलेस्य
महात्मनः अकिंचिदुत्काव्रीडार्त्तस्तत्रैवात्तारधीयत १७ मुहूर्त्तं याते तस्मिन्नुदेव शर्मा महातपाः कृत्वा यज्ञपथा कामनाज
गामस्वमाश्रमं १८ आगतेषु गुरोराज्ञानविपुलः प्रियकर्मकृत् रक्षितंगुरोर्भार्याम्यवेदयदनेदितां १९ अभिवाच्य च शां
तात्मा सगुरुं गुरुवत्सलः विपुलः पर्युपातिष्ठ यथा पूर्वमशंकितः २० विश्रान्ता यततस्तस्मै महासीनाय भार्याया निवेदयामा
सतदा विपुलः शक्रकर्मतत् २१ तच्छ्रुत्वा समुनिश्रेष्ठो विपुलः प्रतापवान् बभूवशीलवृत्ताभ्यां तपसानियमेन च २२
विपुलस्य गुरोर्वृत्तिभक्तिमात्मनितत्प्रभुः धर्मे च स्थिरांतदृष्ट्वा साधुसाध्विन्पभाषत २३ प्रतिलभ्य च धर्मात्मा शिष्यं धर्म
परायणं वरेण्यं दयामास देवशर्मा महामतिः २४ स्थितिं च धर्मेजग्राहसतस्माद्गुरुवत्सलः अनुज्ञातश्च गुरुणा च चा
रानुत्तमंतपः २५ तथैव देवशर्मापि स भार्यासमहातपाः निर्मयो वलवृत्ताघ्राचचारचिजनेवने २६ इति दानधर्मविपुलोपा
ख्याने ७० भीष्म उवाच विपुलस्त्वकोरोत्तैर्व्रतपः कृत्वा गुरोर्वचः तपोयुक्तमप्यात्मानमनन्यत सर्वीर्यवान् १ स तेन कर्म
णा स्पर्धनपृथिवीपृथिवी पते च चारगतभीः प्रीतो लघुकीर्त्तिवरो न्य २ उभौ लोकोन्वितौ चापितथैवामन्यत प्रभुः कर्माणा
तेन कौरव्यतपसा विपुलेन च ३ अथ काले व्यतिक्रान्ते कस्मिंश्चित्कुरुनंदन रुच्या भागिन्या आदानं प्रभूतं धनवान्भवत् ४ स
तस्मिन्नेव काले तु दिव्याकाचिद्वरंगना विभ्रती परमं रूपं जगामाद्यविहाय सा ५ तस्याः शरीरात्पुष्पाणि पतितानि महीतले तस्या
स्थातव्यामिति च ३ आदीयते तस्मिन्वाच वैदं तं उपायनादिकं स आदीनं विवाहं ह्यसवः प्रभूतं बहुधनादिकं यत्र ६ ॥ ॥

प्रसन्नविद्योद्विषगंधानिभात ६

२१०
११३

निमंत्रकः आकरणाद्यैः ६ चोदयामासमर्प्यमप्येतानिपुष्पाणि आनायेति प्रेरितवती १६ परिवर्तनमिति पुंस्तद भावश्चार्थः १७ तस्य देहतरस्यप
देयासुषुब्धेः आकर्षणेन विवर्तयन् विषमतां नयन् १८ नेति नेति अन्योन्यवचनं दूषयन्तावितर्कः अप्रभावाः मिथुनस्यैः केशीघ्नं गच्छतीति त्रिंश

तान्यगृह्यततो राजन्नुचिह्नं लिखितलोचना तदानिमंत्रकस्तस्याश्रमेऽपि क्षिप्रमागमत् ७ तस्याहिमग्निनीता तज्ज्येष्ठानाम्ना प्रभा
वती भार्या चित्ररथस्यायवभूवांगेश्वरस्यैव ८ पिनह्यतानिपुष्पाणि केशेषु वरवर्णिनी आमंत्रिता ततो गच्छदुचिं गयते गृहं
६ पुष्पाणि तानि दृष्ट्वा तु दोगेंद्रवरांगना भगिनी चोदयामास पुष्पार्थं चारुलोचना १० सा भर्त्रे सर्वमाचष्ट रुचिः सुरुचिरानना
भगिन्या भावितं सर्वं भिक्षुञ्चाभ्यनंदत् ११ ततो विपुलमानाप्यदेवशमीमहातपाः पुष्पार्थं चोदयामास गच्छ गच्छेति भारत १२ विपुल
स्तुगुरोर्वाक्यमविचार्य महातपाः सतपेत्प्रवीद्राजं सं च देवं जगाम ह १३ यस्मिन् देशे तु ताम्प्राप्तपतितां नितभक्तत्वात् अम्ला
नामपि तत्रासन्कुसुमान्पराणपि १४ सततस्तानि जग्राह दिव्यानि रुचिराणि च प्राप्तानि स्वनतपसा दिव्यगंधानि भारत १५ सं
प्राप्य तानि प्रीता त्मागुरोर्वचनकारकः तदा जगाम तूरां च चंपो चंपकमालिनी १६ सर्वेने निर्जुनेता तददर्शमिथुनं नृणां चक्रव
त्परिवर्ततंगृहीत्वा पाणिनाकं १७ तत्रैकस्तरुमगमत्तत्पदे च विवर्तयत् एकस्तनतदारुजं चक्रतुः कलहंततः १८ त्वं शीघ्रं
गच्छ सीते को ब्रवीन्नेति तया परः नेति नेति चेतो राजन् परस्परमपोचतुः १९ ॥

हे देवि तशीघ्रं गच्छ सीतिलोकं दृष्ट्वा पर्यवयुक्ते रात्रिस्तु स्वभाते नैवाहं गच्छामि न शीघ्रमिति परिहरति एवं उभावपि सप्तवादिनो नानुत्तं शयं चक्रतुरिति

१६

राम०
११३

अयंमिषुनसपरिश्रमः कष्टश्चयः गतिरिति सार्द्धः १४ षड्भूतवो दीव्यमानान् अन्योन्यं जंतुमिच्छन्तः वसंतादयो हि वृषादीन् समारशीनभिसंधाय यमदी
मोयंमदीपशतिविवर्तेतेऽपिमतमेदान्नान्तवोदिनः मीनादिर्वसंत इति पक्षे हि वृषो ग्रीष्मांतर्गतः मेषादिपक्षे वसंतांतर्गत इति १८ रुच्याः गुरुभार्ययाः १६

तयोर्विस्फूर्तौरेवंशयोयमभूत्तदा सहस्रोदिशविपुलंततोवाक्यमपोचतुः १० आवयोरनृतं प्राहमस्तस्याभूत्तद्विजस्यै विपुलस्य
परेलोकेयागतिः साभवेदिति ११ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो विषमवदन्नोभवत् एवंतीव्रतपाश्चाहंकष्टश्चापंपरिश्रमः १२ मिषुनस्यास्य
किंमेषात्कृतं पापं ययागतिः अनिष्टा सर्वभूतानां किर्त्तितानेन मेघवे १३ एवं संचिंतयन्नेव विपुलो राजसत्तम आवाङ्मुखो द
नमनादधो दुष्कृतमात्मनः १४ ततः षडन्या न्युरुषानक्षैः कांचनराजैः अपश्यदीव्यमानान्वैलोभहर्षान्वितोस्तथा १५
कुर्वतः शपथंतेनयः कृतोमिषुनेन तु विपुलैव समुदिश्यतेपि वाक्यमवाव्रुवत् १६ लोभमास्याययोस्माकं विषमं कर्तुं
मुत्सहेत् विपुलस्य परे लोके यागतिस्तमवाप्नुयात् १७ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलानापश्यद्वर्त्मसंकरं जन्मप्रभृति कौरव्यक
तपूर्वमपात्मनः १८ संप्रदधौ तया राजन्नग्नावग्निरिवाहितः दह्यमानेन मनसा शापं श्रुत्वा तया विधं १९ तस्मिंचिंतयत्
स्तातवद्वोदिननिशाययुः २० दमासीन्मनसि च रुच्या रक्षणाकारितं २० लक्ष्मणं लक्ष्मणो नैव वदन् वदनेन च विधाय
नमया चोक्तं सप्तमेतद्गुरोस्तथा २१ एतदात्मनि कौरव्यदुष्कृतं विपुलस्तदा असन्पतमहागतया तच्च न संशयः २२ स
च यानगरीमेतपुष्पाणि गुरवे ददौ पूजयामास च गुरुं विधिवत्सगुरुमिमः २३ इति दानधर्मे विपुलो पारमाने ४९॥

लक्ष्मणस्त्रीपुंसयोरसाधारणं चिह्नं विधायस्त्रीकृत्यपि धोयेति पाठेऽपि सवार्थः ३१ विपुलो पारमाने ३ ४९ ॥ ॥ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥

दा०
११४

तमागतमित्यध्यायेन पूर्वोक्ता र्णविवरणापूर्वकं आख्यायिकार्यमुपसंहरति १ तेत्वया २ हर्षस्मितं हर्षणगर्वितं ११ तेनैव च नारव्यानेनैव १२ अ

भीष्म उ० तमागतमभिप्रेक्ष्य शिष्यं वाक्यमाब्रवीत् देवशर्मा महातेजापत्रं गुणजनाधिप १ देवशर्मा उ० किं ते विपुलदं
वैतस्मिन् शिष्यमहावने तेत्वां जानंति विपुल आत्मा चरुचिरेव च १ विपुल उ० ब्रह्मर्षे मिथुने किं तत् के च ते पुरुषा विभो ये मां
जानंति तत्वेन यन्मात्वं परिपृच्छसि --- ३ देवशर्मा वाच यदैतन्मिथुने ब्रह्मन्महोत्तमं हि विदितं चक्रवर्त्यं विवर्तत तत्ते जा
नाति दुष्कृतं ४ ये च ते पुरुषा विप्रत्रैर्क्षेर्दीव्यं तिष्ठन् वत् आत्मानं भिजानी हितं ते जानंति दुष्कृतं ५ न मां कश्चिद्विजानीत इति कृ
त्वानविश्वमेतं नरोरहसि पापात्मा पापकं कर्म वै विज ६ कुर्वीणां हिनरं कर्म पापं हसि सर्वदा पश्यंति आतवश्चापितपादि च
निशेष्यन् ७ तथैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा कृतवाना च क्षतः कर्ममम तच्च यथा कृतं ८ तेत्वां हर्षस्मितं दृष्ट्वा गु
रोः कर्मानि वेदकं स्मारयंतस्तथा प्रादुस्तो यथा श्रुतवान् भवान् ९ अहो एतं विजानाति आतवश्चापि नित्यशः पुरुषे पापकं
कर्म शुभं वा शुभकर्मिणः --- १० तत्त्वयाममयत्कर्मव्यभिचारं तभयात्मकं नारव्यातमिति जानंतस्ते त्वामाहूस्तथा दि
ज ११ तेनैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा कृतवाना च क्षतः कर्ममम यच्च त्वया कृतं १२ तया शका च दुर्वृत्तारं क्षितुं प्रम
दाक्षिज न च त्वं कृतवान् किंचिदतः प्रीतोस्मि ते नते १३ यदि त्वहं तां दुर्वृत्तमद्राक्षं विजसत्तमं शयेयं त्वामहं क्रोधान्न मे त्रासि
विवारणा १४ सज्जंति पुरुषे नार्यः पुमांसो र्यश्च पुष्कलः अन्यथा रक्षतः शोपो भविष्यते मतिश्च मे १५ ॥ ॥ ॥ ॥

शक्यं तिष्ठेद्

श्रीगणेशाय नमः श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
११४

१२ सूतेः

पाणिपादोरेकादिभिः ११ यः संगमेति स एव प्रियो न्यः प्रियो नाम नालीति योजना १३ कृत्वाः प्रणग्राहिदेवतारूपाः कार्याः कृताश्च पूर्वमेकेन कृताः स्वी
कृता अपि पश्चादप्येनापि कर्तुयोग्याः व्यभिचारिण्यः प्राणग्राहिराप्येव तर्प्यः १४ वेदमास्याय अप्रीत्या विष्टी गृहीतवतमुंतीतनतुप्रीत्या धर्मं कृतुका

रक्षिता च त्वया पुत्रममचापि निवेदिता अहंते प्रीतिमांस्ता तस्वस्यः स्वर्गगमिष्यसि १६ इत्युक्त्वा विपुलं प्रीतो देवशर्मा म
हान्धिः मुनोदस्वर्गमास्याय सहभार्यः सशिष्यकः १७ इदमाख्यातवांश्चापि ममाख्यानं महामुनिः मार्कंडेयः पुराणजनगंगा
कूले कथांतरे १८ तस्माद्भवीमिपार्थत्वांस्त्रियः सर्वास्मदैवच उभयं दृश्यते तासु सततं साध्वसाधुच १९ स्त्रियः साध्वो महा
भागः समंताल्लोकमातरः धारयंति महीं राजन्निमां सवनकाननां २० असाध्याश्चापि दुर्हताः कुलघ्नाः पापनिष्पन्नाः विज्ञेयास्ते
क्षणेर्दुष्टैः स्वगात्रसहजैर्न्य २१ एवमेताः सुरक्षावैशकाः कर्तुमहात्मभिः अन्यथा राजशार्दूलनशक्यारक्षितुं स्त्रियः २२
एताहिमनुजव्याघ्रतीक्ष्णास्तीक्ष्णा परक्रमाः नासामस्ति प्रियो नाम नैषुने संगमेति यः २३ एताः कृत्वाश्च कार्याश्च कृताश्च भर
तर्षभ नैवैकस्मिन्नमंतेताः पुरुषेपांडुनंदन २४ नासांस्ते हो नरेः कार्यस्यैवैष्याजनेश्वर वेदमास्याय भुंजीत धर्ममास्या
यचैवह २५ निहन्त्यादम्याकुर्वन्नरः कारव नंदन सर्वपाण्डुशार्दूलयुक्तिः सर्वत्र पूज्यते २६ तेनैकेन तुरक्षो वै विपुलेन
कृतास्त्रियः नाम्नः शक्तस्त्रिलोके स्मिन्नक्षितुं न्ययोषितं २७ इत्यनुशासतिके पर्वणि दानधर्मे विपुलोपाख्यानं समाप्तं ॥

लावुरेवं २५ निहन्त्यादम्याकुर्वन्नरः कारव नंदन सर्वपाण्डुशार्दूलयुक्तिः सर्वत्र पूज्यते २६ तेनैकेन तुरक्षो वै विपुलेन
कृतास्त्रियः नाम्नः शक्तस्त्रिलोके स्मिन्नक्षितुं न्ययोषितं २७ इत्यनुशासतिके पर्वणि दानधर्मे विपुलोपाख्यानं समाप्तं ॥

दा०
११५

यन्मूलं १ योनिभातः पितृतश्च पुत्रिः अत्र ब्राह्मण इत्यनेनार्थं देवयोः पित्रहणं ब्राह्मणयोग्या एते विवाहः पदहस्तलायनः अलंकृत्य कन्यामुदक
पूर्वीदद्यादेष ब्राह्मणविवाहः अन्विजेतवितते कर्मणि दसादलंकृत्य सदैवः गोमिषुने दत्त्वा पपथेत स आर्षं शति ३ एव उक्तगुणावन्त आवाह्यविवाहयो
ग्यं आवाहे आकारयेत ततश्च अनुकूलतः धनदानादिना अभिमुखीकृता यदद्यात् अयं चतुर्थः प्राजापत्यः ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां च प्रशस्ततरे

युधिष्ठिर उ० यन्मूलं सर्वधर्माणां स्वजनस्य गृहस्य च पितृदेवातिथीनां च तन्मैत्रिपितामह १ अयं हि सर्वधर्माणां धर्म
श्चिंत्यतमो मतः कीदृशसंप्रदेयासात्कल्पेति वसुधाविप १ भीष्म उ० शीलवत्ते समाज्या विधौ योतिं च कर्म च सन्निरेवं
प्रदातवा कन्यागुणयुतेवो ब्राह्मणानां सतामेष प्रोक्तो धर्मो युधिष्ठिर ३ आवाह्यमावहे देवयो दद्यादनुकूलतः शिष्टानां
क्षत्रियाणां च धर्मस्यः सनातनः ४ आत्माभिप्रेतमुत्पन्नकन्याभिप्रेत एव यः अभिप्रेता च या यस्तस्मै देया युधि
ष्ठिर ५ गंधर्वमिति तं धर्मं प्राहुर्वेदविदो जनाः धनेन बहुधा क्रीत्वा संप्रलोभ्य च वांधवान् ६ असुराणां नैपैतं वै धर्म
माहुर्मनीषिणः हत्वा छित्वा च शीर्षीणि रुदतां रुदतीं गृह्णात् ७ प्रसह्य हरणं तात एक्षसो विधिरुच्यते पंचानां तु त्रयो ध
र्माश्चावधर्मैः युधिष्ठिर ॥ ८ ॥

द्वितीयत्वेनात्र गणते ४ वस्वध्वोरन्योन्यप्रत्ययो विवाहः स गंधर्वस्तृतीयः सार्वभौकः ५ आसुरं चतुर्थमाह धनेति ६ हत्वेति एक्षसः
पंचमः अत्रैव प्रसन्नानां वधूनां कन्याहरणं तात एक्षसो मान्यादंतर्भवति ७ त्रयः ब्राह्मणाश्च गंधर्वी दौ आसुरा एक्षसाश्च अपि आसु
रः स्वरूपगण एक्षसां तर्गतः यैश्च आत्मापंतं वकर्तव्यो अर्थात् एक्षसः कर्तव्यः क्षत्रियाणामित्यर्थः ८

राम०
११५

दभयं तो स्वयं वेत्राक्षत्राद्यो मिश्रत्वं रुक्मिणी विवाहे राक्षसगाधर्वमिश्रः सुभद्रायास्तक्षत्रराक्षसमिश्र इत्याहूयः ६ तिस्र इति सर्वेषां शूद्राव
 ज्यौः शरयो रुक्मिणी च वेत्राक्षत्रे १० वैश्यः स्वजातं विंदे तत्ता स्वपत्न्यं संभवेत् ब्राह्मणी तु भवेद्द्वेषाक्षत्रियाक्ष
 रेयास्तवल्कादयो नैसाहुः यथा यदुच्यते विजातीनां शूद्रादशेषसंग्रहः नेतन्मम मते यस्मात्तत्रात्मा जीवो यते स्फुटमिति तदुक्तं ११ स्वमतेति स्त्र

पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्त्तव्यौ कथंचन ब्राह्मः क्षात्रोऽथ गांधर्वः एते धर्म्मनर्षभ ६ पृथग्वा यदि वा मिश्राः कर्त्तव्या नात्र संश
 यः तिस्रो भार्या ब्राह्मणस्येव भार्येक्षत्रियस्य तु १० वैश्यः स्वजातं विंदे तत्ता स्वपत्न्यं संभवेत् ब्राह्मणी तु भवेद्द्वेषाक्षत्रियाक्ष
 त्रियस्य तु ११ रत्नमपि शूद्रास्तेत्याहुः परोजनाः अपत्यजन्तश्च शूद्रा यो न प्रशंसंति साधवः १२ शूद्रा यो जनयन्ति प्रः प्रायश्चित्ती
 विधीयते त्रिंशद्वर्षा दशवर्षा भार्या विंदे तन्नृणां १३ एकविंशतिवर्षा वा सप्तवर्षा मवायुमात्रं यस्याः सुनमवेच्छाता पिता
 वा भरतर्षभ १४ नोपयच्छेत्ततो जातु पुत्रिका धर्मिणी हि सा त्रीणि वर्षाण्युदीक्षेत कन्या त्रा तु मती सती १५ चतुर्थे त्वय
 संप्राप्ते स्वयं भर्त्ता मर्जयेत् प्रजानहीयते तस्या एति शुभं भरतर्षभ अतो न प्यावर्त्तमाना भवेत्तव्या प्रजायतेः १६ ॥ ॥

इत्यत्र सूचितं स्फुटीकरोति अयमेति १२ नृणां एकवा संप्रजाता स्त्री व्यंजना मितिया वत्तप्रः सादेकवासा इति स्मृतिः यस्याः दशमेऽपि वर्षे कुचो
 भेदस्तत्र निषेधार्थमेतद्विशेषणं १३ पुत्रिका धर्मिणी हि स्वा इत्यत्र पुत्रिका धर्मि शं कयेति मनुः पपाठयस्याः पिता इयमेव दुहिता मम पुत्रस्याने इत्यभि
 प्रायवात्र चेति न ज्ञायते तां चोपपद्येदिति तद्व्याख्यानं १५ वाच्यानि द्या भवेत् १६ ॥

ख्या

दा०
११६

असपिंडेति अत्रचकारद्वयादुभयमुभयत्रानुषङ्गव्याचक्षतेयामातुरसपिंडा असगोत्रवेतिकेचित् अन्येतुसकत्वंसागतामर्त्तः पिंडेगोत्रेचसूतकेश्चि
वचनात्मातुरेगोत्रांतराभावात्तयामातुरसपिंडा इत्येवग्राह्यंनत्रापिअसगोत्रेतिविशेषणंयोज्यमिति अन्येतुयस्याःमातास्वपित्रापुत्रत्वेनकल्पितात
स्यामातुरसगोत्रत्वविवक्षयाएतद्व्याख्यानमिति तत्रसापिंडानिहतिसंग्रहश्लोकःवधावरस्यवातातःकूटस्यायदिसममःपंचमीचेत्तयोमीतातत्मा
पिंडमनिवर्त्ततइति असगोत्रामित्यत्रअसमानार्थगोत्रामितिदृष्टंअसमानार्थगोत्रजामितिस्मृतेः आर्षविषयेप्रतिप्रसवश्चस्मर्यते पंचानांत्रिषु
सामान्यादविवाहस्त्रिषुधयोःभज्जंगिरेगोत्रेष्वेवशेषेष्वेकोपिवायेदितिअनुगच्छेतविवाहमनुमेषुनायसतामेवगच्छेतएतेनास्यश्लोकसमनुपाठ
तंतुत्तरार्द्धसाप्रशस्ताद्विजातीनांदारकर्मणिभेषुनेर्नेइतितद्व्याख्यातं अत्रमातृपितृद्वेवंधात्सर्वोचिदारकर्मणियतादौमेषुनेचप्रशस्ताएवसति

असपिंडचयामातुरसगोत्राचपापितुः इत्येतामनुगच्छेततंधर्ममनुब्रवीत् १७ पुविधिरु० शुक्लमन्त्रेनदत्तंस्पाददा
मीत्याहचापरः वलादन्यःप्रभाषेतधनमन्यःप्रदर्शयेत् १८ पाणिगृहीताचामःस्नात्कस्यभायीपितामह तत्वंतिशासमाना
नांचक्षुर्भवतुनोभवान् १९ भीष्मउ० यत्किंचित्कर्ममानुष्यंसंस्थानायप्रदृश्यते मंत्रवन्मंत्रितंतस्यमृषावादस्तुपातकः २०

पुनर्मेयुनग्रहणंस्मृत्यंतरेदृष्टार्थत्वान्मेषुनेस्मृतंसर्वासांसाधारणंतिवर्त्तितुमेषुनेपियत्वादाविचसर्वोविमुखानतुतस्याइतरसाधारणमिति
एतदेवानिमंथायात्रोक्तंइत्येतामनुगच्छेतेनियेत्तुनस्यपृथग्ग्रहणादारकर्मपदेनतद्व्यतिरेकेयज्ञादावेवसर्वणीयाःप्राधान्यमेषुनेत्वितार
साधारणमितिवाचक्षते तदनेनविबुध्यते तद्व्यतिरेकेहीनवर्णीयांजातस्यात्मनोपिहीनत्वापेक्षेयत्वात्तत्रात्माजायतेस्वयमिति वचनात् १३ मु
क्तमितिपंचानांयक्षाणामुपन्यासः १६ तत्रतृतीयचतुर्थीदातुर्नदीषावृद्धावितुपेक्ष्यद्वितीयेभायीत्वानुपनिवक्तुर्दोषमात्रंचाहयत्किंचिदिति
मानुष्यमानुषाणांहितंसांवाधिकंसंस्थितोपश्यमस्यभायेत्यादिद्वयवस्थाप्यमंत्रवन्मंत्रितंविचारवन्दिःसर्वैकीभूयंमंत्रितइयमस्मैदेवेतिविचा

२०
रितंतस्यमृषाकारणंपातकःपातयितुंभवतीत्यर्थः

राम०
११६

मृषोक्तेतवाहं भार्येताद्युक्तापरावृत्तौ दंडं प्रापश्चिन्नं ११ तत्रनेतिपक्षं निंदन्त्यागमंगीकरोति नहीति १२ नेतिप्रथमचरमपक्षयोर्धयेष्टं
 एकेनेतरवाधेयिनदोषोस्तीत्यर्थः धर्मतः पाणिग्रहणविधितः प्रयच्छंति अर्वाधवा इति शेषः तस्याहरणो नास्तीत्येतदोषः नपिगृहीतशुल्का
 या इत्यर्थः १३ तत्राद्यमुपपादयति वंधुभितरीतिक्रातायास्तु हरणो दोषाभावमग्रेवक्ष्यति १४ उभयसन्निपाते सिद्धांतमाह पस्त्विति

भार्यापत्यविगाचार्यः शिष्यापाध्याय एव च मृषोक्तेदंडमर्हतिनेत्याहुरपरेजनाः ११ नद्यकामेन संवासंमनुरेवं प्रशंस
 ति अथशस्त्रधर्मचयनपाधर्मकोपनं १२ नैकात्ते दोष एकस्मिन्नदा केनोपपद्यते धर्मतौ यां प्रयच्छंति यांच क्रीणां
 तिभात १३ वंधुभिः समनुसाते मंत्रहोमौ प्रयोजयेत् तथा सिध्यंति ते मंत्रानादज्ञायाः कथंचन १४ यस्त्वत्रमंत्रसमयोभा
 र्यापत्योर्मिषः कृतः तेमेवाहुर्गरीयां संपश्चासौ स्तातिभिः कृतः १५ देवदत्तापतिर्भार्यावेति धर्मस्य शासनात् सदैवीमा
 नुषीवांचमन्तापर्युदस्यति १६ युधिष्ठिरः कन्यायां प्राप्ताशुल्कायां ज्यायां श्वेदाव्रजेक्षरः धर्मकामार्थसम्पन्नावाच्य
 मन्त्रान्तं न वा १७ तस्मिन्नुभयतो दोषे कुर्वन् श्रेयः समाचरेत् अयं नः सर्वधर्माणां धर्मश्चित्तमोमतः १८ तत्वेजिज्ञा
 समानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् तदेतत्सर्वमाचक्ष्व न हितृष्णामिकण्ठो १९ ॥

यस्मिन् स्तातिभिः कृतः समयोगुरुत इत्यर्थः १५ अत्रागममानमाह देवेति देवः प्राक्कर्म ईश्वरो वावेतिलभते १७ उभयजे दोषे शिष्टाति
 क्रमात्वंधुसमानपूर्वकविक्रयतिक्रमाच्च दोषे सति कुर्वन् कृती श्रेयः प्रशस्ततर्कं समाचरेदित्यध्याहृतयोर्जं चित्तमः संदिग्धनेन चिवा
 र्यतमः १८ आचक्ष्वयतो न हितृष्णामितस्मात्कण्ठामित्यादिसूचनार्था पुनरुक्तिः १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

समयोगुरुतयापि मंत्रपूर्वः ३

६१०
११७

नैवेतितेन क्रेत्राशुलकं मौल्यनिष्ठाकारस्त्रीत्वनिश्चयकरमिति ज्ञात्वा न आहृतं किंतु क्रयार्पणं तत्र यमात्रेण भाष्यं त्वं सिध्यतीत्यर्थः नापिशुल्कपराः ददा
ति दानं कुर्वेति आपतवित्रीणां तितस्माच्चष्टिकेस्मिन्नक्रयविक्रयव्यवहारे कन्यामहाज्ञो दोषो नास्तीत्यर्थः गुरोर्वैयाधिकत्वादिभिः ३० कन्याया
लंकारग्रहणो न दोषो स्तीत्याह सोर्धनत्रलं कृत्येति ३१ यदपे पूर्वदास्यामीत्याहुः पचनदास्यामीत्याहुः पचत्रवशं दास्यामीति वदेति तत्सर्वं न भाषि

भीष्म ३० नैव निष्ठाकरं शुल्कं ज्ञात्वा सीत्तेन नाहृतं न हि शुल्कपराः संतः कन्यां ददति कर्हिचित् ३० अन्वैगुरोरोपेतत्तु शुल्कं याचं
ति वांधवाः अलंकृत्वा वहस्वैति यो दद्यादनुकूलतः ३१ यच्च तां च दत्तेवं न शुल्कं विक्रये न सः प्रतिगृह्य भवेद्देयमेषा धर्मः स ना
तनः ३२ दास्यामि भवते कन्यामिति पूर्व न भाषितं ये चाहुर्देयं च नाहुर्देयं ये चावशं वदंतु ३३ तस्मादाग्रहणात्तारोपचयंति पर
स्परं कन्यावरः पुरादत्तो मरुद्धिरिति नः श्रुतं ३४ नानिष्ठा यमदातव्या कन्या इत्यर्थि चोदितं तन्मूलं काममूलं सप्रजनसं
ति मेमतिः ३५ समीक्ष्य च वह्नन् दोषां संवासाद्विधिपाणयोः ययानिष्ठाकरं शुल्कं न ज्ञात्वा सीत्तयाश्रया ३६ अहं वि
चित्रवीर्यस्यैकं न्यसमुदावहं जित्वा च मागधेनं सर्वान्काशानपचकोशलात् ३७ ॥

तं अतुक्तवदेवेत्यर्थः ३३ यस्मादेवं तस्मात्त्रापाणिग्रहणात्कन्यां याचेतेति मरुतां वरस्तेन ततः पूर्वविशिष्टपार्थम्यपहारे पितृशेष इति भावः
ययोक्तं दत्तामपि हरेत्कन्यां श्रेयांश्च दूरं आब्रजेदिति ३४ तत्कन्याकामो मूलं यस्या तस्मादुन्नमदौ हि त्रार्थिना श्रेयसे कन्या प्रदेयेति भावः ३५
संवासात्तत्रापरिचयात्पाणयोः क्रयविक्रययो ३६ वीर्यमपिशुल्कं भवतीत्यभिप्रायेणाह अहमिति अंविंकां वालिकपरेकत्ववि
वक्ष्योद्देश्युक्तं ३७ ॥

सम०
११७

वे२

प्राप्तशुक्लवीर्येणानिर्जितापिकन्यागृहीताअप्राप्तपारिणामादयंत्रं वाविसर्ज्य उत्सृष्टं योगपादतिपिता **वाल्मीकः** अत्रवीदितुत्रोणान्वयः ३८
 अनुपप्रथमनुष्टवानहंशकमानश्चित्पितापारंक्ष्यमभिसेधायउत्तमपुरुषप्रयोगः बहुजगदकिलाहंतसमन्तापुरस्तादितिवत् ४१ यदीति
 प्रात्पशुत्केपेनपाठांतरेसस्याः ससावाकन्यापिताकन्यावलाजांतरं वरांतरं उपासीत इति पास्मतिस्तर्हिवाधेतैत्तथाहृत्ययोजनालाजः विद्यते

गृहीतपाणिरेकासीत्याप्तशुक्लापराभवत् कन्यागृहीतातत्रैवविसर्ज्यइतिमैपिता अत्रवीदितरंकन्यामावहेतिसकौरवः ३८
 अपन्याननुपप्रथमं कन्यापितुर्वचः अतीवहृदयधर्मैश्चापितुर्मैभ्यधिकाभवत् ३९ ततोहमनुवंशजन्ताचोरसुरिदं वचः
 आचारंतत्वतोवेत्तुमिष्टामिचपुनः पुनः ४ ततोमयेवतुक्तेतुवाकधर्मभतांवर पितामममहाराजवाल्मीकोवाक्यमब्रवीत् ४१
 यदिवः शुल्कतोनिष्ठानपाणिग्रहणात्तथा लाजांतरमुपासीतप्राप्तशुक्लामितिस्मृतं ४२ नहिधर्मविदः प्रादुःप्रमाणं वा
 क्यतः स्मृतं येषांवैशुल्कतोनिष्ठानपाणिग्रहणात्तथा ४३ प्रसिद्धं भाषितं दातेतैषांप्रत्यापनं पुनः येमन्यंतेत्रयं शुक्लनते
 धर्मविदो नराः ४४ नचैतेभ्यः प्रदातव्यान्वोढव्यात्तथाविधा नद्येवभार्याकेतव्यान्विक्रयकपचन ४५ पेचक्रीणांतिदा
 सींचविक्रीणांतिदयेवच भवेत्तैषांतपानिष्ठालुब्धातांपापचेतसां ४६ अस्मिन्नेषेसत्यवत्तंपर्ष्यपृच्छंतवैजनाः कन्यायाः प्रा
 प्तशुक्लायाशुक्लदः प्रशमेततः ४७

होमद्रव्यमसहितलाजशब्देणआयचप्रत्यापनः ४१ येषांशुल्कतोनिष्ठानेषांवाक्यतः वाक्यप्रमाणं स्मृतमितिधर्मविदो नहिआहुरित्यनुपः
 ४२ एवंवाक्यसद्भावंसाधकाभावंचोक्तालोकविरोधमप्याहोदतप्रसिद्धमिति कन्यायादानंइत्येवोच्यतेननुक्रमे वति एवाशुक्लवादिनां
 प्रत्यापकंभीषांतपकंकिमपिनस्ति पाणिग्रहणादेवभार्याभवतिनशुक्लमात्रदितिलोकव्यवहारस्यसष्टत्वादित्यर्थः एतदेवोपपादयतिपरीति

क्रममितिजयसापुनश्च ४७

२१०
११८

नी

उद् जीवत इत्यनादौ षष्ठी जीवतमपि शुक्लं दं अनादत्ता शेषास्वपेष्टदानं कुर्वते इत्यर्थः ५० देवमिति युगांतरधर्मः कलौ देवरात्सुतोत्तमोर्निषेधात् ५१ लिखंतीति
केषांचिन्मते देवरादयः अलिखितं भूतार्थां लेखंते वसुते न योजयंते व अपरेषां मते शनैर्मेघादयं प्रवृत्तिः ऐष्टिकी न तु वैधर्म्यः ५२ अस्मिन् भूद्वये निश्चयमाह तदि
ति सर्वाणि मंगलानि हरिद्रास्नानादीनि मंत्राश्च प्राकाराणि ग्रहणीया यत्रानिषत्त्वात् दशमप्यंतरं काले व्यवधानं यत्र वर्तते तत्रैव पूर्वोक्तौ नियमविकल्पो प्रवर्तते न तेन तु
पाणिग्रहणादूर्ध्वतत्र संकल्पपूर्वकं दत्ताया अपि कन्यायोऽपहारस्तदुक्त्या मया वादः पातको भवति दातुर्न तु तावन्मात्रेण तस्यां भार्यात्वमुत्पन्नमित्यर्थः ५३ कदातर्हित

पाणिग्रहीता चान्यः स्यादत्र नो धर्मसंशयः तं नष्टिं धिमह्यं प्राप्तं हि वै प्राप्ता संमतः ४८ तत्वे जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भ
वान् तानेव ब्रुवतः सर्वास्मत्पवान्वाक्यमब्रवीत् ४९ यत्रैवं तत्र देया स्यान्नात्र कार्या विचारणा कुर्वते जीवतोपेवं मते नैवास्ति संश
यः ५० देवं प्रविशेत्कन्या तपे द्वापितपः पुनः तमेवानुव्रता भूत्वा पाणिग्राहस्य काम्यया ५१ लिखंते वतु केषांचिदपरेषां शनैर्मे
इति पे संवदं सत्रत एवे निश्चयं विदुः ५२ तस्याणि ग्रहणात् पूर्वमंतरं यत्र वर्तते सर्वमंगलमंत्रा वै मया वादस्तु पातकः ५३ पाणि
ग्रहणमंत्राणां निष्ठा स्यात्सप्तमे पदे पाणिग्राहस्य भार्या स्याद्यस्मान्निःप्रदीयते ४४ इति देयं वदं सत्रत एवे निश्चयं विदुः
अनुकूलाननुवंशां भ्रात्रा दत्ता मुपाग्रिकां परिक्रम्य यस्यान्यायं भार्या विदेहि ज्योत्तमः ५५ इति दानधर्मविवाहेषु ॥

दुस्यघतेत आह पाणीति यत्र तु दानादूर्ध्वसि प्रमपदात्मा कुभर्तुमिरां सगोत्रत्वादिज्ञानं वा जातं तत्राद्यसेवमे मया वादोपोपि नास्तीत्यर्थः ५४ देयं दान एनं व
क्ष्णं तमेवाह अनुकूलमिति अनुवंशोस्ववंशानुरूपो यभावः यस्याऽधानयवमानेष्टिर्भासमुच्चिता स्यात्प्रयत्नपघतेन त्वेके केन एवं दानपाणिग्रहणां भार्यात्वं
मृतनाद्याभावे चौर्येणाहतायाः न धर्मपत्नीत्वे परस्माभावे तु तस्याऽदासीत्वान्न कर्मसंबंध इति ५५ इति दानधर्मविवाहिके ४३ ॥ ॥ ॥ ॥

५१२

५१२

राम०
११८

कन्यायाः शुल्कदश्वेत्प्रोषितः तन्मादमश्चन दायतेतदातन्मित्राकिं कर्तव्यमिति प्रश्नार्थः १ पाकन्यापितुः प्रतिपाल्यापिताचपदितशुल्कं वस्यक्षीयैमः परावृत्तनद्यातत
हिमाकन्याशुल्कप्रदस्यैवसेमानतुपितुस्मात्प्रत्यस्मैदातुं अधिकारोस्तीत्यर्थः २ तस्यशुल्कदश्वेत्प्रोषितेन उन्नमातरेतसः क्रयोरपुत्रं देहेतसचासापुत्रस्यशुल्कद
स्यचोपकारयभवतिः नतुतस्मात्शुल्कदादनेः कश्चित्तमंत्रवत्कार्यविधितः तस्याः पाशाग्रहणं कुर्वीत ३ एवं प्राप्तशुल्कापाः कर्तव्यशुल्कायासादृश्याः काग
तिरिक्तत आह स्वयमिति पित्रा आसप्तमती स्वयंतेनैव भर्त्री योगं प्रत्यपद्यत एतच्च इते धर्मज्ञाने पुरांसेति ४ तत्र हेतुः सतनुनापेजातुचक्रुरिति अपरे पुनः शि

पुषिष्ठिरु० कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः पतिश्चेन्नास्तिकश्चन तत्रकाप्रतिपत्तिः स्यात्तन्मेवूहिपितामह १ भीष्मउ० पापुत्रकस्यत्रादस्यप्र
तिपाल्यातदाभवेत् अपचेन्नाहोशुल्कं क्रीताशुल्कप्रदस्यसा २ तस्यार्थेपत्यमीहेतयेन न्यायेन शक्रुयात् नतस्मान्मंत्रवत्कार्यं कश्चित्कुर्वीत किं
चन ३ स्वपंहेतेन सावित्री पित्रावेप्रत्यपद्यत तत्तस्यान्येप्रशंसंति धर्मज्ञाने तरेजनाः ४ सतनुनापेचक्रुरपरेजातुसाधवः साधनोपुनराचारे
गरीयान् धर्मलक्षणाः ५ अस्मिन्नेवं प्रकारेण सुक्रतुर्वीर्यमवतीत् नसाविदेहराजस्यजनकस्यमहात्मनः ६ असदाचरिते मार्गे कथं स्या
दनुकीर्तनं अत्र प्रश्नः संशयो वा सतामिदमुपालभेत् ७ ॥ ॥ ॥ ॥

एवावत्वादिदमपि गरीयस्याहुः ५ नेतरश्चस्मिन्क्षेत्रे शिष्टाचारं प्रमाणापति अस्मिन्मिति ६ नसादिराचरिते मार्गे सतिपितरि यत्कन्यावरमन्त्रेषपतिइदं नचनस्त्री स्वांतं नमहतीति
तिशास्त्रविरुद्धकथमत्र शास्त्रार्थो विक्तव्यः प्रश्नः संशयो वा असादिश्वत्वादस्यार्थसनायं संशयो उन्निष्ठतीत्यर्थः उपालभेत् उपालंभं कथं कुर्यादित्यर्थः ७ ॥ ॥

दानं
११६

वा ३ ५९

धर्मस्त्रीणां स्वस्वते अलक्षणास्य धर्मसंप्रदानं रवेऽनेपत्तस्य आसुरो धर्मः एतां पद्धतिं पूर्वेषु पुत्रकर्मसु विवाहेषु ठ सत्योदष्टसंधानस्यः सक्षः शास्त्रे कर्माः सच सर्वंगो यसं
हारमंतरेणानि सति अतः संविना केवलतर्पयथा कर्षचिदाशनो हरीदतर्पः ६ पुंसो पुरुषैः तस्य अपुत्रस्य १० अनो धात्रादिः एतच्चासत्यामातीर्येयं ११ मातु
रिति सति असति वा पुत्रे मातुर्मैतिकं पृथक् कृतं धनं तस्यि त्रादिभिर्दत्तं विहकाले वा तस्यै पत्न्यसुरादिभिर्दत्तं मत्री वा तवेदमिति पृथक् दत्तं कर्त्तव्यं चर्जितं वा तत्सर्वं कु

असे देवि धर्मस्य प्रदानं धर्म आसुरः नानुष्पुमजानेतामिनां पूर्वेषु कर्मसु मायी पत्नो हि संवधः स्त्री पुंसो स्वल्प एव तु रतिः
साधारणो धर्म इति चाह स पार्थिव ६ पुषिष्ठिर उ० अथ केन प्रमाणेन पुंसामादीपते धनं पुत्रवद्विपितुस्तस्य कन्या भवितुमर्हति १० भीष्म
उ० यथैवात्मा तया पुत्रः पुत्रेण दुहिता समा तस्यामात्मनिति धनं कथमन्यो धने हरेत् ११ मातुश्च यो तं कंतस्यात्कुमारी भाग एव सः दौहि
त्रस्य तद्रूपमपुत्रस्य पितुर्हरेत् १२ ददाति हि सपिंडं चैपितुर्मातामहस्य च पुत्रो दौहित्रयोरेव विशेषेणान्निधर्मतः १३ अन्यत्र जात
मासादपि प्रजानां पुत्र इह ते दुहितान्यत्र जातेन पुत्रेणापि विशिष्यते १४

माती भाग एव न पुत्राणां नित्यं तद्रिष्यं तयोर्धनं पितुः मातामहस्य १२ अत्र हेतुमाह ददातीति यः पिंडं सखिष्यहारीत्यर्थः पिंडार्थे इति पाठे पिंडः अर्पिते स्मिन् तत्र प्रादे
१३ पुत्रेति अन्यत्र पुत्रमागे धने विभजनीये जामया कन्यातामपेक्ष्यत्यर्थः यत्र कन्या पूर्वेषु त्री कृता ततः पुत्रो पिजातस्तत्र पंचधा भक्तस्य धनस्य द्वौ कन्या इति त्रीनपु
त्रः ततश्च कन्यामपेक्ष्य पुत्रः सार्धं त्रिणां इह ते अन्यत्र जातेन श्रीरसादनेन दत्तं कातादिना स्वयं संस्तुतेन पुत्रेणातमपेक्ष्य श्रीरसी कन्या विशिष्यते अत्रापि पंचानामंशा
नां त्री कन्या हरेत् द्वौ पुत्र इत्यर्थः १४ ॥

राम
११६

अत्रवह्यमाणास्पलेकाराणिमित्रं तदेवस्पलमाह विक्रीतास्त्विति अपमर्षः विक्रीतायाः कन्यायाः पुत्राः नौरसेविपुत्रे सति न दायभाज्यवतीति १५ आसुराविवि
हातकन्याक्रपपूर्वक १६ अत्रात्रासुरविवाहनिदायं १७ १८ कालसीद्धयेकालसूत्रारये १९ २० अन्येषांवालात्कन्याहरणशीलानांएक्षमानां २१ एतानपि

दौहित्रकेणधर्मणानात्रपश्यामिकाराणं विक्रीतासुहिमेपुत्राभवंतिपितुरेवतु १५ अस्यवस्त्वधर्मिष्ठाः परस्वादापिनः शठाः आसुरदधि
संभूताधर्मीद्विषमवृत्तयः १६ अत्रगाथापमोद्धीताः कीर्त्तयन्तिपुणविदः धर्मज्ञाधर्मशास्त्रेषुनिबद्धधर्मसेतुषु १७ योमनुष्यः
स्वकंपुत्रं विक्रीयधनमिच्छति कन्यावाजीवितार्थाययः शुक्लेनप्रयच्छति १८ सप्तावरेमहाघोरेतिरेयकालसाक्षये स्वेदंमूत्रंपुरीषंचतस्मि
न्मूढः समश्नुते १९ आर्षगोमिथुनंशुल्कंकेचिदाहुर्मर्षैवतत् अल्पोवावहुचाणजन्विक्रयस्तावदेवसः २० यद्यप्याचारितः कैश्चिन्नेष
धर्मैः सनातनः अन्येषामपिदृष्टपंतैलोकतः संप्रवृत्तयः २१ वशं कुमारीवलतोयेतां समुपभुंजते स्तेपायसकर्तारस्तमसंधेचशेरते
२२ अन्योपयनविक्रेपोमनुष्यः किंपुनः प्रजाः अधर्ममूलैर्हिधनैस्तैर्नधर्मैषकश्चन २३ इतिदानधर्मविवाहधर्मयमगाथा भीष्म
३० प्राचेतसस्यवचनंकीर्त्तयन्तिपुणविदः यस्यांकिंचित्राददतेज्ञातयोनसविक्रयः १ अर्हतांतकुमारीणामोत्तमंशं सतमंचतत्
सर्वचप्रतिदेयंस्यात्कन्यायैतदशेषतः २

निदतिवशामिति वलतोवशंनतुस्वच्छंदतइत्यर्थः २२ अन्योपिपशुरपि २३ इतिदानधर्मेषुविवाहधर्मैः ध्यायः प्राचेतस्यादक्षस्पज्ञातयः कन्यापक्षीयाः स्वयंना
ददतेऽयचकन्यालंकारार्थमिच्छन्ति सविक्रयोनभवतीत्यर्थः १ ॥ २॥

श.टी०
११०

३ नरोचेजनकामयेत नप्रमोदयेतकामुकंनकुर्मात्प्रजनःसंततिः ४७ सुल्पः ईषदायासेनअपनेयःकौपीनोगुच्छाद्यादनपटोयासं सघोहार्ग्यस्पर्धःसुद

पितृभिर्भ्रातृभिश्चापिष्वशुरैरपदेवैः पूजाभूषणपितव्याश्ववहुकल्पारामीसमिः ३ यदिवैस्त्रीनरोचेतपुमांसंनप्रमोदयेत अ
प्रमोदात्पुनःपुंसःप्रजनोनप्रवर्धते ४ पूजालालपितव्याश्वस्त्रियोनित्यंजनाधिप स्त्रियोयत्रचपूज्यतेरमंतेतत्रदेवताः ५ अ
श्रुजिताश्वयत्रैताःसर्वेस्तत्राफलाःक्रियाः तदाचैतत्कुलंनान्तिपदाशोचंतिजामयः ६ जामीशप्रानिगेद्वानिनिक्तज्ञानीव
कृत्यमा नैवभात्रिनवर्द्धतेप्रियाहीनानिपार्थिव ७ स्त्रियःपुंसांपरिदृष्टेमनुर्जिगतिषुर्दिवं अवलास्वल्पकौपीनाःसुदृढःसत्य
तिष्ठवः ८ ईर्ष्यकोमानकामाश्चवडाश्चसुदोवुधाः स्त्रियस्तुमानमर्हतितामानमतमानवाः ९ स्त्रीप्रत्ययोहिबैधमेरितिभो
गाश्वकेवलाः परिचर्षीनमस्कारस्तदायत्ताभवंतुवः १० उत्पादनमपत्यसजातस्यपरिपालनं प्रीत्यर्थंलोकयात्रापान्यप
तस्त्रीनिबंधनं ११ संमान्यमानाश्चैताहिर्सेर्वकार्यापवासाय विदेहरजदुहिताचत्रश्लोकमगापत १२ नास्तिपसक्रि
याकाचित्रश्राद्धेनोपवासकं धर्मःस्वभर्तृशुश्रूषातयासर्गजयत्पुत १३ पितारक्षतिकौमारैर्भर्तारक्षतियौवने पुत्राश्चस्यावि
रेभावेनस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति १४ श्रियःस्तः स्त्रियोनामसत्कार्यभूतिमिच्छा पालितातिगृहीताचश्रीःस्त्रीभवतिभारत १५
इतिदानधर्मविवाहधर्मेषु युधिष्ठिरउ० सर्वशास्त्रविधानचराजधर्मेविदुत्तमः अतीवसंशयछेत्ताभवान्वैप्रपिताक्षितौ १

दःसौहार्दमुक्तानवुद्यंतस्तवुधाः ८ स्त्रीप्रत्ययःस्त्रीहेतुकः ९ १३ अत्रस्त्रीधर्मविषये १३ १६ अध्यायःसर्वेति १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
११०

एवमन्विगात्मस्त्रीशुद्धमुक्ताधनमृध्वर्षेदापविभागं प्रसौति ३ तिमिष्ठतएवविहितानतुधर्म श्रद्धांशयनमारेण्य ब्राह्मणो ज्ञातुधोगतिं अपसंजनपित्वास्यांब्राह्मणपा
देवहापतइतिनिंदास्मरणान् ७ ५ किंपत्न्यां ६७ दृष्टान्तःशास्त्रतः ८ अविहितमप्यतिषिद्धं चेत्तात्राहमृद्रामिति कूर्मोऽर्जुनवाद्योऽपुतइवमन्यतपयास्तेनोप
पाध्मराहैवध्वेषभवतिपोऽपौनैरेतःसिंवतीति क्षत्रियायां वैश्यायां चोत्तमस्य साक्षाद् कतिपयपुरुषव्यवधानाद्वाह्यपलाभोऽप्येतदिति तपोरास्तेपो नित्यमृद्रा यस्व

कश्चित्संशयो मे स्तितन्मे ब्रूहि पितामह जातेस्मिन् संशये राजन नान्यं पृच्छेत्तु कंचन १ पथानोराकर्तव्यं धर्ममार्गानुवर्तिना एतत्सर्वं
हावाहो भवान्माख्यातुमर्हति २ चतस्रो विहिता भार्या ब्राह्मणस्य पितामह ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या मृद्रा चरति मिच्छतः ७ तत्र जातेषु पुत्रेषु सर्वा
सांकुरु सत्तम आनुपूर्वेण कलेषां पित्रे दया यमर्हति ५ केन वा किंतु तो हार्यं पितृ विज्ञात्पितामह एतदिष्टा मिकपितं विभागस्तेषु यः स्मृतः ६
भोष्म ३० ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः त्रयोवर्णा द्विजातयः एतेषु विहितो धर्मा ब्राह्मणस्य धिष्ठिर ७ वैश्यस्यादयवालोभात्कामादापि परंतप ब्राह्म
णस्य भवेद्यद्वा न तु दृष्टान्तः स्मृताः ८ श्रद्धांशयनमारेण्य ब्राह्मणो यातुधोगतिं प्रायश्चित्तीयते चापि विविदष्टेन कर्मणा ९ तत्र जातेषु पुत्रेषु
द्विगुणं साधु धिष्ठिः आपद्यमानस्य कृच्छं तु संप्रवक्ष्यामि भारत १० लक्ष्मणं गोवृषो यानं यत्प्रधानतमं भवेत् ब्राह्मणपास्तु श्रेत्सु त्रैकांशं वै पितु
र्दनात् ११ शेषं तु दशधा कार्यं ब्राह्मणस्य धिष्ठिः तत्र तेनैव हर्तव्यं श्रुत्वा रंशाः पितुर्दनात् १२ क्षत्रियायास्तु यः पुत्रो ब्राह्मणः सोऽप्यसंशयः
स तु मातुर्विशेषेण त्रीनंशान् हर्तुमर्हति १३ ॥ ॥

तथा वादयो नित्यं तत्तत्संशयः सैके प्राप्यश्चिती भवत्येव कूर्मोऽर्जुनः पदे वा देवहेलनमिति पतुर्वेदप्रसिद्धं त्रिविधैः अनेनैव विधिना वेदेन दृष्टेन कर्मणा प्राप्य चित्तमात्म
नश्च्यति प्रायश्चित्तीयते अन्यथाऽधोगतिं पातीत्यर्थः ६ द्विगुणं प्रायश्चित्तः १० एकांशं मुख्यांश ११ तेनैव ब्राह्मणी पुत्रेण १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा० टी.
१११

१४ नित्यं सर्वपात्रादेपधनमस्य नित्यादेयधनः अपि अल्पकोशः १५ १६ अत्राक्षरांतिविति दीर्घतमसः पुत्रेषु शूद्रायां तातेषु काक्षीवदादिषु ब्राह्मणपदं
नादिति भावः एवं च तस्य अमंत्रकाः संस्कारा अपि भवन्ति त्रिषु क्षत्रिपादिषु तच्च दापार्थं अचघत्वाप्यंशोक्तं विप्रातर्वेषायां शूद्रायां च जातस्य मातृजातीपवत्
सर्वक्षमाणात्वात् १७ १८ समुत्पन्नं आनशं १९ यद्यपीति एतेन वंधुषु अमुत्रात्सपुत्रोधिकं भागमर्हतीति ज्ञापते २० वृथा यज्ञादिप्रयोजनं विना तस्या

वर्गे न जीये जातस्तु वैश्यायां ब्राह्मणादपि द्विरंशस्तेन हर्तव्यो ब्राह्मणास्तु धिष्टिः १७ शूद्रायां ब्राह्मणाजातो नित्यादेयधनः स्मृतः अल्पं चापि
प्रदातव्यं शूद्रापुत्राय भारत १५ दशधा प्रविभक्तं सधुनं सैष भवेत्क्रमः सवर्णसुतजातानां समभागान्प्रकल्पयेत् १६ अत्राक्षरांतुमन्यते शूद्रापु
त्रमनैपूणात् त्रिषु वर्गेषु जातो हि ब्राह्मणा ब्राह्मणो भवेत् १७ सृताश्च वर्णाश्चत्वारः पंचमो नाधिगम्यते हरेच्च दशमं भागं शूद्रापुत्रः पितुर्द
नात् १८ तत्तु दत्तं हरेति त्राना दत्तं हर्तुमर्हति अवशं हि धनं देयं शूद्रापुत्राय भारत १९ आनशं सपरोधमर्हति तस्मै प्रदीयते यत्र
तत्र समुत्पन्नं गुणायैवोपपद्यते २० यद्यप्येष सपुत्रस्यापुत्रो यदि वा भवेत् नाधिकं दशमादद्यात् शूद्रापुत्राय भारत २१ त्रैवार्षिकावदा
भक्तादधिकं साहित्यं सपुत्रे ततेन द्रव्येणानवृथा साधयेद्दत्तं २२ त्रिसहस्रः परोदायः स्त्रियो देयधनस्यैव मर्त्तितच्च धनं दत्तं यथा हर्षोक्तु
मर्हति २३ स्त्रीणां तु पतिदायाघमुपभोगफलं स्मृतं नापहारांस्त्रियः कुर्युः पतिवित्तात्कथंचन २४ स्त्रियास्तु मन्दवेदतोपत्रादत्तं युधि
ष्ठिर ब्राह्मणास्तद्वेकन्याययापुत्रस्तथा हि सा साहिपुत्रसमाराजन विहिता कुरुते दत्त २५ सर्वेमेव समुद्दिष्टो धर्मो वै भारतर्षभ एते ध
र्ममनुस्मृत्यनवृथा साधयेद्दत्तं २६॥

वपैतप्रतिग्रहादिना वादाय हरौ नवानलिसेत् २१ त्रीति सहस्रत्रपाद्दुवित्तवतापि स्त्रियोऽधिको दायो न देय इत्यर्थः तदपि तपादत्तं चेत् मर्त्तितोक्तं श
क्रोति न त्वर्हति २३ कुर्युः पुत्राग्रतिशेषः पतिवित्तात्पत्न्या दत्तात्तवित्तात् २४ २५ धर्मो विभागप्रकारः वृथा अन्यथा न साधिते इत्येव कृतमपि पागादिति

संभवतीति भावः २६
राम०
१११

७
 अत्रापामितितस्यप्राप्तुक्तंतिरादेयधनत्वात्तच्चानंतरेक्तदशमंशदानविधिनाविरुद्धमित्यर्थः १७ यदास्मिन्पुत्रावास्त्राणीष्टवतदाकिमर्थमेवाभागेवैषम्यमिति
 द्वितीयश्लेषः १८ १९ आदिपंतोत्रिवर्गार्थमिति दारपदप्रवृत्तिरिति त्रिंशद्वाः सचभोगार्थपांशूद्रायामप्यस्ति अतस्तत्पुत्रोपि दायमर्हति यतस्तुभर्तृगदस्ता
 भिवर्गक्रमेण यथायोग्यं तारतम्यक्रमेण क्रियत इति तत्पुत्राणां भागवैषम्यं वा स्त्रीणां भिन्नापवानाहो प्राक्तेनैवेति नामनिर्वचनमयैश्वर्यं वा यं विशेषेण स्त्रीत्यर्थः ३०

मुविष्टिरुवाच शूद्रायां ब्राह्मणाज्जातो पघदेयधनः सतः केन प्रतिविशेषेण दशमोऽप्यस्य दीयते १७ ब्राह्मणां ब्राह्मणाज्जातो
 ब्राह्मणः सान्न संशयः क्षत्रियायां तेष्वेव सौदश्यायामपि चैव हि १८ कस्मात्तु विषमं भागं भजेरन्त्यसत्तम यदा सर्वत्र यो वार्तास्त्वयो
 क्ता ब्राह्मणा इति १९ भीष्म उ० दार इत्युच्यते लोके नामैकेन पुरतप मोक्तेन चैव नाम्नायं विशेषः सुमहान् भवेत् ३० तिस्रः कृत्वा पु
 रभार्याः पञ्चादिदेव ब्राह्मणी सा ज्येष्ठा सा च पूज्या सा त्सा च भागी गरीयसी ३१ स्नानं प्रसाधनं भर्तुर्देवो वनमंजनं हव्यं कर्म च यज्ञा
 न्यधर्ममुक्तं गृहे भवेत् ३२ न तस्यां जातु तिष्ठन्त्यामन्यात् कर्तुमर्हति ब्राह्मणी त्वं कुर्याद्वा ब्राह्मणस्य पुविष्टिः ३३ अन्नं पानं च
 माल्यं च वासांसाभरणाति च ब्राह्मणैस्तानि देयानि भर्तुः सा हि गरीयसी ३४ मनुना भिक्षितं शास्त्रं पञ्चापि कुरु नंदन तत्राप्येषम
 दारजदृष्टो धर्मः सनातनः ३५ अथ चेदम्य कुर्याच्चदिकामातृपुविष्टिः यथा ब्राह्मणचंडालः पूर्वदृष्टस्तथैव सः ३६ ॥ ॥

विशेषमेवाहतिस्तइति पञ्चात्पारिणीतापिवयराकनिष्ठापिपितृजोऽवा ब्राह्मणीमेव सर्वेषु लौकिके वैदिके पुकार्येष्वादिप्येतेत्यर्थः ३१ ३५ ब्राह्मणचंडालः
 ब्राह्मणक्षेत्रे शूद्राज्जातः पूर्वोक्तो मातंगस्तद्वत्सतेन कर्मणा ज्ञेय इत्यर्थः कर्मणा जायते सातिभेगेन ज्ञापते कृतमिति न्यायात् ३६ ॥ ॥ ॥ ॥

५४ अद्रस्पदेपधनत्वेहेतुस्त्रिभिर्वर्गैर्जाता इति ५५ ६० दानधर्मेषु रिश्वविभागः ५४ एवमनुलोमजातिजानां पुत्राणां तत्परतस्य सुक्ता विलोमा जातिजानां
मपितदाह अथाप्येन अर्थ इति लोभात्कामादा उत्तमवर्णा स्त्रीहीनवर्णानुगमवतीति प्रसिद्धेन गृह्योत्पत्ति संभवात् वर्णानां निश्चयेन जायते ननु कर्मणा जायते जा

वैशापुत्रस्तु भागां स्त्री नष्टा पुत्रस्तथाष्टमं सोपि दत्तं हरेति त्राना दत्तं हर्तुमर्हति ५० एकैर्वाहमवेन्द्रार्थं वैशापुत्रस्य कुरु नंदन द्वितीया
तुभवेष्टु दानतुष्टं ततः स्मृता ५१ वैशापुत्रस्य वर्तमानस्य वैशापां भरतर्षभ अद्रायां चापिकौंतेयतपोर्वितियमः स्मृतः ५२ पंचधा तु भवे
त्कार्यं वैशापसंभारतर्षभ तपोरपत्येव क्षणमिविभागं च जनाधिप ५३ वैशापुत्रेण हर्तव्याश्चत्वारोऽंशाः पितुर्दिनात् पंचमस्तु स्मृतो भागः
अद्रापुत्राय भारत ५४ सोपि दत्तं हरेति त्राना दत्तं हर्तुमर्हति त्रिभिर्वर्गैः सदा जातः अद्रोदेपधनो भवेत् ५५ अद्रस्पसात्सवर्णो विभा
गी नान्ता कथंचन समभागश्च पुत्राः सूर्यदिपुत्रशतं भवेत् ५६ जातानां समवर्णीयाः पुत्राणामविशेषतः सर्वेषामेव वर्णानां
समभागो भवेत् स्मृतः ५७ ज्येष्ठस्य भ्राता ज्येष्ठः सौदृकोऽंशो यः प्रधानतः एषदापविधिः पार्ष्णपूर्वमुक्तः स्वयं भुवा ५८ समवर्णीसु
जातीनां विशेषोऽप्यप्येव विवाहवैशिष्ट्यकृतः पूर्वः पूर्वविशिष्यते ५९ हरेज्येष्ठः प्रधानोऽंशे कंतुल्या सुतेष्वपि मध्यमोऽंशमभ्यस्य
चैव कनीयांस्तु कनीयसं ६० एवं जातिषु सर्वासु समवर्णाः श्रेष्ठतोगताः महर्षिण्येवैतैर्द्वैतैश्चः काशपो ब्रवीत् ६१ इति दानधर्मवि
वाहधर्मैरिष्यविभागः ५६ युधिष्ठिर उवाच अर्थाश्रयाद्वा कामादा वर्णानां चाप्यतिश्रुयात् अज्ञानादापि वर्णानां जायते व
तिरित्यभिपुक्तैरुच्यते एवातिषेककाले दुर्महर्तुदुष्टवस्तुस्मरणादिनापि मिनिमित्तेन सम्यग्मत उत्पत्ति संभवात् प्रच्छन्न विलोमजेऽपि क्व ॥ रीसंकरः १
चित्सदाचारदर्शनेन वर्णानामज्ञानाच्चावशं वर्णसंकारो भवत्येवैतर्थाः १॥ ॥ ॥

दा० टी
१२३

सतेन उक्तेन विधिना प्रकारेण १ तत्र प्रथमं चत्वारसवर्णाः पञ्चार्थे सृष्ट्या सत्रम् अद्रस्पश्रुषाधारणार्थत्वं न तु साक्षात् तस्माच्च द्रुपत्त्रो न वक्तुं प्रवृत्तिः श्रुतेः
आत्मा ब्राह्मणसर्वं क्षत्रियायामपि जायते इत्यर्थः सर्वकंचित्रीव यदा ह मनः स्त्रीष्वनंतरजाता सुद्विजैरुत्पादिता नुतानः सदृशा नेवनाता न हर्मात् द्रु
पविगर्हितानिति मातृजात्यौ वैश्याप्यवैश्याः वश्येनामश्रुद्रायां श्रुद्रो निषादीनामपारशवाद्यो भवति मनुब्राह्मणादेश्च कन्यायामवश्येनामजायते

तेषामेतेन विधिना जातानां वर्णसंकरे कोषर्मः कानिकर्माणि तन्ने ब्रूहि पितामह १ भीष्म उ० चातुर्वर्ण्यस्य कर्माणि चातुर्वर्ण्यं च
केवलं असृजत्सहियसार्थे पूर्वमेव प्रजापतिः २ भार्याश्रुतस्त्रिविधस्य द्वयोरात्मा प्रजायते आनुपूर्व्या द्वयोर्हीनौ मातृजात्यौ प्र
सूयतः ४ परंशवा ब्राह्मणसौ पुत्रः श्रुद्रा पुत्रं पारशवं तं मातुः श्रुषकः स्वस्य कुलस्य सप्तात्स्वचारित्र्यं नित्यमप्योनजघात स
र्वानुपापानपसंप्रदायसमुद्धरेत्स्वस्य कुलस्य तत्र ज्येष्ठो यवीयानपियो द्विजस्य श्रुषपादानपण्यगाः स्यात् ६ तिस्रः क्ष
त्रिपसंवन्धा द्वयोरात्मा सजायते हीनवर्णास्तुतीपायां श्रुद्रा उग्रा इति स्मृतिः ७ द्वे चापि भार्ये वैश्यस्य द्वयोरात्मा सजायते श्रु
द्रा श्रुद्रस्य चाप्येका श्रुद्रमेव प्रजायते ७ अतो विशिष्टस्त्वधमो गुरुदारमवर्षकः वासुवंशज नपति चातुर्वर्ण्यं विगर्हितं ८ ॥

निषादः श्रुद्रकप्रापापः पारशव उच्यते इति ४ सतत्वाचक्षेणमिति शचात्पपुवा सतश्च न शानं पशूद्र इति श्रुतेः शवस्या न तु स्यात् श्रुद्रात्परं उक्तं
पशून्पुंतेयुं पादयुक्ते जगमं पशूनां श्रुद्र इत्यर्थः ४ ते त्रं उपकरां वपसा ज्येष्ठो पिपासर्वो द्विजस्य त्रिवर्णा जस्य कनीयानेवेति संवन्धः ५ वैश्यायामपि क्ष
त्रियातेषु परभवतीत्याह द्वयोरिति उग्राः श्रुद्रा वशेषाः ६ वैश्यात् श्रुद्रा यामपि वैश्यवभवतीत्याह द्वे इति ७ अतः स्वपितरविशिष्टानधिकः सन्नधमः
श्रुद्रगुरुणा ब्राह्मणादीनां दारमवर्षकश्चेत् वासुवंशजा इति ८ ६

राम०
१२३

विद्यामिति सूतः सारपि जातिः कर्मतश्च सूतानामश्च सारपमित्युक्तेः लोमत्रिपासोत्रकारां च राजादीनां पयोक्तृस्तोः पौराणिकामता इति मोडुलं स्त्री
 कार्ये अतः पुराक्षणादितकारित्वं वैदेहिकानां स्त्री कार्यमित्युक्तेः अपवर्तितं संस्कारानर्हं ६ वधानां चोपदेशां शिष्टे दादिकार्यकारिणां वधघ्नं १० वेदी
 ति मागधानां वशिकपशु इति मनुः वाक्प्रस्तावसदृशी उक्तिप्रभृति निषादः क्षत्रानामा यदाहमनुः शूद्रादयो गवः क्षत्रा चं डालश्चाधमोत्तमां वेश्या
 जनविप्रसुतापतेवर्गसंकरा इति अणवृत्तिमनुरन्त्यामाह क्षत्रग्रपुल्कसानीतुविलोको वधवंधनेमिति अत्रमनुना विषादोऽनुलामज्ञेषु क्षत्रा च प्रति

विप्राणां क्षत्रियो वाद्यं सूतं लोमत्रिपापां वैश्यां वैदेहकं चापि मोडुल्यमपवर्जितं ६ शूद्रां डालमसुग्रं वधघ्नं वाहवासिनं
 ब्राह्मणां संप्रजापते इत्येते कुलयां सवाः एते मतिमतां श्रेष्ठवर्गसंकराः प्रभो १० वेदी तु जायते वैश्यान्मागधो वाक्पजीवनः
 शूद्रान्निषादो मत्स्यघ्नश्च त्रियायो व्यतिक्रमात् १० शूद्रादयो गवश्चापि वैश्यायोग्रामधर्मिणः ब्राह्मणैरप्रतिग्राह्यस्तथा स्वध
 नजीवनः ११ एतेपि सद्यश्चर्या न जनपतिस्त्वपोतिषु मातृजात्यां प्रसूयंते सवर्गहीनयोनिषु ११ यथा चतुर्षु वर्गेषु धर्मो ए
 त्मास्य जायते अनंतर्यात्प्रजायंते तथा वाद्याः प्रधानतः १३ ॥

लोमज्ञेष्टः व्यासेन तु विपरीतमुक्तं विदुरेक्षत् शृणुत तत्र तत्र प्रपुंजानेन अतएव शूद्रां निषादो जातः पारस चोपि वा क्षत्रियमागधं वैश्यात् शूद्रात् क्षत्रा रमे
 ववेति पासवल्क्य उभयत्र वा शरं यदत्र नपार्निषादत्तक्षत्रे त्वेसूचपतितेन विप्रात् शूद्राया क्षत्रा प्रद्रात् क्षत्रियायां निषादस्यपि साधु १० ग्रामधर्मिणः ग्रा
 मधर्मैर्मनुते तदंतः तक्षा वदिकिः ११ एतेन वचनं च पाशवोग्राः सूतवैदेहकचं डालाः मागधनिषादायोगतानव तेषां सुपो नो अनंतर्यो नो वस्वामेव जा
 यते पूर्ववत् अवहितनीचयो नो तु मातृजातीया इति प्लोके ह्यपार्थः १३ ॥

दा० टी०
११४

श्रि ३

तेचापिसंकरसंकाजाअपि विगहितान् अधमादुत्तमायां उत्तमादधमायां वास्तववृद्धिदिवाहिं गहिताते वजनयंतीत्यर्थः १४ १५ पंचदशवाद्या उक्तास्माव्याचष्टे वा
हानामित्यादिना मागधेषु सैंध्यामित्यनेदेनान्वयः सैंध्रकर्मव्याचष्टो प्रसाधनेति प्रसाधनं राजादीनां पुंसां अलंकारां पुरुषैः सैंध्रैः राजस्त्रीणां वसैंध्रैः
तिः उपचारः तेषां दिव्यगणगर्भपरो नस्तवादिना च संतोषणं तदभितं अदासमिसामान्येन पुंसकं १७ अतः अत्र मागधविशेषे सैंध्रयो नोऽप्ययोगवत् अयोगवत्
तैवापत्तिसैंध्रनामसूते पीदायोगस्य सैंध्रवागुणद्विभितिमनुः तस्मादेव मागधं मैरेयकं नामतः माधुकं मघकरं कर्मतश्च पुत्रं वैदेहः सूते १८ महुरं मद्रं

तेचापिसदृशं वर्गाजनपंतिस्त्वपोनिषु परस्परसदोषु जनपंतिविगहितान् १४ यथा मूद्रोपि ब्राह्मणो जंतुं वाहं मस्यते एवं वाह्यत
एवाह्यश्चातुर्वर्णीत्यजायते प्रतिलोमं तु वैदेहं वाह्यं वाह्यत एतुनः १५ हीनादीनाः प्रसूयंते वर्णाः पंचदशैव तु अगम्या गमनाच्चैव जा
यते वर्णासंकरः १६ वाह्यानामनुजायंते सैंध्रमागधेषु च प्रसाधनोपचारसमदासंदासजीवनं १७ अतश्चाप्योगवत् सूते वागुणवत्
वजीवनं मैरेयकं च वैदेहः संप्रसूतेथ माधुकं १८ निषादो महुरं सूते दासं नावोपजीवनं मृतपंचापि चांजलः पचपाकमिति वि
श्रुते १९ चतुरे मागधी सूते क्रूरान्माघोपजीविनः सांसं स्वादुकरं क्षौद्रं सौगंधमिति विश्रुतं २० ॥ ॥ ॥

मीनविशेषान् एति आदत्ते तमहुरं दासमामतः मृतपशमशानावधिकारिणं १९ एते मागध्या अयोगवादिभ्यः श्वतुर्भ्यः क्रमाजायंते इत्युपसंहरति चतु
रिति एते चत्वारो वागुणादिना जीवंतीति मायोपजीविनः अत्रापि चत्वारो मागध्या विश्रुताः सजातीमाऽत्यघंते तेषां नामानि मासमित्यादि मासं मां
सविक्रेतारं स्वादुकरं मासस्यैव संस्कारकं क्षौद्रं सूद्रं मूद्रमिति पाठत्रये पिशपकायत्रपाककरं सौगंधं उक्तलक्षणे सैंध्रं एकस्यैव मागधस्यैतद्
तिचतुष्टयमुक्तमिति ज्ञेयं २० ॥

एत०
११४

आयोगवैदेहकादिमोक्षात्स्त्रीमेदानाहसार्द्धपेनचैदेहकादिति ११ क्षुद्रइति निषाधवैदेहात्क्षुद्रोमेदः अंधश्च आरापपशुहिंसको
 कारवागवश्चर्मकारश्चेत्रयोभवतीत्यर्थः १३ चंडालातनिषाधमेवलवत्तारोवेगुः १४ आहिंडिकइतिमध्याधिलोको १५ १६ इतिति
 अत्रमागधां अयोगवैदेहकनिषादचंडालैश्चत्वारः तैरेवायोगवोस्वीयवर्जितैस्त्रयः निषाधोचंडालवैदेहाभांहीवैदेहोचंडालनिषादा

वैदेहकाच्चपापिष्टंक्रूरमायोपजीविने निषादान्नाभंचरयानप्रपायिने ११ चंडालात्तुल्यशंखापिखराश्च
 गजभोजिने मृतचैलप्रतिष्ठन्नेभिन्नभाजनभोजिने १२ अयोगवीषुजायतेहीनवर्णास्तेत्रयः क्षुद्रोवैदेहकादंभो
 वहिर्ग्रीमप्रतिभ्रमः १३ कारवरेनिषाधांतुचर्मकारप्रसूयते चंडालात्पांडुसौपाकस्त्वकसारव्यवहासान् १४ आ
 हिंडकोनिषादेनवैदेहोसंप्रसूयते चंडालेनतुसौपाकोचंडालसमवृत्तिमान् १५ निषादीचापिचंडालात्तुत्रमेतेवसापि
 नं श्मशानगोचरंस्तेवाहुरपिवहिःकृतः १६ इत्येतेसंकरजाताः पितृमातृव्यतिक्रमात् प्रश्नान्वाप्रकाशावावेदितव्याः
 स्वकर्म्मणिः १७ ॥

भांहीनिषाधोचंडालाचैकइतिदादशभेदाउक्ताः शूद्राजातोनिषाधांतुवैकुटुकः स्मृतः वैदेहिकेनसंवष्टगम्युपन्नोवैनडचतइतिदोदजात
 यः सवर्णीसंजनपंत्यव्रतोक्तयान् तास्मावित्रीपरिभ्रष्टान्नात्यानित्यमिनिर्देशेदितिव्राह्मजातीपरकइत्येवंमन्त्रैः त्रिभिः सहपंचदशसंकर
 चाताः ब्राह्मणापिधर्मसांकर्यादेतेष्वगणाना प्रश्नान्नाज्ञातयोनयोपिपूर्वोक्तैः कर्मनिस्तोमुकपोनयइतिवेदितव्याः १७ ॥ ॥

दो-टी०

१२५

चातुर्वर्ण्यस्यैवधर्माः शास्त्रे विहिता इतरेषां तु जातिभेदानां धर्मनियमश्च नास्ति तथा हि चतुर्णामेव वर्णेषु षडनुलोमजाः षड्विलोमजाश्चेति द्वा
दशान्तेभ्योऽपि षट्षष्टिरनुलोमजाः षट्षष्टिर्विलोमजा इति द्वात्रिंशदधिकं शतं तेभ्यः सर्वं प्राप्ति लोमानुलोमगणनापोतेभ्यस्तैश्चैव मनन्ताः भेदा मवन्ति

चतुर्णामेव वर्णानां धर्मा नान्यस्य विद्यन्ते वर्णानां धर्महीनेषु संख्यानां लोहकस्य चित् १८ यदृष्ट्योपसमनैर्यज्ञसाधुवहिष्कृतैः
वाह्यावाह्यैस्तु जायन्ते यथा वृत्तिर्यथाश्रयं १९ चतुः यपश्मशानानि शैलान्वात्मान्वनस्पतीन् कार्सीयसमलंकारं परिगृह्य चतिस
शः ३० वसेपुरेते विज्ञातावर्त्तपंतः स्वकर्मभिः मुञ्जतो वाप्यलंकारं रूपोपकरणानि च ३१ गोब्राह्मणायसाहाय्यं कुवीरावेन संश
यः आनृशं समनुक्रोशः सत्पवाक्यं तथा क्षमाः ३२ स्वशरीरैरपित्राणी वाह्यानां सिद्धिकारणं भवन्ति मनुजाम्राष्ट्रास्तत्र मेना
स्ति संशयः ३३ यथोपदेशं परिकीर्त्तिता सुतरः प्रतीयेत विचार्य बुद्धिमान् निहीनयो निहीनसुतो वसादमेति तीर्षमाणो ह यथोप
लो जले ३४ अविद्वान् समलं समं लोके विद्वान् समपि वा पुनः न पतिष्य पथं नार्यः कामक्रोधवशानुगी ३५ स्वभावैश्चैव नारीणां
नारीणां निहृद्वशं अत्यर्पणं प्रसज्यते प्रमदः सुविपश्चितः ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तिव सर्वेषु च दशस्वेवातर्भवतीति मेव परिगणनं कृतमित्यर्थः १८ यदृष्ट्या जात्यनियमेन उपसंयमैर्मिश्रितो भावंगतैः पक्षेभ्यः साधुभ्यश्च बहिष्क
तैः यथा वृत्तिर्यथाश्रयं जीविकां जातिवेशेषं च यदृष्ट्या तत्तत्कर्मणा प्राप्ता इत्यर्थः १९ ३१ तेषां साधारणा धर्मा नाह गाविति ३२ ३३ यथे
ति निहीनासुरैः संकन कुर्यादिति भावः ३४ तदर्थमेव चोरेभ्यश्च स्त्रीभ्यश्च आत्मानं रक्षेदित्याह द्वाभ्यां अविद्वान् समिति ३५ १२५

तावती १

कलुषं योनिं संकरं योनिं आर्यगृहे जातत्वादाय रूपमिव भासमानमपि उत्पत्तिर्नार्थः ४० नानाभावेः आर्येभ्यः पृथग्भूताभिः श्रेष्ठाभिः समन्वितं
नरं संकायो निजं तृतीयं यात् ४१ अनार्यत्वादिष्वेकैकमपि कलुषयोगित्वं व्यंजकं किमुत देत्रीणि सर्वाणि चेति भावः ४२ प्रकृतिं योनिं ति यच्छति

युधिष्ठिर उवाच वरुणपितृमविज्ञापनं कलुषयोनिजं आर्यरूपमिवानार्यकथं विद्यामहे वयं ४० भीष्म उवाच योनिं सं
कलुषे जातं नानाभावसमन्वितं कर्मभिः सज्जनार्थैर्विज्ञेया योनिमुद्धता ४१ अनार्यत्वमनाचारः क्रूरत्वं निश्चिन्नात्मता पुरु
षं व्यंजयंती ह लोके कलुषयोनिजं ४३ पित्र्यं वा भजते शीलं मातृजं वा यथोभयं न कथं च न संकीर्णः प्रकृतिं स्वानि यच्छति
४३ यथैव सदृशो रूपे मातापित्रोर्हि जायते व्याघ्रश्चित्रैस्तथा योनिं पुरुषः स्वानि यच्छति ४४ कुले स्त्री तस्मिन् यच्छते यस्माद्यो
नि संकरः संश्रयते वतस्तीलं नरोत्पन्नमपवावह ४५ ॥

गृहितुं शक्नोतीत्यर्थः ४३ व्याघ्रस्तु पलक्षणां वीतादेरपि यथातिर्यक् स्थावरादिकं बीजगुणान्तर्गतं तेषां वंशमनुष्योपीत्यर्थः ४४ संश्रयते सुगुणेपि
यस्मिन् मतीति शेषः सतस्तीलं संकरकर्तुः स्वभावं ४५